

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை

வியாழக்கிழமை, 1977 ஜூலை 28.

சென்னை செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள சட்டமன்றப் பேரவை மண்டபத்தில் காலை 9 மணியளவில் பேரவைத் தலைவர் திரு. முனு ஆதி அவர்கள் தலைமையில் பேரவை கூடியது.

1. வினாக்கள்—விடைகள்.

உடுக்குறியிட்ட வினாக்கள்.

விவசாயத்திற்கு பயன்படும் மின்சாரக் கட்டணம்.

* வினா 2.—திரு. வி. கே. கோதண்டராமன், திரு. என். கிட்டப்பா : மாண்புமிகு பொதுப்பணித்துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா ?

(அ) விவசாயத்திற்குப் பயன்படுத்தப்படும் மின்சாரத்திற்கான கட்டணத்தைக் குறைக்கும்படி கோரி விவசாயிகள் கிளர்ச்சி செய்து வருவது அரசுக்குத் தெரியுமா ?

(ஆ) ஆம் எனில், அது குறித்து என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுள்ளது ?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் :

(அ) ஆம்.

(ஆ) விவசாயிகளின் கோரிக்கை அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளது. இதற்கிடையில் விவசாயிகள் போராட்ட நடவடிக்கைகளை கைவிட்டு மின் கட்டணங்களை 1977-ம் ஆண்டு ஜூலை மாத இறுதிக்குள் செலுத்தும்படி அரசு வேண்டுகோள் விடுத்துள்ளது.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : தலைவர் அவர்களே, விவசாயிகள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்ற காரணத்திற்காக பட்ஜெட்டில் பாசனக் கட்டணம் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இன்றைக்கு பாறைப் பகுதிகளில் வெடி மருந்து வைத்து உடைத்து, கிணறு எடுத்து, அதற்குமேல் பம்புசெட்டு வைத்து மின்சார கனெக்ஷன் கொடுத்து விவசாய உற்பத்தி பண்ணக்கூடிய அந்த விவசாயிகள் மாதம் ஒன்றுக்கு நூற்றுக்கணக்கான ரூபாய் கட்டவேண்டியிருக்கிறது. அந்த சிறு விவசாயிகளுக்காவது மின்சாரக் கட்டணத்தை உடனடியாகக் குறைக்க ஏற்பாடு செய்யப்படுமா?

[1977 ஜூலை 28]

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, மின்சார வாரியத்தைப் பொறுத்தவரையில் வேளாண்மைத் துறையில் செலவிடுகிற மின்சாரத்தினால் ஆண்டு ஒன்றுக்கு 38 கோடி ரூபாய் இழப்பு ஏற்படுகிறது. உற்பத்திச் செலவு யூனிட் ஒன்றுக்கு 40 காசு என்றாலும், இப்போது 20 காசு என்ற அளவில் தான் விவசாயிகளுக்கு எல்லாக் கட்டணங்களும் சேர்ந்து அமைகிறது. ஏற்கனவே வேளாண்மைத் துறையில் மின்சாரத் தைப் பயன்படுத்துவதற்குச் சலுகைகள் அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இருப்பினும் இந்த அரசு எந்த அளவுக்கு ஏழை விவசாயிகளுக்கு நிவாரணம் அளிக்கலாம் என்பதைப்பற்றி ஆராயும்.

திரு. என். கிட்டப்பா :—சில இடங்களில் வேளாண்மைக் கிணறுகள் மிகவும் ஆழமாக இருக்கின்றன. அதன் காரணமாக இரண்டு பம்பு செட்டுகள் போட்டு வேலை செய்யவேண்டியிருக்கிறது. அத்தகைய விவசாயிகளுக்காவது மின்சாரக் கட்டணத்தை குறைக்க அரசு ஆலோசிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் தெரிவித்துள்ள யோசனை கவனத்தில் கொள்ளப்படும்.

திரு. சி. கோவிந்தராசன் : விவசாயிகளுக்கு எல்லாக் கட்டணமும் சேர்ந்து யூனிட் 20 காசுக்குக் கொடுப்பதனால் மின்சார வாரியத்திற்கு 38 கோடி ரூபாய் இழப்பு ஏற்படுகிறது என்று சொன்னார்கள். தொழிலதிபர்களுக்குக் கொடுக்கக் கூடிய மின்சாரத்திற்கு 2½ பைசாவில் இருந்து 6 பைசாவுக்கு மேல் கிடையாது. விவசாய அபிவிருத்திக்கும் இதுபோல மின்சாரக் கட்டணத்தைக் குறைக்க நடவடிக்கை எடுக்கப் படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, ஏற்கனவே இதர மாநிலங்களை நாம் பார்க்கிறப்போது, நம் மாநிலத்தில் தொழில்களுக்கு விதிக்கப்பட்டிருக்கிற கட்டணம் அதிகமானது. இன்னும் இங்கே அதிகமாக்கினால் தொழில்மயமாக்குவதில் சங்கடம் ஏற்படும்.

திரு. வ. சின்னசாமி : சாதாரணமாக ப்யூஸ் காரியர் போடுவதற்கு 6 ரூபாயிலிருந்து 12 ரூபாய் வரை கட்ட வேண்டியிருக்கிறது. அது குறைக்கப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : அதுபற்றி அரசு இன்னும் முடிவு எடுக்கவில்லை.

1977 ஜூலை 28]

திரு. மு. கருணாநிதி : அமைச்சர் அவர்கள் எல்லா மாநிலத்தையும்விட நம் மாநிலத்தில் தொழில்களுக்கு மின் கட்டணம் அதிகமானது என்று குறிப்பிட்டார். ஆளுங்கட்சித் தேர்தல் அறிக்கையில் மிகக் குறைவானது என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இந்த முரண்பாடு ஏன்?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : இத்தகைய தகவல் என்னிடத்தில் இல்லை. அப்படி இருக்குமானால் அதுபற்றி நிச்சயம் பரிசீலிக்கப்படும்.

திரு. என். வரதராஜன் : இந்த மின் கட்டணத்தைக் கட்டாது ஒரு கிளர்ச்சி கடந்த நாலு ஐந்து மாதங்களாக நடந்து வருகிறது. அப்படி கட்டாமல் பாக்கித் தொகை உயர்ந்து இருப்பதால் ஒரே தடவையில் கட்ட வேண்டும் என்று நிர்ப்பந்தித்தால் சிக்கல் ஏற்படும். எனவே சுமார் ஆறு மாதத் தவணையில் அதைக் கட்ட ஏற்பாடு செய்யவும், அதோடு இந்த அவசர காலத்தில் திடீரென்று உயர்த்தப்பட்ட இந்த மின் கட்டணத்தைக் குறைத்துவிட்டு படிப்படியாக உயர்ந்து வருகிற முக்கியமான தேவைகளை கவனத்தில் எடுத்துக் கொண்டு கீழ்த்தட்டு விவசாயிகளுக்கு நிவாரணம் மேலே செல்லச் செல்ல அதிகக் கட்டணம் வாங்கும் இந்த முயற்சியைப் பின்பற்ற அரசு முயற்சிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : இந்த யோசனை பரிசீலிக்கப்படும்.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : அவசரகாலத்தில் வேலையில் இருந்து நீக்கப்பட்டவர்களுக்கும் இன்னும் பழிவாங்கப் பட்ட பலர் திரும்ப எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு அவர்களுக்கெல்லாம் நிவாரணம் கொடுக்க வேண்டும் என்றும் உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்கள். அதேபோல் அவசரகாலத்தில் உயர்த்தப்பட்டிருக்கக்கூடிய இந்த மின் கட்டணம் காரணமாக சிறு விவசாயிகள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்ற கண்ணோட்டத்தோடு அவர்களுடைய கோபத்திற்கும் சாபத்திற்கும் ஆளாகாமல் சிறு விவசாயிகளுக்கான மின் கட்டணம் உடனடியாகக் குறைக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : நான் முன்பே சொன்னேன். விவசாயத்திற்கான மின் கட்டணத்தைப் பொறுத்தவரையில் எந்த அளவிற்கு விவசாயிகளுக்கு நன்மை பயக்கக்கூடிய அளவில் கட்டணத்தைக் குறைப்பது என்பது பற்றி இந்த அரசு ஆராய்ந்து வருகிறது. தேர்தல் அறிக்கையில் கூட விவசாயிகளுக்கு இந்தக் கட்டணத்தைக் குறைக்க வேண்டும் என்பதை இந்த ஆளும் கட்சி ஏற்றுக் கொண்டுள்ளது. ஆனால் அதே நேரத்தில் இன்று பலயிடங்களில் விவசாயத்திற்கான

[1977 ஜூலை 28]

கட்டணத்தைக் குறைக்க வேண்டும் என்பதற்கான ஆர்ப்பாட்டங்களில் சிலபேர்கள் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அதற்கான போதிய அவகாசம் எங்களுக்கு இன்னும் கிடைக்கவில்லை என்பதால் அது குறித்து நடவடிக்கை எடுக்கவில்லையே தவிர விவசாயத்திற்கான கட்டணத்தைக் குறைக்கமாட்டோம் என்ற பொருள் அல்ல.

திரு. எஸ். ஆர். ராதா : மின் கட்டணத்தைக் குறைப்பதற்கான நடவடிக்கை எடுக்கிற நேரத்தில் இப்போது கட்டணம் வசூலிக்கிற முறையில் ஊருக்கு ஒருவிதமாக சென்னையில் ஒரு காலத்திலும், கும்பகோணத்தில் ஒரு நேரத்திலும் இப்படி மாநிலத்தில் இருக்கிற பல்வேறு ஊர்களில் தேதிகள் வித்தியாசமாக இருப்பதை மாற்றுவதற்கு உத்தேசமுண்டா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களின் யோசனை பரிசீலிக்கப்படும்.

திரு. மு. கருணாநிதி : ஆளும் கட்சியினுடைய தேர்தல் அறிக்கையில் விவசாயிகளுக்கான மின் கட்டணத்தைக் குறைப்போம் என்று அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அந்த அறிக்கையில் அந்த வாசகத்திற்கு மேலே உள்ள இரண்டு வரிகளில் இங்கே ஆலைகளுக்கு மின் கட்டணம் குறைவாக இருக்கிறது என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதை நான் கேட்கும்போது தகவல் இல்லை என்று குறிப்பிட்டார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : மற்ற மாநிலங்களைப் பொறுத்தவரையில் இங்கே தொழில்களுக்கு விதிக்கப்பட்டிருக்கிற கட்டணம் அதிகமாக இருக்கிறதா குறைவாக இருக்கிறதா என்பது வேறு விஷயம். ஆனால் நம் மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில் சில தொழில்களுக்கு 'கன்ஸெஷனல் டாரிப்' சலுகைகள் என்ற அடிப்படையில் சில கட்டணங்கள் தரப்பட்டிருக்கிறது. அவ்வளவு குறைவாக அந்தத் தொழில்களுக்கு கட்டணங்கள் அளிக்கப்படவேண்டியதில்லை என்பது இந்த அரசின் திட்டவட்டமான கொள்கை.

திரு. மு. கருணாநிதி : அப்படியானால் வருங்காலத்தில் அந்தச் சலுகைகள் எல்லாம் ரத்து செய்யப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : ஏற்கனவே ஏராளமாக வழங்கப்பட்டிருக்கிற சலுகைகள் பற்றி அரசு ஆய்ந்து வருகிறது. அவ்வளவு சலுகைகள் தேவையில்லை என்பது அரசாங்கத்தின் கணிப்பாடும்,

1977 ஜூலை 28]

திரு. எஸ். ஜே. இராமசாமி : இப்போது விவசாயிகளுக்கான மின்கட்டணத்தைப் பார்த்தால், அந்த பில்லைப் பார்த்தால் இவ்வளவு யூன்ட்டுகளுக்கு இவ்வளவு தொகை என்று போடப்பட்டு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பின்னர் சர்சார்ஜ் அது, இது என்று ஏகப்பட்ட சார்ஜ்களைச் சேர்க்கிறார்கள். அதைக் குறைப்பதற்கு அரசிடம் ஏதாவது திட்டமிருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : எல்லாம் சேர்ந்து தான் அந்த மின்கட்டணம்.

திரு. சோ. பாலகிருஷ்ணன் : எங்கள் பகுதியில் நிறையக் கிணறுகள் தோண்டப்பட்டு மின் இணைப்புக் கொடுக்காமல் இருக்கிறார்கள். அவற்றிற்கு மின் இணைப்புக் கொடுப்பதற்கு அரசு ஏற்பாடு செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தனிக் கேள்வி போடவும்.

திரு. என். சங்கரய்யா : அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள், சிறு விவசாயிகளுக்கு நிவாரணம் அளிப்பதுபற்றி அரசு பரிசீலித்து வருகிறது என்று. ஆனால் இன்று ஏராளமான நிலங்களை வைத்திருப்பவர்கள் அதற்கான மின் கட்டணத்தைக் கொடுக்க முடிந்தாலும் கூட சிறு விவசாயிகளோடு இணைத்துக் கொண்டு அவர்கள் பெயரால் இப்படி ஒரு கிளர்ச்சி நடத்தும் போது இந்தச் சிறு விவசாயிகளைப் பொறுத்தவரையில் இந்த அரசு அவர்கள் கோரிக்கையை அனுதாபத்துடன் கவனிக்கிறது என்று அதற்கு சீக்கிரத்தில் முடிவு செய்தால் இந்தப் பிரச்சினையை சுலபமாக்குவதற்கு வழி ஏற்படும். இதுபற்றி அரசாங்கம் கவனிக்குமா?

[முற்பகல் 9-10]

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னதுதான் உண்மையான நிலை. அரசாங்கம் இதுபற்றி விரைவில் முடிவு எடுக்கும்.

*திரு. செ. சதாசிவம் : இப்போதுள்ள மின் கட்டணத்தால் விவசாயிகள் மிகவும் அதிர்ச்சி அடைந்திருப்பதால், அது சம்பந்தப்பட்ட எல்லா விவசாயிகளுடைய குழுவைக் கூப்பிட்டுப் பேசி உடனடியாக தீர்த்துவைக்கும்படியான அளவில், அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : அரசு தயாராக உள்ளது.

[1977 ஜூலை 28]

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவர் அவர்களே, இப்போது இருக்கின்ற லைன் லாஸைத் தவிர்த்தாலே மின் கட்டணத்தைக் குறைக்க முடியும், அதை அரசு பரிசீலிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, அதுபற்றி அரசு பரிசீலிக்கும்.

திரு. கே. கந்தசாமி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, முக்கியமாக மின் கட்டணத்தைக் குறைக்க வேண்டும் என்று யோசனை செல்கின்ற நேரத்தில், கிணறுகளில் தண்ணீர் இல்லாமல் போய்விடுகிறது, இதன் காரணமாக அங்கு ஓடாமல் இருக்கும் மோட்டாருக்கும் குறைந்தபட்ச கட்டணம் செலுத்த வேண்டியிருக்கிறது. பல இடங்களில் வறட்சியால் கிணறுகளில் தண்ணீர் இல்லாமல் இருப்பதால், அப்படிப்பட்ட பகுதிகளிலுள்ள மோட்டார்களுக்கு கட்டணம் வசூலிப்பது நியாயமா? ஆகவே இதை ரத்து செய்ய அரசு முயலுமா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, ரத்து செய்யக்கூடிய யோசனை எதுவுமில்லை.

திரு. ஆர். உமாநாத் : தலைவர் அவர்களே, சிறு நிலச்சொந்தக் காரர்களுக்கு மின்கட்டணத்தைக் குறைப்பதைப்பற்றி அனுதாபத்துடன் பரிசீலிப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். நான் அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் ஒரு உத்தரவாதத்தை மட்டும் கேட்க விரும்புகிறேன். அதாவது பெரும் நிலச்சுவான்தார்களுக்கு இப்போது இருக்கும் கட்டணம் 16 பைசா என்பது குறைக்கப்படமாட்டாது என்கிற உத்தரவாதத்தைக் கொடுக்க முடியுமா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : கேள்வி நேரத்தில் உறுதிகள் தருவது இயலாது.

திரு. ஆர். உமாநாத் : நான் அமைச்சரிடம் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புவது, பெரும் நிலப்பிரபுக்களுக்கு இப்போது இருந்து வரும் மின்கட்டணம் குறைக்கப்பட மாட்டாது என்ற யோசனையை அரசு பரிசீலிக்குமா என்பதைக் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : நிச்சயமாக பரிசீலிக்கும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : கேள்வி எண் 3—மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களின் வேண்டுகோளின்படி தள்ளி வைக்கப் படுகிறது. வினாக்கள்-விடைகள் முடிவுற்றன.

[குறிப்பு:— ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் (*) உடுக்குறி இடப் பட்டிருந்தால் உறுப்பினரால் அவ்வுரை சரி பார்க்கப்பெற்றது என்பதைக் குறிக்கும்.]

1077 ஜூலை 28]

2. அறிவிப்பு

பேரவை விதி 242-ன் கீழ் ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம்
பற்றிய முன்னறிவிப்பு குறித்து

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவைக்கு ஓர் அறிவிப்பு. சட்டமன்ற பேரவை விதிகள் 242-வது விதியின் கீழ் பேரவைத் தலைவருக்குள்ள எஞ்சிய அதிகாரத்தின் கீழ், கீழ்க்கண்ட விதிமுறைகளை வகுத்து அவைக்கு அறிவிக்கிறேன்:—

உறுப்பினர்கள் ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் பற்றி முன் அறிவிப்பை காலை 8.30 மணிக்குள்ளாக பேரவைத் தலைவர் அவர்களுக்கும், செயலாளருக்கும் கொடுக்க வேண்டும். அவ்வாறே சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சருக்கும் காலை 8.30 மணிக்குள் சேர்ப்பிப்பது உறுப்பினர்களுடைய பொறுப்பு. பேரவைத் துறையில் கொடுத்திருந்தால் அது சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சருக்கு அனுப்பிவைக்க ஏற்பாடுகள் செய்யப்படும். ஆனால் காலை 8.30 மணிக்குள் அறிவிப்பு தனக்குக் கிடைக்கவில்லை என்று சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர் ஒரு ஏதிர்ப்பைத் தெரிவித்தால் அது சரியென ஏற்று ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானத்திற்கான அறிவிப்பை நிராகரிக்க வேண்டிவரும். அன்றே எடுத்துக் கொள்ளாது அடுத்த நாளைக்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று உறுப்பினர் விரும்பினால் அதற்கான காரணங்கள் இருப்பின் அந்த அறிவிப்பு அடுத்த நாளைக்கு அறிவிப்புக் கொடுத்ததாகக் கருதி அதன்படி அந்த அறிவிப்புத் தலைவரால், ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படும்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து: இந்த அறிவிப்பின்படி ஒத்திவைப்புத் தீர்மானங்களை காலை 8.30க்குள்ளாகக் கொடுக்கவேண்டும் என்றாகிறது, இதை டைப் செய்து அவைத் தலைவரிடம் கொடுப்பதற்கு ஐந்து அல்லது பத்து நிமிடங்கள் தாமதமாகித் தான் கொடுக்க முடியுமே தவிர வேறு வழியே கிடையாது. ஆகவே அமைச்சரவையில் இருக்கின்ற அமைச்சர்கள், சம்பவங்களை— முக்கியமான விஷயங்களாக இருந்தால், கவனிக்கலாம். உறுப்பினர்கள் இதைப் பார்த்துக் கொடுப்பதற்கு 8.30 மணிக்குள் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்வது சரியானதாக இல்லை. காலையில் பத்திரிகைகளைப் படித்த பின்னால் தான் பலசெய்திகளைத் தெரிந்து கொள்ள முடிகிறது. அதற்குப்பின் இங்கு பஸ் வருவதற்கு 8.15, 8.30 மணி ஆகிவிடுகிறது. அப்படியே இங்கு வந்தவுடன் டைப்பிஸ்ட் இருப்பதில்லை. எப்படியும் இதை டைப் செய்து முடிவதற்குள், 8.50, 9.00 மணி ஆகிவிடுகிறது. ஆகவே இதை 8.30 மணிக்குள்ளாக கொடுக்க வேண்டும் என்று நேரம் விதிப்பது உறுப்பினர்களுக்கு அசௌகரியமாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

*திரு. க. அன்பழகன்: தலைவர் அவர்களே, ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானம் என்பது, சட்டமன்ற முறைகளில் உயிர்நாடியாக இருக்கின்ற ஒன்றாகும். அவ்வப்போது ஏற்படுகின்ற உடனடிப்

[திரு. க. அன்பழகன்]

[1977 ஜூலை 28]

பிரச்சினைகளை, அண்மையில் நடந்தவைகளைப் பற்றிய பிரச்சினைகளைத்தான் ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தில் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆகவே, இப்படிப்பட்ட தீர்மானத்தை காலை 8.30 மணிக்குள் கொடுத்துத் தீரவேண்டும் என்று சொல்லுவது, சட்ட மன்ற முறைக்கு நியாயமாகத் தெரியவில்லை. அது மட்டுமல்ல. இதை அவைத் தலைவரிடத்தில் தரவேண்டும், செயலாளரிடத்தில் கொடுக்க வேண்டும், அமைச்சர் அவர்களிடத்திலும் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லுவது சட்டமன்ற பாரம்பரியத்துக்கே ஏற்றது ஆகாது. தலைவரிடத்தில் கொடுத்துவிட்டால் அது செயலாளரிடத்தில் கொடுக்கப்பட்டதாகத்தான் அர்த்தம். அமைச்சர் அவர்களுக்குக் கிடைக்கவில்லையென்றால் அதை ஏற்றுக் கொள்ள இயலாது என்று சொல்வதும் பொருத்தமாகாது. எந்தெந்த அளவுக்கு ஏற்றுக்கொள்வது என்று தான்பார்க்க வேண்டுமே தவிர காலை 8.30 மணிக்குள் கொடுக்கப்படவில்லை என்றால் அது ஏற்றுக்கொள்ளப்படமாட்டாது என்ற காரணங்களைச் சொல்லுவது ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானத்தின் முக்கியத்துவத்தைக் குறைத்து விடும் என்பதை நான் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சட்ட மன்ற விதி 42-ன் கீழ் ஒத்திவைப்புத் தீர்மானங்களை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கொடுக்க வேண்டுமென்றால், முக்கியத்துவமுள்ள, அவசரமான, பொது முக்கியத்துவமுள்ள காரியங்களுக்காகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று பரவலாக சட்டத்திலே விதி இருக்கிறது. இம்மாதிரி பொது முக்கியத்துவமுள்ள பிரச்சினைகளைப் பற்றிக் கேட்கும்போது, அதற்கான தகவல்களைச் சேகரிப்பதிலே எங்களுக்கும் சங்கடங்கள் எல்லாம் உள்ளன. அதையும் பேரவைத் தலைவர் அவர்கள் கவனிக்க வேண்டும். நேற்றைய தினம் மாணவர்கள் பிரச்சினைப்பற்றி முதல் அமைச்சர் பேசுகின்றபோது, அவர் கொடுத்த ஆதாரங்கள், தொடர்பான தகவல்கள் எல்லாம் ஏதோ அதிகாரிகள் கொடுத்ததை, அவர்களை நம்பியதாக இருக்கின்றது என்று சொல்லப்பட்டது ஆகவே, காலை 8 1/2 மணிக்கு ஒரு பிரச்சினையைக் கொண்டு வந்தால், அதுபற்றிய ஆதாரங்களைத் திரட்டி அல்லது விவரங்களைச் சேகரித்துப் பதில் சொல்வது என்பது எளிதான காரியமல்ல. ஆகவே, இந்த 8 1/2 மணி என்று சொல்வதையும், பேரவைத் தலைவர் அவர்கள் கொஞ்சம் பரவலாகக் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கூறிய விளக்கத்தின்படி, அவருக்குள்ள சங்கடங்களை எதிர்க் கட்சியிலே உள்ளவர்கள் புரிந்து கொள்ளாமல் இல்லை. அதே நேரத்தில் தாங்கள் தெரிவித்த கருத்துக்களில் இறுதியாக ஒரு கருத்தைத் தெரிவித்தீர்கள். முதல் நாள் எடுத்துக்கொள்ள

1977 ஜூலை 28]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

முடியாவிட்டால், மறு நாள் வசதியாக எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்று தெரிவித்திருக்கிறீர்கள். அதை மாத்திரம் நீங்கள் கடைப்பிடித்து, இந்த 8-1/2 மணி என்கிற வரையறையை நீக்கி, கருத்து தெரிவிப்பீர்களானால் அது எங்களுக்கும் சாதகமாக இருக்கும்.

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்: விதி 42-ன் கீழ் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் ஒத்திவைப்புத் தீர்மானங்களைக் கொடுக்கின்றார்கள். அப்படிக் கொடுக்கும்போது, அதற்கான விவரங்களைச் சேகரிப்பதிலே சங்கடங்கள் இருக்கின்றன. எனவே, சபாநாயகர் அவர்களிடத்திலே 8-1/2 மணிக்குள் கொடுத்து விட்டு, அதை அமைச்சர் அவர்களிடத்திலும் அந்த நேரத்திற்குள் சந்தித்துக் கொடுக்க முடியாவிட்டால் அமைச்சர்களுக்கு தொலைபேசியின் மூலமாகவாவது தெரிவித்தால், அதற்கான விவரங்களைச் சேகரித்து பதில் தருவதற்கு வசதியாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு. என். சங்கரய்யா: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தாங்கள் சொன்னதில் நடைமுறையில் சிரமங்கள் இருக்கின்றன. அமைச்சர் அவர்கள் டெலிபோனிலே தொடர்பு கொள்ளலாம் என்று சொன்னார்கள். ஆனால், ஆஸ்டலிலே உள்ள டெலிபோனிலே சீக்கிரமாகத் தொடர்புகொள்வது சாத்தியமல்ல. பல நிமிஷங்கள் காத்திருக்க வேண்டும். எனவே, காலை 8-1/2 மணிக்குள் கொடுக்க வேண்டுமென்பதிலே சிரமங்கள் இருக்கின்றன. எனவே, அலுவல் ஆய்வுக் குழுவில் இதைப் பற்றியும் எல்லாக் கட்சியினரும் விவரமாகப் பேசி, ஒரு நடைமுறையை வகுத்துக் கொள்வது நல்லதாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கே. கந்தசாமி: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் நடைமுறையிலே உள்ள சிக்கல்களையெல்லாம் எடுத்துச் சொன்னார்கள். நாங்கள் ஏதாவது அப்படித் தகவல்கள் கொடுக்க வேண்டுமென்றால், காலை 8 மணிக்கே ஆர். ஆர். செக்ஷனுக்கு வரவேண்டும். அப்படி வந்தாலும், அங்கே டைப்பிஸ்ட் இருப்பதில்லை. எனவே, தயவு செய்து ஒன்றுக்கு இரண்டு டைப்பிஸ்டுகளாக அங்கே போடவும். இப்படி டைப் செய்ய முடியாத காரணத்தினாலே, நான் பல சமயங்களில் அவசரத் தீர்மானமோ, ஒத்திவைப்புத் தீர்மானமோ கொடுக்க முடியாமல் போயிருக்கிறது. எனவே, இதற்கும் ஒரு முடிவு எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தங்களுக்கு நான் விதி முறைகளைப் பற்றிச் சொல்லத் தேவையில்லை. இருந்தாலும், விதிமுறைகள் எப்படி இருக்கின்றன, எப்படி கொடுக்கப் பட்டிருக்கின்றன என்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். விதி 43-ல்,

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

[1977 ஜூலை 28]

“A Member desirous of moving a motion for an adjournment of the business of the House for the purpose of discussing a definite matter of urgent public importance shall, before the commencement of the sitting of the Assembly at which he proposes to ask for leave of the House to make his motion hand to the Secretary three copies of a statement in writing of the matter proposed to be discussed and obtain the Speaker's consent to his asking for leave to make the motion.” என்று இருக்கிறது.

(முற்பகல் 9.20)

இந்த விதிமுறைப்படி அட்ஜர்ன்மென்ட் மோஷன் இங்கே வருகிறது. ஆகவே, விதிமுறைப்படி ஸ்பீக்கரிடம்தான் நோட்டீசைக் கொடுக்க வேண்டும். காரியதரிசியையோ, அமைச்சரையோ தேடிச் கொண்டு போக முடியாது. அதேபோன்று ஹாஸ்டல் அறையிலிருந்து டெலிபோன் மூலமும் அமைச்சரைத் தொடர்பு கொண்டிருக்க முடியாது. ஆகவே, இப்போதுள்ள விதிமுறைகளின்படியே தொடர்ந்து செயல்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: உங்கள் அனைவருக்கும் இருக்கின்ற தொல்லைகள் எனக்குத் தெரிகின்றன. எனக்கு இருக்கிற தர்ம சங்கடத்தையும் சொல்ல விரும்புகிறேன். உறுப்பினர்கள் காலை 8.55 மணிக்கு ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானங்களைக் கொண்டு வந்து கொடுக்கிறார்கள். நான் அவற்றை அமைச்சருக்கும், செயலாளருக்கும் அனுப்பவே 9 மணிக்கு மேல் ஆகிவிடுகிறது. இங்கு சபைக்கு வந்தவுடன், ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானம் எங்கே என்று கேட்கிறார்கள். ஆகவே, நடைமுறையில் இருக்கக்கூடிய சங்கடங்களைத்தான் தெரிவித்தேனே தவிர, வேறல்ல. உங்களுக்கு உடனடியாகத் தகவல் தெரிவிக்க இந்த முறையைக் கடைப்பிடிக்கலாம் என்று கருதினேன். அதே போல் பாராளுமன்றத்திலும் இருக்கிறது.

“Copies of the notice intended for the Secretary and the Speaker are received at the Parliamentary Notice Office and the copy intended for the Minister concerned has to be delivered to him by the member himself. In case copies of notice intended for the Speaker and the Secretary are delivered at or after 10-30 hours.

பாராளுமன்றம் எப்போது கூடுகிறது என்பது உறுப்பினர்களுக்குத் தெரியும்.

“at the Parliamentary Notice Office, the notice is not deemed to have been received in time and is disallowed on that ground”

1977 ஜூலை 28

பேரவைத் தலைவர்

பாராளுமன்றத்தில் அப்படி ஒரு முடிவு எடுத்திருக்கிறார்கள். இதனால் உங்களுக்கும் சவுகரியமாக இருக்கும். ஆளும் கட்சியிலுள்ள அமைச்சர்களுக்கும் விவரங்களைச் சேகரித்துத் தருவதற்கு அவகாசம் இருக்கும். அந்த அரை மணி நேரம் அவகாசம் இருந்தால் போதும். பின்னர் விதிக்குமுகடி இதைப் பற்றி என்ன முடிவு எடுக்கிறதோ அந்த முறையிலே நாம் மாற்றிக் கொள்ளலாம். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் தீர்மானத்தைக் கொடுத்த அன்று எடுத்துக் கொள்ள முடியாவிட்டால் மறுநாளைக்கு எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்ற யோசனையைச் சொன்னார்கள். ஆகவே, அரை மணி முன்னதாக, எட்டரை மணிக்குத் தந்தால் தகவல்களைச் சேகரிக்க வசதியாக இருக்கும். தட்டெழுத்தர்கள் 8 மணிக்குே வந்தாக வேண்டுமென்று செயலாளரிடம் கூறியிருக்கிறேன். அப்படி உத்தரவும் போடச் சொல்லியிருக்கிறேன். ஆகவே, தகவல் சேகரிக்க சிறிது அவகாசம் வேண்டுமென்ற முறையிலே தான் அரை மணி முன்னதாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கூறினேன் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஆர். உமாநாத் : ஒரே ஒரு விஷயம். பாராளுமன்ற செஷன் ஆரம்பிப்பது காலை 11 மணிக்குத்தான். அங்கே நீங்கள் சொல்லக்கூடியது போல் அரை மணி முன்னதாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்பதில் ஆட்சேபணை இருக்க முடியாது. இங்கு நம்முடைய சபை காலை 9 மணிக்கு ஆரம்பமாகிறது. இந்த வித்தியாசத்தை நீங்கள் பார்க்க வேண்டும். ஆகவே 8.30 மணிக்குே கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் அது மிகவும் சீக்கிரமாக இருக்கும். உங்களிடம் தீர்மானத்தைக் கொடுத்த பிறகு நீங்கள் அமைச்சர்களுக்கு அனுப்பி விவரம் கிடைக்கவில்லை என்று சொன்னால் மறுநாள் எடுத்துக் கொள்ளலாம். அந்த டிஸ்கர்ஷன் உங்களுக்கு இருக்கிறது.

திரு. எம். ஏ. வத்திப் : தலைவர் அவர்களுக்கு இப்போது இருக்கும் சிக்கலைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள், நியாயம்தான். பொதுவாக, 9 மணியிலிருந்து 10 மணிவரை கேள்வி நேரம் என்று இருக்கிறது. அந்த ஒருமணி நேர இடைவெளியில் அவசரமான காரியங்கள் பற்றி அமைச்சர்கள் விவரங்களைச் சேகரித்துத் தர முடியும். அமைச்சர்கள் எங்கு இருந்தாலும் தொலைபேசி மூலம் அரசு தொடர்பு கொண்டு தகவல்களைச் சேகரித்து 10 மணிக்குத் தர முடியும். இதுதான் இந்த அவையில் ஏற்கனவே நடந்து வந்த காரியமாகும். ஆகவே, அந்த ஒரு மணி நேரத்தைக் கவனத்தில் வைத்து அதையும் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். இப்போது இருக்கிற சூழ்நிலையை வைத்து இப்படி ஒருமுறையைக் கூறினால் அது உறுப்பினர்களுக்குச் சிரமத்தை ஏற்படுத்தும். அவையினுடைய உரிமையைப் பாதிக்கும் என்ற வகையில் இதைப் புனர் பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[1977 ஜூலை 28]

மாண்புமிகு திரு. கி. மகேசுவரன் : ஒரு யோசனை என்ற அளவிற்குத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். உங்களுக்கு இருக்கிற சிரமமும்புரிகிறது. எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்களுக்குள்ள சிரமங்களையும் இங்கே நாம் புரிந்து கொண்டு இருக்கிறோம். ஆகையினால் கூடுகின்ற சபை 9.30 மணி என்ற அளவிற்குக் கூடி 9 மணிக்குள் உங்களிடம் கொடுக்கிற அளவிற்கு ஏற்பாடு செய்தால் வசதியாக இருக்குமா என்பதைப்பற்றி நீங்கள் சிந்தித்து முடிவெடுக்க வேண்டுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நான் சிந்திப்பதல்ல. ரூல்ஸ் கமிட்டியிலே முடிவெடுத்தால் நான் அந்த முடிவை கடைப்பிடிக்கத் தயாராக இருக்கிறேன். திரு. உமாநாத் அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப்போல அங்கே 11 மணி என்ற அளவில் அவை கூடுவதால் அதிலே பல வசதிகள் ஏற்படுகின்றன. அங்கே அதற்குள் ஆபீஸ் திறந்து விடுவார்கள். அதிகாரிகள் வந்திருப்பார்கள், அவர்கள் மூலமாகத் தகவல்களைப் பெறுவதற்கு வசதிகள்கிடைத்து விடும், ஆகவே அதிலே சிரமம் இல்லை.

திரு. மு. கருணாநிதி : 9.30 மணி என்று சொன்னாரே, என்ன ஆயிற்று ?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ரூல்ஸ் கமிட்டியை கூட்டி நீங்கள் எல்லாம் முடிவு செய்யுங்கள்.

திரு. துரை முருகன் : அமைச்சரைப் பார்த்து நாங்கள் சொல்வது என்பது எல்லாம் நடைமுறையிலே முடியாது, ஆகவே அது வேண்டாம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உறுப்பினர்கள் தங்கள் தொகுதி சம்பந்தப்பட்ட விஷயங்களுக்காக அமைச்சர்களிடம் போகும்போது இதற்குப் போகக் கூடாதா ?

திரு. துரை முருகன் : அந்த நேரத்திலே நாங்கள் குளிக்க வேண்டாமா ? அமைச்சரைப் போய் பார்த்துக் கொண்டிருக்க முடியுமா ?

3. உரிமைப் பிரச்சினை.

(அ) “ அண்ணா ” நாளிதழ்மீது உரிமை மீறல் பிரச்சினை குறித்து.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்து, திரு. துரைமுருகன் அவர்களும், திரு. சாதிக் பாட்சா அவர்களும், ‘ அண்ணா ’ நாளிதழ்மீது கீழ்க்கண்ட அவை உரிமை மீறல் பிரச்சினையைக் கொடுத்துள்ளார்கள்.

1977 ஜூலை 28] பேரவைத் தலைவர்

“25—7—1977 தேதியில் அண்ணா நாளேட்டில் வெளிவந்த 15—7—1977 ல் நடைபெற்ற சட்ட மன்ற நடவடிக்கைகளைப்பற்றிய செய்தியில் ‘கருணாநிதி புகழ் ஆரம்’, ‘புரட்சித் தலைவரின் கொடுத்து சிவந்த கரம்’ என்ற தலைப்பில் ‘முதலமைச்சரின் கரத்தைக் கொடுத்து கொடுத்து சிவந்த கரம் என்பார்கள், அதை நான் ஒப்புக் கொள்கிறேன்’ என்று மட்டும் போட்டுவிட்டு இதைத் தொடர்ந்து எதிர்க்கட்சித்தலைவர் கலைஞர் கூறிய ‘எனது கரம் கட்சிப் பணத்தை எடுத்து சிவந்த கரம் அல்ல என்பதை எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் ஒத்துக் கொள்வார்கள்’ என்ற வாசகத்தை வேண்டுமென்றே வெளியிடாமல் சபை நடவடிக்கைகளை மறைத்து தவறான எண்ணம் ஏற்படும்படி செய்ப்பட்டு இருப்பதால் இந்த அவையின் உரிமை மீறல் ஏற்பட்டு இருக்கிறது.

இத்துடன் 15—7—1977 தேதிய அண்ணா நாளேடு இணைக்கப்பட்டு இருக்கிறது.”

உறுப்பினர் அவர்களின் அறிக்கையே மிக விளக்கமாக இருப்பதால், அவர்கள் மீண்டும் விளக்கம் கூற வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று கருதுகிறேன். இதுபற்றிய எனது தீர்ப்பு:

“15—7—1977 அன்றைய ‘அண்ணா’ நாளிதழையும், அன்றைய நிகழ்ச்சிக் குறிப்புகளையும் பார்த்தேன். அறிக்கையில் கூறியுள்ளபடி, மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் கூறியதன் பின்பகுதி விடுபட்டுப் போயிருக்கிறது ஆனால், பத்திரிகையில் கொடுத்துள்ள தலைப்பு ‘கருணாநிதி புகழாரம்’, எனவே, அவரது புகழ்ச்சிச் சொற்களை மட்டும் பிரசுரித்து இருக்கிறார்கள் என்று கருதலாம். ஆயினும், 23—7—1977 அன்று இப்பேரவையில் நான் ஒரு தீர்ப்பை வழங்கியுள்ளேன். இப்பேரவையின் நடவடிக்கைகளை வெளியிடும்போது ஒவ்வொரு உறுப்பினரின் பேச்சையும் முழுவதும் வெளியிட முடியாவிட்டாலும், அவரது பேச்சின் மையக் கருத்து மாறாமல் அவரது பேச்சின் கருக்கம் வெளியிடப்படலாம்.

‘அண்ணா’ நாளிதழில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது எனது தீர்ப்பு வழங்கப்பட்ட நாளுக்கு முற்பட்டதாகும். எனவே, மீண்டும் எல்லாப் பத்திரிகைகளுக்கும் எனது வேண்டுகோளை நினைவுறுத்தி, இப்போது கொடுத்துள்ள அறிக்கையில் உரிமை மீறல் குறித்த மேல் நடவடிக்கை எதுவும் தேவையில்லை என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[1977 ஜூலை 28]

(ஆ) பொதுக்கூட்டத்தில் சமூக நலத்துறை அமைச்சர் வெளியிட்ட ஒரு கருத்து குறித்து.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்து மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஜே ஜேம்ஸ் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட அவையுரிமைபற்றிய பிரச்சனையை எழுப்ப அனுமதி கேட்டுள்ளார்.

“On 21st July 1977 the Hon. Minister for Social Welfare has said in a public meeting at Vannia Teynampet, Thiru V. K. Nagar, that “மந்திரி பதவி எம்.ஜி.ஆர். போட்ட பிச்சை”.

disrespecting and dishonouring this House and refuting the responsibilities and liabilities to this House under the provisions of the Constitution and this has been published in local dailies such as “Nava-sakthi” dated 21st July 1977.

Thus the Minister for Social Welfare has committed the breach of privilege of this House.”

என்று கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

இது எப்படி அவை உரிமை மீறியதாகும் என்று சுருக்கமாக விளக்கும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவர் அவர்களே, நான் எனது தீர்மானத்தில் கொடுத்திருப்பதுபோல் மாண்புமிகு சமூக நல அமைச்சர் பொதுக் கூட்டத்தில் மந்திரி பதவி எம்.ஜி.ஆர். போட்ட பிச்சை என்று கூறியிருக்கிறார்கள். மந்திரி பதவியைப்பற்றி, மந்திரி சபையைப்பற்றி அரசியலமைப்பில் தான்ஸ்டிடியூஷன் ஆப் இண்டியாவில் ஆர்டிகிள் 163 முதல் 165 வரையிலும் விளக்கமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

(முற்பகல் 9-30)

I will read out the relevant portion . .

‘Article 163—(1). There shall be a Council of Ministers with the Chief Minister at the head to aid and advise the Governor in the exercise of his functions, except in so far as he is by or under this Constitution required to exercise his functions or any of them in his discretion . .

ஆக மந்திரி பதவி என்பது ஒரு முதலமைச்சர் இன்னொருவருக்குக் கொடுக்கின்ற பிச்சை அல்ல என்பதனை இந்த அரசியல் சட்டம் தெளிவாக விளக்குகிறது. அதோடு இந்த அவையில் இருக்கின்ற அனைத்து அங்கனத்திற்களுக்கும் மந்திரி ஆவதற்குள்ள உரிமை அவையில் இருக்கின்றவர்களுக்கும் அவையில் இல்லாதவர்களுக்கும்

1977 ஜூலை 28]

[திரு. ஜே.ஜேம்ஸ்]

இருக்கிறது. ஆனால் இது ஒரு அங்கத்தினருடைய உரிமையே தவிர அங்கத்தினருக்கு இன்னொருவரால் ஒரு பிச்சையாக வழங்கக் கூடிய பதவி அல்ல என்பதனை மாண்புமிகு தலைவரவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். அதோடு

'Article 164.—(1) The Chief Minister shall be appointed by the Governor and the other Ministers shall be appointed by the Governor on the advice of the Chief Minister, and the Ministers shall hold office during the pleasure of the Governor . . .

The Council of Ministers shall be collectively responsible to the Legislative Assembly of the State . . ."

நான் இதை எத்தனாக்கக் கூறுகிறேன் என்றால் இது பிச்சை போடக் கூடிய அந்த அளவிற்கு இழிவான (மணியடிக்கப்பட்டது) நான் சுருக்கமாக முடித்துக் கொள்கிறேன், டீடெயிலாகச் சொல்ல வேண்டுமென்று நினைக்கவில்லை.

Regarding appointment of Ministers, the Chief Minister will be appointed by the Governor and the Council of Ministers also will be appointed by the Governor. The appointment of other Ministers is not made by Chief Minister. The only responsibility given to the Chief Minister is that he could advise the Governor to appoint other Ministers. So he is only an advisory person as far as appointment of other Ministers are concerned. So my submission is that as far as the Social Welfare Minister is concerned, what she has said is totally wrong. The appointment of Ministers is left to the Governor and he makes the appointment, according to the Constitution. So, what the Social Welfare Minister has said about Ministership is totally wrong and what she has said is a dishonour to this House and members of the House.

அம்மையார் அவர்கள் இதனை எந்த அளவிற்கு இழிவாக நினைத்து விட்டார்கள் என்பதைப் பார்க்கும்பொழுது இந்த அவையில் இருக்கின்ற மாண்புமிகு அங்கத்தினர்கள் 234 அங்கத்தினர்கள் மட்டுமல்ல, இந்த மாநிலத்தில் இருக்கின்ற 4 1/2 கோடி மக்களுக்கும் உரிமை உள்ள அந்தப் பதவியை ஏதோ பிச்சையாக வழங்கும் நிலையில் கொண்டு வந்து விட்டார்களே என்பது ஒன்று. இன்னொன்று, எந்த முதலமைச்சருக்கும் எந்த உரிமையும் இல்லாமல் இருக்கும்பொழுது இவ்வளவு பெரிய உத்தரவாதத்தை அவர் மீது வைத்திருக்கிறார்களே என்பது. எனக்குத் தோன்றுவதெல்லாம், ஒரு முதலமைச்சரை personality cult என்ற அளவிற்கு கொண்டு போய் நாட்டில் நிலைமைகள் மோசமாகி விட்டது. இது அவையை அவமதித்ததாகும் என்று கருதி

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

[1977 ஜூலை 28]

breach of privilege of the House என்று சுருக்கமாகச் சொல்லி, இன்னும் பல கருத்துக்கள் கூற வேண்டும், எனினும் அவைத் தலைவரவர்கள் சுருக்கமாகக் கூற வேண்டுமென்று சொல்வதால் இதோடு நிறுத்திக் கொள்கிறேன். ஆக, இந்த உரிமை மீறல் பிரச்சனையை உரிமைக்குழு இன்னும் நியமிக்கப்படவில்லை என்றாலும், நியமிக்கப்படவிருக்கும் குழுவுக்கு இதை அனுப்புமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

THE HON. THIRU K. MANOHARAN : Mr. Speaker, Sir, for the time being I am not entering into the merits of the case. The hon. Member, Thiru Jame's interpretation, according to me, is a deliberate mis-interpretation of the Article of the Constitution. The Article is this :—

“The Chief Minister shall be appointed by the Governor and other Ministers shall be appointed by the Governor on the advice of the Chief Minister and the Minister shall hold office during the pleasure of the Governor”. This explains very clearly that the Chief Minister has got every right to recommend his own Cabinet colleagues. The moment the Chief Minister feels a particular colleague has lost his confidence, he can very well ask the Governor to drop the Minister from his Cabinet. According to Mr. James, the Chief Minister is helpless and he has no right and he cannot have the capacity to do anything according to his own interpretation. My humble submission is that the Chief Minister is all powerful. On the advice of the Chief Minister, Ministers are appointed and at any time a colleague loses his confidence, the Chief Minister can drop the particular Minister from the Cabinet like a hot potato. The hon. Member's interpretation of the Article of the Constitution, I am sorry to submit, is a deliberate misleading of the House.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : Just a word by way of reply. தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அவை முன்னவர்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இதை ஒரு விவாதப் பொருளாக ஆக்காமல் சுருக்கமாகச் சொல்லுங்கள். அவர் கருத்தைச் சொன்ன பிறகு.....

திரு ஜே.ஜேம்ஸ் :—தலைவர் அவர்களே, I am entitled to reply நான் முன்னவர்.....

Mr. Speaker : No reply you can only to clarify. Please clarify.

1977 ஜூலை 28]

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : I am going to clarify all the mistakes committed by the Hon. Minister for Finance. மாண்புமிகு அவை முன்னவருடைய ஆர்குமென்ட்டை நான் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது என்றாலும் முன்னவர் என்ற முறையில் கொடுக்கக்கூடிய மரியாதையை நான் கொடுக்கிறேன். ஆனால், அரசியல் சட்டத்தைப் பற்றி அன்றாளுக்கு இருக்கிற அறிவை நான் குறைத்துக் கூறவில்லை. அவர் கொண்டிருக்கிற கருத்து தப்பு என்பதனை நான் சொல்லாமல் இருக்க முடியாது. ஏனென்றால் முதலமைச்சரவர்கள் ஆல் பவர்ஃபுல் என்று சொன்னார்கள்.

He is not all powerful. He has no authority at all. The Chief Minister cannot continue as Chief Minister if the Governor feels otherwise if the Governor feels that the Chief Minister has lost confidence of the House, he can dismiss the Chief Minister and other Ministers. Another aspect is even if the Chief Minister feels that he does not want a particular Minister, he cannot dismiss him Only the Governor can dismiss a Minister.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தை வைத்துக் கொண்டு பார்த்தால் அந்தச் சட்டத்திலே ஒரு பிரிவு ஒன்றைப் பாதுகாக்கும், ஒன்றைப் பாதுகாக்காது என்பது தெரியவரும். ஒரீடத்திலே முதலமைச்சருக்கு அதிக அதிக காரம் இருக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கும், மறு பக்கத்திலே நருக்கு அதிக அதிகாரம் இருக்கிறது என்றிருக்கும். அது பாதுகாப்புக்காகவும் நாட்டுநலனுக்காகவும் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. நீங்கள் இதுவரையிலே 'டச்' பண்ணுங்கள். அது போதும்.

THIRU J. JAMES : I will only touch upon what the Hon. Finance Minister has touched. I will confine myself to those points. What I say is, even if a Chief Minister wants to dismiss a particular Minister, he cannot do it. He has only the power to recommend to the Governor. Only if the Governor wants to drop the Minister, he can dismiss the Minister. The Chief Minister cannot do it. He is helpless. That is the position, helpless position of the Chief Social Minister. When the position is like that, how can the Minister for Welfare can say that the Chief Minister has got all powers when according to the Constitution the position is otherwise.

THE HON. THIRU K. MANOHARAN : The Chief Minister has no power to dismiss a Minister, I do agree

1977 ஜூலை 28]

THIRU J. JAMES : I am only touching upon relevant facts. I hope other Members can understand them clearly. What happened on January 31, 1976 ?..

(திரு. ரா. மார்க்கபந்து எழுந்தார்).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தாங்கள் சீக்கிரம் முடித் தால் நலம். ஒவ்வொருவரும் எழுப்புகிற பிரச்சினையாக இது வருகிறது. உங்களுடைய உரிமை மீறல் பிரச்சினையை நீங்கள் கிளாரிபை பண்ணி உட்கார்ந்தால் நான் தீர்ப்புக் கொடுக்க முடியும்.

THIRU R. MARGABANDU : Sir, on a point of clarification...

THIRU J. JAMES : I am not yielding for the clarification. I am substantiating what I am stating. The former Chief Minister wanted to continue in office, but the Governor has dismissed him. The Chief Minister's place is most powerless. Hereafter, I am sure that no Minister would pay encomiums to the Chief Minister.

(முற்பகல் 9-40)

*திரு க. அன்பழகன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, இந்தப் பிரச்சினை தங்களிடத்திலே தரப்பட்ட உரிமை மீறல் பிரச்சினை என்ற கருத்திலே இருந்து, அந்த உரிமைப் பிரச்சினை இன்றையதினம் விவாதத்திலே இருந்து வேறு எங்கோ போய் விட்டது. அதிலே முதலமைச்சர் அவர்கள் எல்லா அதிகாரங்களையும் படைத்தவர் என்று ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த திரு. மனோகரன் அவர்களும், எந்த அதிகாரமும் இல்லை என்று உரிமைப் பிரச்சினையைத் தந்தவர்களும் குறிப்பிட்டார்கள். எந்த அளவுக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது என்பது அரசியல் சட்டத்திலேயே வரையறுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த வரையறுக்கப்பட்ட அதிகாரம் முதலமைச்சருக்கு சட்டப்படி இருக்கத்தான் செய்கிறது. ஆனால் அமைச்சர்களை அவர் நியமிக்கிறார் என்ற ஒரே காரணத்தாலேயே இந்த அமைச்சர் பதவி எனக்குப் போட்ட பிச்சை' என்று சொல்வது அமைச்சரவையினுடைய தரத்தைக் குறைத்ததன் மூலமாக சட்டமன்றத்தினுடைய தரத்தையும் குறைக்க அது வழி செய்து விடுகிறது என்ற காரணத்தாலே அந்த சொல்லை பயன்படுத்திய அமைச்சருக்கும் அது பெருமையாக இல்லை; அதனால் சட்டமன்றத்திற்கும் அது பெருமையாக இல்லை என்று தான், இந்த உரிமை மீறல் பிரச்சினையிலே நான் என் கட்சியின் சார்பாக எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

THE HON. THIRU K. MANOHARAN : At the very outset, I told you that I would never enter into the merits of the case. His misrepresentation of the Article of the Constitution has been pointed out.

1977 ஜூலை 28]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இது குறித்து மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களின் விளக்கத்தை நான் ஏற்கெனவே பெற்று இருக்கிறேன். எனது தீர்ப்பை இப்போது வழங்குகின்றேன். மாண்புமிகு சமூகநல அமைச்சர் அவர்கள் “முதல்வர் போட்ட பிச்சை” என்ற கூற்றை “இரத்தல்” என்ற பொருளில் கூறினார் என்று எடுத்துக்கொள்ளாது, எளிமைப் பொருளாக “humility” என்று எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். மேலும் அரசியல் அமைப்புச் சட்டம், 164-வது பிரிவின் கீழ், ஆளுநரால் முதல் அமைச்சர் அவர்களும், முதலமைச்சர் அவர்கள் பரிந்துரையின் பேரில் மற்ற அமைச்சர்களும் நியமிக்கப்படுகிறார்கள் என்று கூறப்பட்டுள்ளது. எனவே, அமைச்சர்கள் நியமிக்கப்படுவது முதல் அமைச்சர் அவர்களின் முழு அதிகாரமும், விருப்பமும் ஆகும். ஆகவே, “முதல் அமைச்சர் போட்ட பிச்சை” என்பதை இழிவாக எடுத்துக் கொள்ளாமல், அமைச்சர் அவர்களின் எளிமையை எடுத்துக் காட்டுவதாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். எனவே, இதில் அவை உரிமை மீறல் எதுவும் இல்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

(4) (அ) ஒத்திவைப்புத் தீர்மானங்கள்.

பாளையங்கோட்டை இந்திய முறை மருத்துவக் கல்லூரி மாணவர்கள் கிளர்ச்சி பற்றியும், அக் கல்லூரி மூடப்பட்டிருப்பது குறித்தும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்து, பாளையங்கோட்டையிலுள்ள இந்திய முறை அரசு மருத்துவமனை கல்லூரி மாணவர்கள் கிளர்ச்சி பற்றியும் அக்கல்லூரி மூடப்பட்டிருப்பது பற்றியும், அதனால் ஏற்பட்டுள்ள நிலை குறித்தும் விவாதிக்க பேரவையின் நிகழ்ச்சிகளை ஒத்திவைக்க வேண்டுமென்று திருவாளர்கள் எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா, துரைமுருகன் ஆகியோர் தீர்மானங்கள் கொடுத்து இருக்கிறார்கள். இது எப்படி ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானத்தின்கீழ் வரும் என்பதை சுருக்கமாக விளக்கும்படி கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா, திரு. துரை முருகன் அதே கட்சியைச் சேர்ந்தவர். ஆதலால் அவர் தனியாக விளக்கம் அளிக்க வேண்டாம்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : திரு. ஆர். கிருஷ்ணன் அவர்களும் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

*திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : தலைவர் அவர்களே, பாளையங்கோட்டையிலுள்ள இந்திய முறை அரசு மருத்துவமனை கல்லூரி மாணவர்கள் கிளர்ச்சி பற்றியும், அக்கல்லூரி

370 பாளையங்கோட்டை இந்திய முறை மருத்துவக் கல்லூரி மாணவர்கள்
கிளர்ச்சி பற்றியும் அக்கல்லூரி மூடப்பட்டிருப்பது குறித்தும்

[திரு. எஸ் ஜே. சாதிக் பாட்சா] [1977 ஜூலை 28]

மூடப்பட்டிருப்பது பற்றியும், அதனால் ஏற்பட்டுள்ள நிலை குறித்தும் விவாதிக்க வேண்டும் என்று நான் ஒரு ஒத்திவைப்பு தீர்மானம் கொடுத்திருந்தேன்.

பாளையங்கோட்டை அரசினர் இந்திய முறை மருத்துவ கல்லூரி கால வரையின்றி மூடப்பட்டிருக்கிறது. தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்த வரையில் இந்திய முறைக்கு குறிப்பாக சித்த மருத்துவ முறைக்கு ஊக்கம் அளிக்க வேண்டுமென்பது நம்முடைய கொள்கையாகும். அந்த அடிப்படையிலேதான் இந்த சித்த மருத்துவக் கல்லூரி பாளையங்கோட்டையிலே ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அந்தக் கல்லூரியிலே படிப்பது 150 பேர்கள் தான். 150 பேர்களே படிக்கின்ற இந்தக் கல்லூரி மாணவர்கள் சில முக்கியமான கோரிக்கைகளை வைத்திருக்கிறார்கள்.

அதிலே முக்கியமானது இந்தக் கல்லூரியிலே படித்து வெளிவருகிற மாணவர்களுக்கு மாவட்ட மருத்துவ நிலையங்களில் வேலை வாய்ப்பு அளிக்கவேண்டும், இங்கே படிக்கின்ற மாணவர்களுக்கு உதவித் தொகை கொடுக்கவேண்டும் என்ற சில முக்கியமான கோரிக்கைகளை வைத்திருக்கிறார்கள். வேலை நிறுத்தத்தை ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். இந்தப் பிரச்சினையை சுமுகமாக முடித்து வைக்க கல்லூரித் தலைவரோ அல்லது அரசாங்கமோ தலையிட்டு சரியான முடிவு செய்யாத காரணத்தாலே கல்லூரி காலவரையின்றி மூடப்பட்டிருக்கிறது. அந்த 150 பேர்கள் படிக்கின்ற இந்தக் கல்லூரி இவ்வளவு நாட்களாக மூடப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னால் எந்த அளவுக்கு அசட்டையாக, அலட்சியமாக இந்த அரசால் இந்தப் பிரச்சினை கருதப்பட்டிருக்கிறது என்ற நிலையை எடுத்துச் சொல்லி, அதன் காரணமாக இந்த அவையை ஒத்திவைத்து இது பற்றி விவாதிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஓ. சுப்பிரமணியம் : தலைவரவர்களே, இதே விஷயத்தைப் பற்றி நான் ஒரு ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தைக் கொடுத்த போது, அதை கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானமாகத் தான் கொண்டு வரவேண்டுமென்று சொல்லி விட்டார்கள். ஆனால் இப்போது பார்த்தால் மற்ற உறுப்பினர்கள் இதுகுறித்து 42-வது விதியின் கீழ் ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் கொடுத்துள்ளதை அனுமதித்திருக்கிறார்கள். என்னுடைய தீர்மானத்தை மட்டும் மாற்றவேண்டிய அவசியமென்ன என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இப்போது அந்த விவரம் என்னிடமில்லை. என்னுடைய அறைக்கு வந்தால் பதில் சொல்கிறேன். உறுப்பினர் அவர்கள் விரும்பினால், அவருடைய பெயரையும் இதில் சேர்த்துக் கொள்கிறேன். அவரும் இதில் பேசலாம்.

1977 ஜூலை 26]

திரு. ஓ. சுப்பிரமணியம் : தலைவரவர்களே, நான் கொடுத்ததை மட்டும் 41-வது விதியின் கீழ் போட வேண்டும் என்று சொல்லவேண்டிய அடிசியம் என்ன என்ற விவரத்தைத் தெரிவிக்கும்படிதான் வேண்டுகிறேன்.

திரு. ரா. கிருஷ்ணன் : அவைத்தலைவரவர்களே, இந்திய முறை மருத்துவக் கல்லூரி மாணவர்கள் எம்.பி.பி.எஸ். மாணவர்களைப் போன்று 5 ஆண்டுகள் படிக்கின்றார்கள். ஆனால் எம்.பி.பி.எஸ். படிப்பு படித்த டாக்டர்களுக்கு ஒரு சம்பளமும், இந்திய முறை மருத்துவம் படித்த டாக்டர்களுக்கு வேறு சம்பளமும் இருக்கிறது. இந்திய முறை மருத்துவம் படித்தவர்களுக்கு சம்பளம் 200 ரூபாய் குறைவாக கொடுக்கப்படுகிறது. அதே போன்ற இந்திய முறை மருத்துவம் படித்த ஹவுஸ் சர்ஜன்களுக்கு 100 ரூபாய் குறைவாக ஊதியம் கொடுக்கப்படுகிறது. அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பும் அதிகமாக இல்லை. இப்படிப்பட்ட காரணங்களால், இந்திய முறை மருத்துவ மாணவர்கள் பல்வேறு கோரிக்கைகளை வைத்து உண்ணாவிரதம் இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இப்போது பாளையங்கோட்டையில் உள்ள அந்தக் கல்லூரி மூடப்பட்டிருக்கிறது. அதன் காரணமாக, இந்தக் கல்லூரியைச் சார்ந்த மருத்துவ மனைக்கு வருகின்ற நோயாளிகள் மிகவும் அவதிப்படுகின்றார்கள். ஆகவே, இது ஒரு அவசர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பிரச்சனையாக இருப்பதால் அவையின் இதர நடவடிக்கைகளை ஒத்திவைத்து இந்தப் பிரச்சனையை விவாதிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவரவர்களே, இந்திய முறை மருத்துவக் கல்லூரி எனக்குத் தெரிந்த வரையில் இந்திய தேசத்தில் நமது மாநிலத்தில் மட்டும் தான் இப்போது இருக்கிறது. இந்த இந்திய முறை மருத்துவம் அழிந்து விடக்கூடாது என்பதற்காகத் தான், இதற்கு முன்பிருந்த அரசு இந்தக் கல்லூரியை திறந்து நடத்தி வருகின்றது. இந்தக் கல்லூரி இன்னும் சிறப்பாக நடத்தப்பட வேண்டும். அதற்கு இந்த அரசு தேவையான ஊக்கம் அளிக்க வேண்டும். ஒரு மாத காலமாக இந்தக் கல்லூரி மூடப்பட்டிருப்பது வருந்தத்தக்கது. உடனடியாக இந்தக் கல்லூரியை மீண்டும் திறக்க இந்த அரசு ஆவன செய்ய வேண்டும் என்பதை வற்புறுத்தத் தான், இந்தத் தீர்மானத்தை விவாதிக்க இந்த அவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்தி வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஓ. சுப்பிரமணியம் : தலைவரவர்களே, இப்போது அல்லோபதி டாக்டர்கள் கிராமங்களுக்குச் சென்று வேலை செய்ய விரும்பாத காரணத்தால், அதிகமான ஆஸ்பத்திரிகளுக்கு டாக்டர்கள் கிடைக்காமல் உள்ளது. இந்த நிலையில் சித்த வைத்திய ஆஸ்பத்திரிகள் இன்றைக்கு அதிகமாகத் துவங்கப்பட்டால் கிராம

[திரு. ஒ. சுப்பிரமணியம்]

[1977 ஜூலை 28]

மக்களுக்கு உதவியாக இருக்கும். இருந்த ஒரே ஒரு இந்திய முறை மருத்துவக் கல்லூரியும் இன்றைக்கு மூடப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் கல்லூரி மாணவர்களின் நியாயமான கோரிக்கைகள் நிறைவேறுததால் கல்லூரி மூடப்பட்டிருக்கிறது. இந்த முறை டாக்டர்களுக்கு இப்போது ஆண்டுக்கு 5 பேருக்குத் தான் வேலை கிடைக்கிறது. ஆண்டு தோறும் 20 பேருக்காவது வேலை கிடைக்க வேண்டும். இந்தக் கல்லூரியைச் சேர்ந்த ஆஸ்பத்திரியில் போதிய படுக்கைகள் இல்லை. தற்போது இந்த இந்திய முறை மருத்துவம் படித்துள்ள ஹவுஸ் சர்ஜன்களுக்கு எம்.பி.பி.எஸ். டாக்டர்களுக்கு கிடைக்கின்ற நியாயமான ஊதியம் கூட கிடைக்கவில்லை. கிராம மக்களுக்கு மேலும் குறைந்த செலவில் வைத்திய வசதி கிடைக்கப் பெறச் செய்ய வேண்டிய நேரத்தில், இருக்கின்ற ஒரே ஒரு இந்திய முறை மருத்துவக் கல்லூரியும் மூடப்பட்டிருப்பது, மக்களுடைய நலனுக்கு உகந்ததல்ல. ஆகவே இந்தப் பிரச்சனையைக் குறித்து விவாதிக்க அவையின் இதர நடவடிக்கைகளை ஒத்திவைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு. திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே, பாளையங்கோட்டையிலுள்ள இந்திய மருத்துவக் கல்லூரி 1968-ஆம் ஆண்டு 60 மாணவர்களைக் கொண்டு துவக்கப்பட்டது. இப்போது உள்ள மாணவர்களின் எண்ணிக்கை :

பி.ஐ.எம். பட்டப் படிப்பு	.. ..	153
மேல் பட்டப் படிப்பு	.. ..	15
விடுதி மருத்துவ அலுவலர்	.. ..	36

இந்தக் கல்லூரியில் பணியுரியும் மருத்துவ அலுவலர்களின் எண்ணிக்கை 46 (முதல்வர் உள்பட), இந்தக் கல்லூரியில் பணியுரியும் விடுதி அலுவலர் 36 பேர் தங்களுடைய கோரிக்கையான ஆங்கில மருத்துவ அலுவலர்களுக்குச் சமமாக ஊதியம் தருதல்; அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பை அதிகப்படுத்துதல், சென்னையில் மற்றொரு இந்திய மருத்துவக் கல்லூரி (சித்த முறை) துவக்குதல், மத்திய அரசு அலுவலகங்களில் வேலை வாய்ப்பை ஏற்படுத்தித் தருதல், விடுதி மாணவர்களுக்குத் தேவையான கட்டிடங்களை கட்டித் தருதல், தொலை பேசி, பேருந்து வசதிகளை அளித்தல், புதிதாகத் துவங்கப்பட்டுள்ள பி.எஸ்.எம். அண்டு எஸ். (5½) ஆண்டு படிப்புக்கு தற்போது பி.ஐ.எம். படிக்கும் மாணவர்களையும் மாற்றிக் கொடுத்தல், பி.ஐ.எம். தேர்விற்கு உண்டான நுழைவுத் தகுதியை அதிகப்படுத்தல் போன்ற கோரிக்கைகளை வலியுறுத்தி எந்த விதமான முன்னறிவிப்புமின்றி 12-7-77-லிருந்து வேலை நிறுத்தம் தொடங்கினர்.

1977 ஜூலை 28] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

(முற்பகல் 9-50)

அவர்களுக்கு அனுதாபம் தெரிவிக்கும் வகையிலும் தங்களுடைய சில கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றும் பொருட்டும், பட்டப் படிப்பு, பட்ட மேல் படிப்பு மாணவர்கள் (மொத்தம் 168 பேர்) 14—7—1977-லிருந்து வேலை நிறுத்தத்தில் கலந்து கொண்டனர். பின்னர் 20—7—1977-இல் இருந்து அவர்கள் தொடர் உண்ணாவிரதம் துவக்கினார்கள். சமரச முயற்சி காண முயன்ற கல்லூரி முதல்வர் அவர்களிடமும் மாவட்ட ஆட்சியாளர் அவர்களிடமும் தங்கள் கோரிக்கைகள் ஏற்கப்பட்டு அரசு ஆணைகள் வரும் வரை தங்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்வதாக மாணவர்கள் அறிவித்தார்கள். குடும்ப நலத் துறைச் செயலாளர் அவர்கள் மாவட்ட ஆட்சியாளர் அவர்களுடன் தொடர்பு கொண்டு சமரச முயற்சி காணும் பணியில் தீவிரமாக ஈடுபட கேட்டுக் கொண்டார்கள். இதற்கிடையில் இந்திய மருத்துவக் துறை இயக்குநரையும் பாளையங்கோட்டைக்குச் சென்று இந்தப் பிரச்சினைக்கு ஒரு சுமுகமான முடிவு காணும்படிக் கேட்டுக்கொண்டார்கள். அதன்படி இயக்குநர் அவர்கள் பாளையங்கோட்டைக்குச் சென்று அனைத்து மாணவர்களையும் சந்தித்து அவர்களுக்கு அரசு நிலையை விளக்கிக் கூறினார். இதற்கிடையில் மாணவர் பிரதிநிதிகளும் கல்லூரி முதல்வரை சந்தித்து அவர்களிடம் கல்லூரியை மூட வேண்டும் என்று வற்புறுத்தினார்கள். கல்லூரி முதல்வர் அவர்கள் இயக்குநர் அவர்களுடன் தொடர்பு கொண்டார். மாணவர்களை அமைதிப்படுத்த வேண்டியும் இந்தப் பிரச்சினைக்கு ஒரு சுமுகமான முடிவு காண வேண்டியதன் அவசியத்தை உணர்ந்தும், இயக்குநர் அவர்கள் ஒரு அமைதியான சூழ்நிலை ஏற்படுத்த வேண்டி, மக்கள் நல் வாழ்வுத் துறை செயலருடன் தொடர்பு கொண்ட பின் இக் கல்லூரி காலவரையரையின்றி மூடப்பட்டது. வேலை நிறுத்தம் நடந்த நேரங்களில் அனைத்து மாணவர்களும் எந்தவித வன்முறையிலும் ஈடுபடவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

கல்லூரியை மூடிய பிறகும் இயக்குநர் அவர்கள் மாணவர் பிரதிநிதிகளுடன் தொடர்ந்து பேச்சு வார்த்தை நடத்தியதன் காரணமாக மாணவர்கள் கல்லூரிக்கு 10—8—77 அன்று திரும்பி வர இசைந்து எழுத்து மூலம் ஒப்புதல் தந்துள்ளார்கள்.

ஆகவே, இந்த நிலையில் இதற்காக இந்தச் சபையை ஒத்திவைத்து விவாதத்தைத் தொடருவதற்கான அவசியம் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களின் விளக்கத்திற்குப் பிறகு அவையின் பிற அலுவல்களை ஒத்திவைத்து, இத் தீர்மானம் குறித்து விவாதிக்க வேண்டிய தேவையில்லை என்று கூறி, இதற்கு அனுமதி தாமறுக்கிறேன்.

(ஆ) மாணவர்கள் கிளர்ச்சி பற்றியும், கல்லூரிகள் மூடப் பட்டிருப்பது குறித்தும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாணவர்கள் கிளர்ச்சி பற்றியும், கல்லூரிகள் மூடியிருப்பது குறித்தும், போலீசார் தாக்குதல் குறித்தும் விவாதிப்பதற்காக மற்ற அலுவல்களை ஒத்திவைக்கக் கோரி, கீழ்க்கண்ட உறுப்பினர்களிடமிருந்து தீர்மானங்கள் வந்துள்ளன.

1. திரு. சோ. அழகர்சாமி.
2. திரு. செ. சிவசுரமி.
3. திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து.
4. திரு. டி. இராமசாமி.
5. திரு. சின்னராசு.
6. திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்.
7. திரு. பி. விஜயரங்கன்.
8. திரு. துரை முருகன்.
9. திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா.
10. திரு. ஏ. ரகுமன்கான்.
11. திரு. க. சுப்பு.
12. திரு. கே. கந்தசாமி.
13. திரு. என். வரதராஜன்.
14. திரு. எம். ஏ. லத்தீப்.

ஆக, ஒவ்வொரு கட்சியிலும் இரண்டு மூன்று பேர்கள் பெயர் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஒரு கட்சியின் சார்பில் ஒருவர் மட்டும் விளக்கினால் போதும்.

* திரு. துரை முருகன் : தலைவரவர்களே, எங்கள் கட்சியின் சார்பில் நான், ரகுமன்கான், சுப்பு ஆகியவர்கள் கொடுத்திருக்கிறோம். நான், குறிப்பாக பச்சையப்பன் கல்லூரியைப் பற்றிக் கொடுத்திருக்கிறேன். ஆகவே, ஒரு கட்சிக்கு ஒருவர் என்றால்: எனக்குப் பேச வாய்ப்பு இல்லாமல் போய்விடும். எனக்குப் பேச வாய்ப்புக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பொதுவாக, மாணவர்களிடமிருந்து கிளர்ச்சி பற்றி என்று இருப்பதாலும், இந்தந்தக் கல்லூரி என்று குறிப்பிட்டு இல்லாமல் இருப்பதாலும், ஒரு கட்சிக்கு ஒருவர் பேசினால் போதும் என்று கருதித் தான் கூறினேன்.

1977 ஜூலை 28]

திரு. துரை முருகன் : தலைவரவர்களே, என் ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானத்தில் குறிப்பாக, பச்சையப்பன் கல்லூரியைப் பற்றி என்று தந்திருக்கிறேன். ஏற்கெனவே ஒரு தீர்ப்பு வழங்கி இருக்கிறீர்கள். பொத்தாம் பொதுவில் சொன்னால் போதாது, எந்தக் கல்லூரி, எங்கே, எப்போது என்று கூறவேண்டுமென்று தீர்ப்பு வழங்கியிருப்பதால், நான் ஸ்பெசிபிக்காக, 'பச்சையப்பன் கல்லூரி' என்று கொடுத்து, அங்கே நடந்த வேலை நிறுத்தத்தின் தொடர்பாகவும், அது தொடர்பான நிகழ்ச்சிகள் குறித்தும், என்றும் கொடுத்திருக்கிறேன். பச்சையப்பன் கல்லூரி என்று குறிப்பாகக் கூறியிருப்பதால் எனக்குப் பேச வாய்ப்பு அளிக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : எல்லோரும் பேசலாம். ஆனால் மற்ற அலுவல்கள் பாதிக்கப்படும் என்ற காரணத்தால் கூறினேன். பேசுவதற்கு நிச்சயம் உரிமை இருக்கிறது. ஒரு கட்சிக்கு ஒருவர் என்றால், நேரத்தைச் சுருக்கலாமே என்று சொன்னேன். பேசுவதற்கு எல்லோருக்கும் உரிமை இருக்கிறது.

திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : மற்றவர்கள் விளக்கமாகப் பேசிவிடுவார்கள். குறிப்பிட்ட கல்லூரியைப் பற்றி பேசுபவர்கள் மிகச் சுருக்கமாகப் பேசுவார்கள். ஆகவே, அவர்களுக்கும் வாய்ப்பளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஏ. ரகுமான்கான் : பல்வேறு கல்லூரிகளைப் பற்றி பொதுவாக மாணவர்களுடைய பிரச்சினைகள் எழுந்தாலும் ஒவ்வொரு கல்லூரியையும் பற்றிக் குறிப்பாக எடுத்துச்சொல்ல வேண்டியதாக இருக்கிறது. சபையின் பிற நடவடிக்கைகள் நடைபெறுவதற்கு இப்பிரச்சினைபற்றி சுருக்கமாகப் பேசுவது நல்லது என்று தாங்கள் கூறிய கருத்து மேலானது என்றாலும் இன்றைக்கு மாணவர்களது பிரச்சினை மிகமிக முக்கியமானது. ஆகவே இந்த மிக முக்கியமான பிரச்சினைகள் பற்றியும் அவை விவாதிக்க தாங்கள் அருள்கூர்ந்து நேரத்தை ஒதுக்கித் தருவீர்களானால் நலமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. துரைமுருகன் கருத்தோடு வேறு ஒரு யோசனை சொல்லப்போகிறீர்கள் என்று கருதினேன். அவர் கூறியதையே கூறி அவை நேரத்தை வீணாக்குகிறீர்கள்.

மாண்புமிகு திரு. க. உரொ. எட்மண்ட் : இந்தச் சம்பவம்பற்றி எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். நேற்றைய தினமே முதலமைச்சர் அவர்கள் இன்று இதுபற்றி ஒரு அறிக்கை கொடுப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மாணவர்களுடன் முக்கால் மணி நேரத்திற்கும் அதிகமாகப் பேசி, அவர்களுக்குச் சமாதானங்கள் சொல்லி, பிரச்சினை சுமுகமாக முடிந்திருக்

[திரு. க. உரோ. எட்டமண்ட்]

[1977 ஜூலை 28]

கிறது. மீண்டும் பிரச்சினையைக் கிளறிவிடக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தவேண்டிய அவசியம் இல்லை. அப்பிரச்சினை முடிந்துவிட்ட காரணத்தினால் முதலமைச்சர் அவர்கள் மட்டும் தம் அறிக்கையை சமர்ப்பிக்க அனுமதித்தால் போதும் என்று நான் கருத்துத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஒத்திவைப்புத் தீர்மானங்கள் அவைக்கு வந்தாகிவிட்டன. இன்றைக்கு அவற்றை எடுத்துக்கொள்வதாகவும் நான் சொல்லியிருக்கிறேன். என்றாலும், இன்று ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ள அமைதியைக் குலைக்காமல், மேலும் அமைதிப்படுகிற வகையில் ஒத்திவைப்புத் தீர்மானங்கள் கொடுத்த உறுப்பினர்கள் சுருக்கமாகத் தங்கள் கருத்தைச் சொன்னால் போதும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

*திரு. செ. சிவசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கல்லூரிகளில் இன்றைக்கு அமைதியின்மை நீடித்துக் கொண்டிருக்கிறது. தமிழ்நாட்டில் தொடர்ந்து கல்லூரிகளில் ஏன் இப்படி அமைதியின்மை ஏற்பட்டு வருகிறது என்று பார்த்தால், அவர்களுக்குள்ள வசதிகள் மிகவும் குறைவாக இருக்கின்றன. ஒருசில கல்லூரிகளில் ஹாஸ்டல் வசதி கிடையாது. புளி மூட்டையில் அடைப்பதுபோல ஒரே ஹாலில் மாணவர்கள் அடைக்கப்படுகிறார்கள். இரவில் பூச்சி புழுக்கள் வரக்கூடிய அளவுக்கு அவர்கள் இடங்கள் இருக்கின்றன. ஹாஸ்டல் வசதி கிடையாது. சரியான சாப்பாடு வசதி கிடையாது. புத்தக வசதி கிடையாது. லைப்ரரி வசதி கிடையாது. இதன்காரணமாக அவர்கள் தொடர்ந்து போராட்டங்களை நடத்த வேண்டியதாக இருக்கிறது. உதாரணமாக உசிலம்பட்டி கல்லூரி—மேலும் கமுதியில் முத்துராமலிங்கத் தேவர் கல்லூரி பல வருஷங்களாக மூடிக் கிடக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் இப்படி விரிவாக ஒவ்வொன்றும் சொல்லிக்கொண்டிருக்க வேண்டாம். இப்பிரச்சினையின் அவசர பொது முக்கியத்துவத்தை மட்டும் எடுத்துச் சொன்னால் போதும்.

திரு. செ. சிவசாமி : இந்தக் கல்லூரி ஆரம்பிக்கப்பட்டு பல ஆண்டுகளாகி இருந்தாலும் கல்லூரியில் சேர்ந்த மாணவர்களுக்கு படிக்க வசதி இல்லாமல் இருக்கிறது, இதுபோன்ற பிரச்சினைகள் பல இடங்களிலும் இருப்பதால் இது குறித்து விவாதிக்க அவையின் பிற அலுவல்களை ஒத்திவைத்து, இத் தீர்மானத்தை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

1977 ஜூலை 28]

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, கடந்த இரண்டு தினங்களாக நகரத்தில் மாணவர்கள் கிளர்ச்சி நடந்து பலாத்கார நிகழ்ச்சிகள் நடந்திருப்பது இந்த அவையில் இருக்கிற எல்லோருக்கும் தெரியும். இந்த பலாத்காரச் சம்பவங்கள் எப்படி நடந்தன என்பதைப்பற்றி மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அறிந்து கொண்டிருப்பார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

(முற்பகல் 10-00)

இது இந்தக் கல்லூரிகளில் கோரிக்கைகள் வைத்து அவற்றை நிறைவேற்றவேண்டும் என்று ஆரம்பிக்கப்பட்டது அல்ல. கல்லூரிகளில் தேர்தல் நடைபெற்றிருக்கிறது. தேர்தலில் வெற்றி பெற்றவர்கள் சேர்ந்து ஊர்வலமாக வந்து தலைவர்களின் கிடைகளுக்கு மாலைபோட வந்து கொண்டிருந்தார்கள். அப்படி வந்து கொண்டிருந்தபோது போலீஸ் தரப்பில் தடியடிப் பிரயோகம் நடந்திருக்கிறது, மௌண்ட் ரோடு அருகில் என்று சொல்கிறார்கள். மாணவர்கள் உணர்ச்சி வசப்பட்டு ஏதோ பேசிக் கொண்டு வந்திருக்கலாம். அங்கு தடியடிப் பிரயோகம் செய்யவேண்டிய அவசியம் ஏன் ஏற்பட்டது? இந்த அவையில் உள்ள உறுப்பினர் ஒருவர், நேரில் பார்த்தவர் சங்கடப்பட்டார். ஒரு மாணவரை 4, 5 போலீஸ் அதிகாரிகள் சேர்ந்து அடித்திருக்கிறார்கள் என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். மாணவர்கள் உணர்ச்சிவசப்பட்டு ஏதாவது சம்பவம் நடந்திருந்தாலும் இவ்வளவு வேகமாக தடியடிப் பிரயோகம் செய்யவேண்டிய அவசியம் அந்த இடத்தில் ஏற்பட்டதா என்பதைப்பற்றி பரிசீலிக்க வேண்டும்.

அடுத்து, நியூ காலேஜ் மாணவர்கள் இதை அறிந்து கிளர்ச்சி செய்ய வெளியே வந்தபோது தனியார்கள் அவர்கள் பேரில் கல்லை எடுத்து அடித்து கிளர்ச்சி செய்து மாணவர்கள் காயம் அடைந்திருப்பதாகக் கூறப்படுகிறது.

அடுத்த நாள் பச்சையப்பா காலேஜில் கிளர்ச்சி நடந்து 13 பேர்கள் காயப்பட்டார்கள். மௌண்ட் ரோடில் நான்கு மாணவர்கள் காயப்பட்டிருக்கிறார்கள். இந்தமாதிரி சம்பவங்கள் ஏன் ஏற்பட்டிருக்கவேண்டும் என்பதைப் பரிசீலிக்க வேண்டும். மாணவர்கள் கிளர்ச்சி இல்லாமல் கல்லூரிகள் திறக்கப்படவேண்டும், மாணவர்கள் ஒழுங்காகச் சர்ந்து படிக்கவேண்டும் என்பது ஒருபுறமிருந்தாலும் இப்படி கிளர்ச்சிகள் நடக்கும்போது எப்படி நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதைப் பற்றி நாம் ஒரு முடிவிற்கு வந்தாகவேண்டும். இதை நன்கு பரிசீலித்து இம்மாதிரி சம்பவங்கள், முறைகேடுகள் ஏற்படாவண்ணம் நடவடிக்கைகள்

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

[1977 ஜூலை 28]

எடுக்கப்பட வேண்டும் என்பதைப் பற்றி குறிப்பிடுவதற்கும் சபையின் இதர அலுவல்களை ஒத்திவைத்து விவாதிக்க வேண்டும் என்று கோருகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. டி. இராமசாமி அவர்கள் திரு. மாரிமுத்து அவர்கள் சொன்ன கருத்துக்களையல்லாது புதிய கருத்துக்கள் இருந்தால் சொல்ல வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. டி. இராமசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாணவர்கள் தேர்தலில் வெற்றி பெற்ற பிறகு அவர்கள் தலைவர்களுடைய சிலைகளுக்கு மாலை அணிவிப்பதற்காக வந்தநேரத்தில் முதலில் பெருந்தலைவர் காமராஜ் அவர்களுடைய சிலைக்கு மாலை அணிவித்த பிறகு அறிஞர் அண்ணா அவர்களின் சிலைக்கு மாலை அணிவிப்பதற்காக ஊர்வலமாக வந்திருக்கிறார்கள். அப்போது அங்கு கூட்டம் அதிகமாக இருந்ததால் போக்குவரத்து தடைபடும் என்ற காரணத்திற்காக போலீஸ் அதிகாரிகள் மாணவர்களை மாலை போடவிடாமல் தடுத்ததுடன் அவர்களை கலைந்து செல்ல வற்புறுத்தியதன் காரணமாகத்தான் இந்த நிகழ்ச்சி அங்கு ஏற்பட்டதாகக் கூறப்படுகிறது. ஆக, சாதாரணமாக மாலை அணிவிக்கச் சென்ற மாணவர்கள்மீது தடியடிப் பிரயோகம் செய்து, இருபது மாணவர்களுக்கு காயம் ஏற்பட்டு அவர்கள் மருத்துவ மனைக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று தகவல் கிடைத்திருக்கிறது. இவ்வளவு கொடுமையான ஒரு காரியத்தை போலீஸ் அதிகாரிகள் செய்கிற அளவிற்கு அங்கு பதட்டநிலை ஏற்படவில்லை என்பதை நான் திட்டவாட்டமாக குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அதற்கு முன்பு நியூ காலேஜிலும், நந்தனம் அரசினர் கலைக் கல்லூரியிலும் பல மாணவர்கள் தாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள், அங்கு போலீஸ் தடியடிப்பிரயோகத்தால் மூன்று மாணவர்கள் காயமடைந்து ஆஸ்பத்திரியில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஸ்டாலின், ஜெயகுமார், சுரேஷ்குமார் என்ற மூன்று மாணவர்கள் தடியடிப்பிரயோகத்தால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, சாதாரணமான ஒரு விஷயத்தில் போலீஸ் அதிகாரிகள் இவ்வளவு கொடுமையான நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமா என்பதைப் பற்றி விரிவாக விவாதம் செய்வதற்கு இந்த அவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்திவைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. நா. சுந்தரராஜ் : தலைவர் அவர்களே, நேற்றைய முன்தினமும் நேற்றும் சென்னை மாநகரில் நடைபெற்ற சம்பவங்கள், மாணவர்கள் சம்பந்தமாக நடைபெற்ற சம்பவங்கள் எல்லாம் ஒரு நல்ல முன்மாதிரியாக அமையவில்லை என்பது என் கருத்து. போலீஸார் மாணவர்களை தாக்கி

1977 ஜூலை 28]

[திரு. நா. சுந்தரராஜ்]

யிருந்தார்கள். கொடுமையான அளவில், எந்தப் பாவமும் அறியாத மாணவர்கள் தாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். யாரோ சமூக விரோதிகள் செய்த காரியங்களுக்கு மாணவர்கள் தாக்கப் பட்டிருக்கிற ஒரு நிலை நம் இந்த ஆட்சியில் ஒரு அசிங்கமான சூழ்நிலையை உருவாக்கி இருக்கிறது என்று சொல்ல நான் மெத்த சங்கடப்படுகிறேன். நேற்றையதினம் நடைபெற்ற சம்பவம், இந்த மாமன்றத்திற்குள்ளே நுழைவதற்கு, காவலர்கள் எடுத்த நடவடிக்கைகள் காரணமாக அவர்களை இங்கே உள்ளே நுழைய விடாமல் தடுத்திருந்தாலும், 144 அமல்படுத்தப்பட்டிருக்கிற நேரத்தில் இவ்வளவு பேர்கள் இங்கே வந்து ஒரு பதட்டமான சூழ்நிலையை உருவாக்கி அதன் காரணமாக இங்கே பக்கத்திலுள்ள மக்களுக்கு ஒரு பதட்டமான சூழ்நிலையையும் உருவாக்கியிருக்கிறார்கள். அதனால் சபை நடவடிக்கைகளைப் பார்க்க வந்த மக்களுக்கு அசௌகரியமும் அவர்களும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அந்நிலை காரணமாக இன்றையதினம் சபை நடவடிக்கைகளைப் பார்க்க வந்தவர்களுக்கும், சபை உறுப்பினர்களுக்கும் கூட சில சங்கடங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. காரணம் ஏதோ மாணவர்கள் வந்திருக்கிறார்கள். வேறு யாரோ டிரஸ்பாஸ் செய்யப்போவதாகவும் காரணங்களைக்கூறி போலீசார் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். சபை நடவடிக்கைகளில் கலந்து கொள்ள வருகின்ற உறுப்பினர்களுக்குக்கூட சங்கடங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இது போன்ற நிலைமை மீண்டும் தொடர்ந்து வராமல் பொதுமக்களுக்கும் எங்களைப்போன்ற சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கும் உரிய பாதுகாப்பு இருக்கவேண்டும். மாணவர்களுக்கு இருக்கின்ற பிரச்சனைகள் தீர்க்கப்பட்டு விட்டனவா என்றால் அவர்களுடைய பிரச்சனைகள் இன்னும் சரியாக தீர்க்கப்படவில்லை என்பதுதான் எனது உறுதியான கருத்து. மற்றும், இதை யாரோ தூண்டி விட்டிருக்கிறார்கள். என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கக்கூடாது. அப்படியென்றால் யார் என்பதை அரசு தரப்பிலிருந்து சொல்லவேண்டும் என்பதையும் கூறி, இதைப்பற்றி விசிவாக விவாதிப்பதற்கு இந்த சபையில் நடவடிக்கைகளை ஒத்தி வைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவர் அவர்களே, கடந்த சில நாட்களாக ஷிட்டியிலும் பிற பகுதிகளிலுமுள்ள கல்லூரிகளிலுள்ள பேரவைத் தேர்தல்கள் நடைபெற்றது. அதில் வெற்றி பெற்ற மாணவர்கள் பதிவுபோல், பெரும் தலைவர் காமராஜ் அவர்களுக்கு மாலை அணிவித்துவிட்டு, அண்ணாவுக்கு மாலை அணிவிக்க மௌண்ட் ரோடில் வந்தபோது—அதுவும் மாலை அணிவித்துவிட்டு கலைந்து விட்டார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. அந்த வேளையில் போலீசார் மாணவர்களை அத்துமீறி தாக்கியிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. உண்மையிலேயே நான் எல்லா பத்திரிகைகளிலும் பார்த்தேன், ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்திருக்கின்ற பத்திரிகைகளையும் பார்த்தேன். அவற்றில் எல்லாம் இந்தச் செய்தியைப்பற்றி என்ன கருத்துக்களை கூறுகின்றார்கள் என்று

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

[1977 ஜூலை 28]

பார்த்தால், சமூக விரோதிகள் இந்த மாணவர் கூட்டத்தில் நுழைந்து இந்தக் குழப்பங்களை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள் என்று கூறியிருக்கின்றார்கள். அப்படி நிலைமை இருக்கும்போது அரசு, ஊர்வலமாக சென்ற மாணவர்கள் மீது போலீசார் தாக்குதல் நடத்தியதற்கு காரணம் என்ன என்பதை இதுவரையிலும் கூறியதாக தெரியவில்லை. இன்றைய தினம் முதலமைச்சர் அவர்கள் விளக்கம் கூற இருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். ஆகவே மாணவர்களுக்கு பாதுகாப்பு தரப்படவில்லை. மாணவர்களுடைய ஊர்வலத்திற்கு பாதுகாப்பு கொடுக்கப்படவில்லை. இவர்கள் கூட்டத்திற்குள் நுழைந்த சமூக விரோதிகள் மீது நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு பதிலாக மாணவர்களை தாக்கியிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால், உண்மையில் நிலைமை எந்த அளவுக்கு போயிருக்கிறது என்பதை மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, சற்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இன்னும் பல்வேறு கல்லூரிகளில் நடைபெற்றிருக்கின்ற நிகழ்ச்சிகளை எல்லாம் பார்க்கும்போது தேவையற்ற முறையில் போலீசார் இடைப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஊர்வலமாக சென்று கொண்டிருந்த மாணவர்களை போலீசார் தாக்கியிருக்கிறார்கள். இன்னும் சமூக விரோதிகள் கோணி பைகளில் காலி பாட்டில்களை வைத்துக்கொண்டு மாணவர்களை தாக்க வேண்டும் என்று திட்டமிட்டே தாக்கியிருக்கிறார்கள். அது மட்டுமல்ல, மாணவர்களின் கைகளிலிருந்து கை கடிகாரங்களை எடுத்துச் சென்றிருக்கிறார்கள். இந்த அளவுக்கு அரசியல் கட்சிகளில் உள்ளவர்கள் நுழைந்து செய்துவிட்டார்கள் என்று எண்ணிக்கொள்ளுகின்ற அளவுக்கு பத்திரிகைகளில் செய்தி வருகின்றன. மாணவர்களுடைய பிரச்சனையில் அரசியல் கட்சிகள் ஈடுபடக் கூடிய அளவுக்கு அவசியம் எதுவும் ஏற்படவில்லை. அரசியல் கட்சிகளை சுட்டிக்காட்டுகின்ற நேரத்தில் இது நமது மாநிலத்தில் மட்டும் நடைபெறக்கூடிய பிரச்சனை அல்ல, உ. பி. யில் இதுபோன்ற பிரச்சனை இருக்கிறது. பீகாரில் இது போன்ற பிரச்சனை எழுந்திருக்கிறது. நமது அண்டை மாநிலமாகிய கர்நாடகத்திலும் இது போன்ற பிரச்சனை இருக்கிறது. அங்கெல்லாம் அரசியல் கட்சிகள் தான் இதை தூண்டிவிட்டார்கள் என்று யாரும் சொல்லவில்லை. மாணவர்களுடைய பிரச்சனைகளை தீர்க்க வேண்டுமே ஒழிய அதற்குப் பதிலாக அரசு நடவடிக்கை எடுப்பதற்குப் பதிலாக அரசியல் கட்சிகள்மீது இந்த பழியைச் சுமத்துவது நல்லதல்ல என்பதை சுட்டிக் காட்டி இந்தப் பிரச்சனைகள் பற்றி மாணவர்களோடு பேசி முடிவு எடுக்க வேண்டும். நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் நேற்று மாணவர்களோடு பேசி முடிவு எடுத்திருப்பதாக சொல்வதை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால் இன்று பத்திரிகைகளைப் பார்த்தால் முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்ன யோசனைகளை ஏற்றுக் கொண்டு கல்லூரிகளுக்கு திரும்பியிருப்பதாக தெரியவில்லை. ஏனென்றால் முதலமைச்சர் அவர்கள் மாணவர்களோடு கலந்து பேசி.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : சுருக்கமாக பேசுங்கள்....

1977 ஜூலை 28]

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : முதலமைச்சர் அவர்கள் மாணவர்களோடு பேசியதாகவும் மாணவர்கள் அதை ஏற்றுக்கொண்டு சென்றதாகவும் பத்திரிகைகளில் செய்திகள் வருகின்றன. ஆனால் பல கல்லூரிகளையும் நேற்று இரவே மூடுகிறார்கள். நேற்றே லயோலா கல்லூரி மூடப்பட்டிருக்கிறது. மற்றும் பல கல்லூரிகள் மூடப்பட்டிருக்கின்றன. முதலமைச்சர் அவர்கள் மாணவர்களிடம் பேசிய பின்னால், மாணவர்கள் முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதை ஏற்றுக்கொண்டு சென்று விட்டார்கள் என்று சொன்ன பின்னால் இன்று இந்த நிலைமை இருக்கிறது என்றால், முக்கியமாக மாணவர்களுடைய பிரச்சனைகள் இன்னும் தீர்க்கப்படவில்லை என்றுதான் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது.

[முற்பகல் 10-10]

ஆகவே, நான் ஏதோ அரசியல் சாயம் பூச வேண்டுமென்றே, அரசியல் உள்நோக்கம் சொல்ல வேண்டுமென்றே இதைச் சொல்ல வில்லை. பிரச்னை சுமுகமாகத் தீர்க்கப்பட வேண்டும். சில பத்திரிகைகளிலே தலையங்கங்கள் கூறுவதுபோல், மாணவர்கள், பெற்றோர்கள், அரசியல்வாதிகள் அனைவரும் இதற்கு ஒத்துழைக்க வேண்டும். இவை எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, இந்த அரசு முழுப் பொறுப்பேற்றுக் கொள்ள வேண்டும், அப்படி ஏற்றுக் கொண்டு ஒரு தீர்வு காண வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இது முக்கியமான பிரச்னை என்ற காரணத்தினால், இதிலே மாணவர்கள்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : சுருக்கமாகச் சொல்லுங்கள். முக்கியப் பிரச்சனையை மட்டும் கூறுங்கள்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : இது முக்கியமான பிரச்சனையாகையால் இந்த அவையில் இதற்கு நிச்சயமாக ஒரு முடிவு கண்டால் தான் நல்லது. அந்த முடிவே திருப்தியாக இருக்கும். எனவே, அந்த அளவில் இந்த முக்கியமானப் பிரச்சனைபற்றி விவாதிப்பதற்கு இந்த அவையின் பிற அலுவல்களை ஒத்திவைத்து, இந்தத் தீர்மானத்தின்மீது விவாதிக்க வேண்டுமென் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. பொ. விஜயராகவன் : தலைவர் அவர்களே, மாணவன் என்கின்ற முறையில் நான் இங்கே சட்டமன்ற உறுப்பினராக வந்திருக்கின்ற காரணத்தினால், ஒருசில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். புதுக் கல்லூரியிலே நடந்த நிகழ்ச்சிகள் இன்றைக்கு மாணவர்கள் மத்தியிலே, பெற்றோர்கள் மத்தியிலே, பாமர மக்கள் மத்தியிலே பெருத்த பரபரப்பை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். போலீஸ் அதிகாரிகள் முன்னிலையில் சமூக விரோதிகள் மாணவர்களை அடிக்கக்கூடிய சூழ்நிலை

[திரு. பொ. விஜயராகவன்]

[1977 ஜூலை 23]

ஏற்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் கோணிப் பைகளில் பாட்டில் களைக் கொண்டுவந்து தாக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல. மாணவர்கள் ஊர்வலமாக கல்லூரியை விட்டு வெளியே வருகின்ற நேரத்தில், அங்கே இருந்த காவல் துறையினர் எதிரே நின்று கொண்டிருந்த பால் வண்டியில், மில்க் வேனில் இருந்த காலி பாட்டில்களையெல்லாம் எடுத்து போலீசாரே மாணவர்களைத் தாக்கிய கோரமான, மிருகத்தனமான நிகழ்ச்சியும் நடந்திருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல. மாணவர்களுடைய உடைமைகள் பறிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவர்கள் ஊர்வலமாக வருகின்றபோது, சினிமா தியேட்டர்கள், இன்னும் மற்ற இடங்களில் எல்லாம் அவர்கள் தாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அப்படி அவர்கள் தாக்கப்படுகின்றபோது, அவர்களது கைக்கடி காரங்கள் போன்றவை பறிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அது மட்டுமல்ல. புதுக் கல்லூரியில் நடந்த தாக்குதலில், 40க்கும் மேற்பட்ட மாணவர்கள் காயப்பட்டிருக்கிறார்கள். 2 மாணவர்கள் அரசினர் பொது மருத்துவமனையில் சேர்க்கப்பட்டு, சிகிச்சை பெறக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலையும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ராமசாமி என்கின்ற மூன்றாவது பி. ஏ. வகுப்பு மாணவன் ஒருவரும், இன்னொருவரும் இன்றைக்கு ஆஸ்பத்திரியில் சேர்க்கப்பட்டு, சிகிச்சை பெற்று வரும் சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த சம்பவங்கள் பொதுமக்கள் மத்தியிலேயும், மாணவர்கள் மத்தியிலேயும், பெற்றோர்கள் மத்தியிலேயும் பரபரப்பையும், பதட்டத்தையும் ஏற்படுத்தியுள்ளது. எனவே, இதுபற்றி விவாதிக்க இந்த சபை நிகழ்ச்சிகளை ஒத்திவைத்து, விவாதிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. துரை முருகன் : தலைவர் அவர்களே, வருங்கால சமுதாயத்தின் நாற்றங்கால்களாக விளங்கும் மாணவச் சமுதாயம் இன்றையதினம் வேதாரண்யத்திலே வீசப்பட்ட புயலால் வீழ்ந்து பட்ட மரங்களைப்போல் மாணவர்கள் தாக்கப்பட்டு சென்னை நகரிலே, நகரின் பகுதிகளிலே வீழ்ந்து கிடந்த காட்சி நம்முடைய நெஞ்சங்களை எல்லாம் உலுக்குகின்ற நிகழ்ச்சியாகும். ஆனால், எதிக் கட்சியிலே இருக்கின்ற உங்களுக்கு மாணவச் சமுதாயம் இரத்தம் சிந்தியிருப்பது, ஆளும் கட்சியிலே உள்ளவர்களுக்கு சிரிப்பாகவும் கிண்டலாகவும், கேலியாகவும் இருக்கிறது. நான் இதைப்பற்றி மறுக்கவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : விவாதம் என்று சொல்கிறபோது எங்கள்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அத்தனை பேரும் மாணவர்கள் பிரச்சனை சமூகமாகத் தீர்க்கப்பட்டுமென்று பேசும்போது, தாங்கள் இப்படிப் பேசுவது நல்லதல்ல.

(குறுக்கீடு)

1977 ஜூலை 28] [பேரவைத் தலைவர்]

உட்காருங்கள். யாரும் பேரவைத் தலைவரின் அனுமதியில்லாமல் எழுந்திருக்கக் கூடாது; பேசக் கூடாது. நான் ஆரம்பத்திலேயே சொன்னேன். இது மாணவர்கள் பற்றிய பிரச்சனை. இது சுமுகமாக, நல்லமுறையில் தீர்க்கப்பட வேண்டும். தயவுசெய்து துரை முருகன் அவர்கள் ஒத்துழைக்க வேண்டும். அவர்கள் சொல்வதை அவைத் தலைவர் பார்த்துக் கொள்வார். பொதுவாக, இப்பிரச்சனையை சூடாக்குவது நல்லதல்ல. இப்போது பிரச்சனைக்கு வாருங்கள்.

திரு. அ. க. அரங்கநாதன் : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர், சார். அவைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பேசுகின்ற நேரத்தில் ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் ஏதோ மாணவர்களைப் பற்றிப் பேசுகின்றபோது சிரித்ததாகவும், கிண்டல் செய்ததாகவும் தவறான ஒரு வாசகமாகப் பேசியதை இந்த நேரத்திலே வெளியிலே தவறாக எண்ணக்கூடும். ஆனால் அவர் பேசுகின்ற நேரத்திலே அவருடைய செயலையும், நடவடிக்கையும், அவருடைய ஆடலையும் பார்த்துச் சிரித்தார்களே தவிர, அவருடைய ஆழ்ந்த கருத்துக்களைப் பார்த்து அல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. துரை முருகன் : தலைவர் அவர்களே, பேசுகின்றபோது நான் ஏதோ ஆடினேன் என்று நண்பர் அரங்கநாதன் சொல்லுகிறார். நான் நடினாலும் அல்ல, நடிகர் கட்சியைச் சார்ந்தவனும் அல்ல. இருந்தாலும் என்னால் நடிக்க முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். தாங்களே அதற்கு அனுமதி கொடுத்திருக்கிறீர்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : சுருக்கமாகக் கூறி முடிபுங்கள்.

திரு. துரை முருகன் : நான் இப்போதுதான் ஆரம்பிக்கிறேன். பச்சையப்பன் கல்லூரி பற்றியது நான் கொடுத்திருக்கும் ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம். எனவே, அதைப் பற்றித் தனியாகத் தான் பேசியாக வேண்டும். நான் சொல்ல வந்ததெல்லாம் இன்றைக்கு மாணவர்கள், வகுப்பறையில் வரலாறு படிக்க வேண்டிய மாணவர்கள் வால்டாக்ஸ் ரோடை வலம் வந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஷேக்ஸ்பியரின், அன்டனி அண்ட் கிளியோபாட்ராவை பாடமாக படிக்க வேண்டிய மாணவர்கள் அண்ணா சாலையில் அலைந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். போலீஸ்காரர்கள் தாக்குதலைச் சமாளிக்க முடியாமல் சுருக்கமாகச் சொன்னால், கல்லூரிகள் களமாக்கப்படுகின்றன, வகுப்பறைகளில் போர்ப்பறை முழங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட நிலைமை, ஒட்டுமொத்தமாகச் சொன்னால் பல கல்லூரிகளில் இருக்கின்றன. பச்சையப்பன் கல்லூரியின் அந்த வழக்கு தனி

[திரு. துரைமுருகன்]

[1977 ஜூலை 2]

யானது ஆகும். பிரச்சினை—1977ஆம் ஆண்டு ஜூலைத் திங்கள் 22 ஆம் நாள் அன்று பச்சையப்பன் கல்லூரியில் மாணவர் பேரவைத் தேர்தல் நடந்திருக்கிறது. பாஸ்கரன் என்ற நண்பர் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறார். அவர் ஜனதா கட்சியைச் சார்ந்தவர். தாமோதரம் என்ற நண்பர் எந்தக் கட்சியையும் சாராதவர். செயலாளராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறார். 22ஆம் தேதி வெள்ளிக்கிழமை. அதையொட்டி சனி, ஞாயிறு இரண்டு நாட்கள் விடுமுறை நாட்கள். திங்கட்கிழமை கல்லூரி தேர்தலையொட்டி வழக்கமாக லீவ் விடுவது வழக்கம். செவ்வாய்க்கிழமை புறப்பட்டு ஊர்வலமாக அமைதியாக வருகிறார்கள். சேத்துப்பட்டில் இருக்கிறது பச்சையப்பன் கல்லூரி. அங்கிருந்து சென்டரல் வழியாக நுழைந்து காமராஜர் சிலைக்கு மாலை போடுகிறார்கள். அதையொட்டி கொஞ்சம் சென்று பெரியார் சிலைக்கு மாலை போடுகிறார்கள். அதையடுத்து பேரரிஞர் அண்ணா சிலைக்கு மாலை போடுகிறார்கள். போலீஸ் பக்கத்தில் வந்து கொண்டிருக்கிறது, அமைதியாகத்தான் ஊர்வலம் வந்து கொண்டிருக்கிறது. அதற்குப் பிறகு மாணவர்கள் புறப்படுகிறார்கள். மேலும் ஊர்வலம் முன்னேறுகிறது, சிட்டத்தட்ட அண்ணா தியேட்டர், இந்தியன் ஏர்லைன்ஸ் ஆபீஸ் முன்னால் போகும்போது போலீஸ்காரர்கள் கேட்கிறார்கள் “மேலே எங்கே போகிறீர்கள்?” என்று. அந்த மாணவர்கள், “காமராஜர் சிலைக்கு மாலை அணிவித்தோம், பெரியார் சிலைக்கு மாலை அணிவித்தோம், பேரரிஞர் அண்ணா சிலைக்கு மாலை அணிவித்தோம். அடுத்த சிலை கலைஞர் சிலை, அவருடைய சிலைக்கு மாலை அணிவிக்கப்போகிறோம்” என்றார்கள். போலீஸ்காரர்கள் இடைமறித்து, உங்களுக்கு இதுவரை தான் மாலை போட அனுமதி, கருணாநிதி சிலைக்கு மாலை போடக் கூடாது என்று கூறினார்கள். அத்தகைய நிலைமை.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இதெல்லாம் ஊகமா அல்லது ஆதாரத்தோடு பேசுகிறீர்கள்?

(திரு. ரகுமானகான் எழுந்தார்)

நான் இந்த அவையில் பேசிக்கொண்டிருக்கிற உறுப்பினரை ஒரு விளக்கம் கேட்கிறேன். அதற்கு இன்னொரு உறுப்பினர் இப்படி எழுந்திருப்பது முறையல்ல. தயவுசெய்து உட்காருங்கள். நான் அவரோடு பேசுகிறேன், எனக்கு இருக்கிற சந்தேகத்தை நிவர்த்திப்பது அவரது கடமை. அதற்காக நான் அவரிடம் கேட்கிறேன். நீங்கள் எழுந்திருப்பதிலே என்ன அர்த்தம் இருக்கிறது?

திரு. துரை முருகன் : எனக்கு வந்த செய்தியைத் தருகிறேன். அதற்குப் பிறகு போலீஸ்காரர்கள் மாணவர்களை அந்த இடத்தில் அடிக்க ஆரம்பித்தார்கள். உடனே சூரைக்காய்போல் மாணவர்கள்

1977 ஜூலை 28]

[திரு. துரைமுருகன்]

சிதற ஆரம்பித்தார்கள். ஒரு பக்கத்தில் போஸ்ட் ஆபீஸ், ஒரு பக்கம் அண்ணா தியேட்டர், ஒரு பக்கம் சாந்தி தியேட்டர் என்று பிரிந்து மாணவர்கள் போலீசாரின் அடக்குமுறை தாங்க முடியாமல் ஓடுகின்றார்கள். அப்படி ஓடிய ஒரு மாணவர்....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தயவு செய்து ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தில் ஓரளவு சுருக்கமாக எப்படி இது ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தின் கீழ் வரும் என்பதைப் பற்றிக் கூறவேண்டும். பழைய அவையில் பார்த்திருக்கிறோம். இவ்வளவு அதிகமாக இதற்கு நேரம் கொடுத்தது கிடையாது. ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்திற்கு அனுமதி அளித்து விட்டது போலவே எல்லா விளக்கத்தையும் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறீர்கள். தயவுசெய்து சுருக்கமாகச் சொல்லுங்கள். விளக்கத்தை அனுமதிக்க மாட்டேன்.

(முற்பகல் 10-20)

இதை விவரதிக்க, அவையை ஒத்திவைக்க இந்த அவை அனுமதி தருமானால் நான் விளக்கங்களைப் பேச அனுமதிக்கிறேன். இல்லையென்றால் சுருக்கமாகச் சொல்லிவிட்டு உட்காருங்கள். ஏதோ இந்த அவையை ஒத்திவைத்ததுபோல பேச ஆரம்பித்திருக்கிறீர்கள். ஒத்திவைக்கலாம் என்று அனுமதி தரப்படவில்லை. தாங்கள் ஏதோ எல்லாவற்றையும் பேச வேண்டுமென்று நினைத்து நான் ½ மணி நேரம் எடுத்துக்கொள்வேன். பேரவைத் தலைவர் அனுமதி தரவேண்டுமென்றால் அது சரியல்ல, சுருக்கமாகப் பேசி முடியுங்கள்.

திரு. துரை முருகன் : ஏன் கோபமாகச் சொல்லுகிறீர்கள் ?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : புத்தகத்தை வைத்துக் கொண்டு பேசுகிறீர்கள், இன்னும் பல பேர்கள் பேசவேண்டியிருக்கிறது, அடுத்து பல நடவடிக்கைகளை சபை நடத்த வேண்டியிருக்கிறது, சுருக்கமாக முடியுங்கள்.

திரு. துரை முருகன் : நான் புத்தகத்தைப் படிக்கவில்லை. குறிப்பை வைத்துக்கொண்டுத்தான் பேசுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : குறிப்பு இருக்கலாம், ஒரு மணி நேரத்திற்கு பேசுவதற்கு குறிப்புகள் இருக்கலாம், அவ்வளவு நேரம் அனுமதிக்க முடியாது. மற்ற அலுவல்களை நடத்த வேண்டாமா ? மற்றவர்கள் எல்லாம் பேச வேண்டாமா ? சுருக்கமாகப் பேசுங்கள்.

திரு. துரை முருகன் : இப்போதுதான் ஆரம்பித்திருக்கிறேன், குறிப்பை வைத்துக்கொண்டு பேசுகிறேன், எனக்கு குறிப்பு வேண்டாமா ? குறிப்பில்லாமல் பேச நான் என்ன அதிமேதாவியா ?

[1977 ஜூலை 23]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : குறிப்பு வைத்துக்கொண்டு பேசினாலும் சுருக்கம் தேவை. சுருக்கமாகப் பேச வேண்டும்.

திரு. துரை முருகன் : நான் அதை ஒத்துக்கொள்ள மாட்டேன், இது ஒரு உணர்ச்சி பூர்வமான பிரச்சனை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஒத்துக்கொள்ள மாட்டேன் என்று பேசக்கூடாது. சுருக்கமாகப் பேசவேண்டுமென்றுதான் சொல்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : அவைத் தலைவர் அவர்களே, மெத்தப் பணிவோடு எதிர்க்கட்சித் தலைவரை கேட்டுக் கொள்வோம், உங்கள் கட்சி உறுப்பினர் உங்களை மதிக்கின்ற அளவிற்கு அவர்களுக்குப் பயிற்சி கொடுக்கக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். (ஆரவாரம்).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் பல பேர்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். மற்ற அலுவல்கள் கெடுமே என்பதனால் கட்சிக்கு ஒருவர் வீதம் பேசலாம் என்று சொன்னேன். ஆனால், அத்தனை பேர்களும் பேச வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். சரி என்று ஒத்துக்கொண்டேன். ஆகவே, இந்த அவையின் மற்ற அலுவல்களை ஒத்திவைத்து விவாதிக்க வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறதா என்பதைப்பற்றிச் சுருக்கமாகச் சொல்ல வேண்டும், அதை விட்டுவிட்டு தெருவழியே வந்தார்கள், அப்படி, இப்படி என்றெல்லாம் விளக்கமாகச் சொல்வது சரியல்ல. சொல்லலாம், அனுமதிக்கப்பட்ட பிறகு. அனுமதி கொடுக்காதபோது சுருக்கமாக மட்டும் பேச வேண்டும்.

திரு. துரை முருகன் : மைக்கைப் போடுகிறீர்களா, போட மாட்டீர்களா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இது முறையா? அதற்குள் அங்கே பார்த்துப் பேசுவதா? தயவு செய்து உட்காருங்கள். சட்டமன்ற உறுப்பினர் தாங்கள் பொறுப்புடன் பேசவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இங்கே பேசிக்கொண்டிருக்கிற போது, அங்கே பார்த்துப் பேசுவது நம்முடைய அவையின் மரபுக்கு நல்லதல்ல. தயவு செய்து ஒத்துழைப்புக் கொடுத்து, அவையின் நேரத்தை வீணாக்காமல் சுருக்கமாகப் பேச வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. துரை முருகன் : நீங்கள் சொல்கிற ஆணையைப் புறக்கணிக்க வேண்டுமென்று இருப்பவன் அல்ல நான். தலைவர் அவர்களுக்கு ஒரு கருத்தைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். நாங்கள்

1977 ஜூலை 28] [திரு. துரைமுருகன்]

எல்லாம் உங்களைவிட இளைஞர்கள்தான், * * *
ஆகவே, அடிக்கப்பட்ட மாணவர்கள் சிதறி ஓடியிருக்கிறார்கள்.
அப்போது அந்த மாணவர்களின் கையிலிருந்து வாட்ச்களையெல்லாம் பிடுங்கியிருக்கிறார்கள் போலீஸார். செயினைப் பிடுங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஜாலியன்வாலா பாக் என்று சொல்லப் படுவதைப்போல் மாணவர்கள் சப்வேயில் ஓடியிருக்கிறார்கள், ஆனால், இரண்டு பக்கமும் வழிகளை மூடிவிட்டு போலீஸார் அடித்திருக்கிறார்கள். அதற்குப் பிறகு மாணவர்கள் பால்ஸ் ஹோட்டலுக்குள் ஓடியிருக்கிறார்கள். ஒரு மாணவனுக்குக் காயம் ஏற்பட்டு இருக்கிறது. இன்னொரு மாணவனைத் தூக்கியெறிந்திருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றிய விவரங்கள் நிறைய இருப்பதால் இந்த அவையை ஒத்திவைத்து விவாதிக்க வேண்டும். இது மாணவர் சமுதாயத்தின் பிரச்சனை. எங்களைப் பொறுத்த வரையில் மாணவர்கள் சமுதாயத்தின் போராட்டத்தை மூட்டிவிட்டு அதிலே குளிர்காய வேண்டுமென்ற எண்ணம் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு இல்லை. இது எல்லோருக்கும் பொதுப் பிரச்சனை, ஆளுங்கட்சியும் எதிர்க்கட்சியும் தக்க காரணங்களை எடுத்துவைத்து ஒரு முடிவு காண்பதற்கு இந்த அவையை ஒத்தி வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். காரணம், பேசுவதற்கு நிறைய வாய்ப்புக்கள், விஷயங்கள் இருக்கின்றன. இந்த நேரத்தில் இன்னொன்றையும் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இதற்குத் தனியாக ஒரு நீதி விசாரணை....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அதெல்லாம் ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தை அனுமதித்த பிறகு பேசலாம்.

திரு. துரைமுருகன் : இதற்கென்று தனியாக விசாரணைக் கமிஷன் வைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : அவைத் தலைவரவர்களே, நமது அருமை இனிய உறுப்பினர் திரு. துரை முருகன் அவர்கள் கொஞ்சம் உற்சாகத்தோடும், துடிப்போடும் இங்கே பேசினார்கள். அவைகளிலே சிலநேரங்களில் வரவேற்கத்தக்கவையாகவும், சிலநேரங்களில் வேதனைக்குரியவையாகவும் இருந்ததை நீங்கள் அறிவீர்கள். ஆனால் அவர்கள் பேசும்பொழுது ஒன்றைக் குறிப்பிட்டார்கள். * * * இந்தப் பேச்சு குறிப்பில் இருக்கக்கூடாது என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம். * * *

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஒரு கிளாரிபிகேஷன். நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர்.....

* மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க முற்பகல் 10.24—10.27 இல் சில பகுதிகள் அகற்றப்பெற்றன.

[1977 ஜூலை 28]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நான் இதற்குத் தீர்ப்பைச் சொல்லி விடுகிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. துரைமுருகன் அவர்கள் * * * சொன்ன அந்தக் வார்த்தைகளே அவைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கிவிட உத்தரவிடுகிறேன்.

* திரு. ஆர் எம். வீரப்பன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, விளக்கத்திற்காக ஒன்றைக் கேட்க விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. துரைமுருகன் அவர்கள் மாணவர்களைப் புண்படுத்துகின்ற முறையிலேயும், நம்முடைய மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்களைப் புண்படுத்துகின்ற முறையிலேயும் சில வார்த்தைகளைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அதாவது, வகுப்பு அறையிலே வரலாறு படிக்க வேண்டிய மாணவர்கள் வால்டாக்ஸ் தெருவிலே சுற்றுகிறார்கள்; அந்தோணி, கிளியோபாத்ரா படிக்க வேண்டிய மாணவர்கள் அண்ணா சாலையில் சுற்றுகிறார்கள் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். அது அவர்களுக்கு உள்ள உரிமை, மாணவர்களை அவர்கள் எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் இழிவுபடுத்திப் பேசலாம். அதைத் தொடர்ந்து பெரியாரவர்கள் சிலைக்கு மாலை அணிவித்து விட்டு, பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் சிலைக்கு மாலை அணிவித்து விட்டு, கலைஞர் அவர்கள் சிலைக்கு மாலை அணிவிக்கச் சென்றார்கள் என்று மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்களை வைத்துக் கொண்டு பேசுவது அவர்களைப் புண்படுத்துவதாகும். எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்கு அவர்கள் போய் கோபாலபுரத்தில் மாலை அணிவிக்கச் சென்றார்கள் என்று சொன்னால் அது உண்மை நிகழ்ச்சி ஆகும். ஆனால் அவர்களை வைத்துக் கொண்டு சிலைக்கு மாலை அணிவிக்க மாணவர்கள் சென்றார்கள் என்று சொல்லி மாணவர்களை இழிவுபடுத்தியதோடு எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்களையும் குறைவுபடுத்தியிருக்கிறார்கள். அதை இந்தச் சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

திரு. க. அன்பழகன் : தலைவரவர்களே, நான் ஒரு ஒழுங்கு பிரச்சனை கிளப்ப விரும்புகிறேன். ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானத்தைக் கொடுத்து அந்த ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானத்திற்கான அவசியத்தை அங்கத்தினர், எந்தப் பக்கத்திலே இருந்தாலும், எடுத்துச் சொல்லி வருகிற நேரத்தில் அதற்கு இடையிலே கிளாரிபிகேஷன் கேட்பது என்பது முறையும் அல்ல, சட்டமன்றத்தில் இதுவரை இடம் பெற்றதும் இல்லை. இரண்டாவது, உறுப்பினர் பேசியதற்கு உள்நோக்கம் காண்பது, “எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்களை இழிவுபடுத்துவதாகத் தோன்றுகிறது, அவர்களுடைய கட்சிக்கே இழிவு தோன்றும்படியான கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள்” என்று அவர்கள்

* மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க முற்பகல் 10.26—10.27 இல் சில சொற்கள் அகற்றப்பெற்றன.

1977 ஜூலை 28]

[திரு. க. அன்பழகன்]

தங்களுடைய மனப்பான்மையை எதிர்க்கட்சியினரின் உள்ளத்
திலே இடம் பெற்றுள்ளதைப்போல் அமைச்சரவர்கள் பேசுவது
இந்த மன்றத்தின் மரபுக்கு ஏற்றதல்ல.

மாணவர்கள் மரபு தெரிந்தோ தெரியாமலோ ஏதோ ஒரு
காரணத்திற்காக மாலை அணிவிக்கப் போயிருப்பார்கள். போயி
ருக்க மாட்டார்கள் என்று வாதிட்பதும் ஒரு வேளை அந்த மனப்
பான்மை சரியா தவறா என்பதும் அமைச்சரவர்கள் எண்ணுகின்ற
எண்ணத்தைப் பொறுத்ததே தவிர, இந்த அவையின் குறிப்புக்
குக் கொண்டு வர வேண்டிய பிரச்சனை அல்ல. இப்படி சித்தரிக்
கின்ற வகையிலே எண்ணத்தை வெளிப்படுத்தி உள்நோக்கம்
கற்பித்து அமைச்சரவர்கள் பேசியது, ஆளுங்கட்சிக்குப் பெருமை
யும் அல்ல, சட்டமன்றத்திலே இடம் பெறத் தக்கதும் அல்ல
என்பதைத் தங்கள் மூலமாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தயவு செய்து, ஒத்தி
வைப்புத் தீர்மானத்திற்கு அனுமதி கேட்டுப் பேசுகின்ற காலத்தில்
அந்த உறுப்பினர்கள் தங்கள் கருத்தை விளக்கமாகவும், சுருக்க
மாகவும் தர வேண்டுமென்றும், அதை முடிக்கின்ற வரையில்
மற்றவர்கள் நேரத்தை வீணாக்க வேண்டாம் என்றும் கேட்டுக்
கொள்கிறேன்.

திரு. துரை முருகன் : நான் எழுப்ப விரும்புவது தன்னிலை
விளக்கம். நான் பேசியதை அமைச்சரவர்கள் திசை திருப்பி
ஒரு கருத்தைக் கூறியிருக்கிறார்கள்.

(முற்பகல் 10-30)

அதாவது, வரலாறு படிக்க வேண்டிய மாணவர்கள் இன்றைக்கு
வால்டாக்ஸ் ரோடை வலம் வருகிறார்கள் என்று சொன்னேன்.
அது மாணவர்களை இழிவுபடுத்துவது என்று பொருள் அல்ல.
இரண்டாவது, அந்தோணி கிளியோபாட்ரா. அது ஷேக்ஸ்பியர்
நாடகம். கல்லூரி சிலபஸிலே உள்ளது. பாவம் அது அமைச்ச
ருக்குத் தெரிந்திருக்க நியாயமில்லை. அதற்காக நான் வருத்தப்
படுகிறேன்.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : மாணவர்கள் வால்டாக்ஸ்
ரோடிலே இல்லை.

திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : நான் மிகச் சுருக்கமாகப்
பிரச்சனையை முன் வைக்கிறேன். நான் இந்த மன்றத்திலே விவா
திக்க வேண்டுமென்று எழுப்புகிற பிரச்சனை. . . . .

(திரு. சி. ஆறுமுகம் அவர்களும் ஆளுங்கட்சி உறுப்பினர்
ஒருவரும் உட்கார்ந்து கொண்டே பேசிக்கொண்டார்கள்.)

[1977 ஜூலை 28]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஆறுமுகமும் அவரும் பேசிக்கொண்டிருக்கட்டும், பேசுகின்ற உறுப்பினர் உட்கார்ந்து கொள்வார். (உறுப்பினர்கள் குறுக்கீடு). அனுமதி இல்லாமல் பேசுவதே தவறு.

திரு. சி. ஆறுமுகம் : அதை ஆளுங்கட்சி உறுப்பினர்களுக்குச் சொல்லுங்கள். (சிவ உறுப்பினர்கள் உட்கார்ந்து கொண்டே குகிக்கீடு).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அவைத் தலைவருக்கே அறிவுரை தராதீர்கள். நான், ஆறுமுகமும் அவரும் பேசிக் கொள்ளட்டுமே, பேசுகின்ற உறுப்பினர் உட்காரட்டும் என்று சொன்னேனே தவிர நீங்கள் கற்பனை செய்து, உட்கார்ந்து கொண்டே பேசுவது ரொம்ப நன்றாகத் தானிருக்கிறது!

திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : தலைவரவர்களே, இந்த மன்றத்தினுடைய நடவடிக்கைகளை ஒத்தி வைத்து, அவசியமும் பொது முக்கியத்துவமும் வாய்ந்த ஒரு பிரச்சனையாகிய புதுக் கல்லூரியில் ஏற்பட்ட சம்பவம் பற்றி விவாதிக்கச் சபையின் இதர நடவடிக்கைகளை ஒத்தி வைக்க வேண்டுமென்ற பிரேரணையை நான் கொடுத்திருக்கிறேன்.

இந்தப் புதுக் கல்லூரி என்னுடைய தொகுதியான ஆயிரம் விளக்குப் பகுதியிலே இருக்கிறது. இதுபோன்ற ஒரு கிளர்ச்சி மாணவர் மத்தியில் ஏற்கனவே ஏற்பட்டிருக்கிறது. தங்களுடைய அடிப்படை உரிமையான காலேஜ் யூனியன் தேர்தலைப் பற்றியது இது. அந்த எலெக்ஷன் 1977-ம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் 29-ம் தேதி அன்று நடைபெற வேண்டியிருக்கிறது. 26-ம் தேதி அவர்கள் 'கான்வாஸ்' நடத்திக் கொண்டிருந்தார்கள். மாணவர்கள் குரூப், குரூப்பாக் காலேஜுக்குள் 'கான்வாஸ்' செய்த பொழுது, அது பற்றிக் கூடிப் பேசுவதற்காக மாணவர்கள் கூடிய பொழுது, ஏற்கனவே அந்தக் கல்லூரியில் கிளர்ச்சி ஏற்பட்ட காரணத்தாலே, ஏற்கனவே அங்கே நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருந்த போலீசார் ஜீப்புகளை வேகமாக இயக்கி, ஒரு பீதியைக் கிளப்புகிற அளவுக்கு நிலைமையை உருவாக்கினார்கள். அந்த அளவிற்கு, பீதி அடைகிற நிலை ஏற்பட்ட பிறகு, அங்கு கல்லூரி தொடர்ந்து நடைபெறுது, வகுப்புகள் தொடர்ந்து நடைபெறுது என்று கல்லூரி முதல்வர் அவர்கள் அறிவித்து, பிறகு மாணவர்கள் எந்த விதமான கிளர்ச்சியும் செய்யாதபொழுது, அங்கே இருக்கிற அதிகாரிகள் ஒத்துழைப்போடு, தூண்டுதல் காரணமாக, அங்கே இருக்கிற பழைய பாட்டில்கள் கடையில் இருந்து 3 மூட்டை பாட்டில்கள், அதிகாரிகளாலே கொடுக்கப்பட்டு, சமூக விரோதிகளால் மாணவர்கள் தாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

1977 ஜூலை 28] [திரு. எஸ் ஜே. சாதிக் பாட்சா]

பல மாணவர்கள் தாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இதற்கு ஆதாரம் வேண்டுமென்றால் 48-வது மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த முஸ்லீம் லீக் கட்சித் தலைவர் மு. வ. பக்ருஸ் அவர்களின் மகன் கௌஸ் பாட்சா, பி.எஸ்.ஸி. முதலாண்டு (பிஸிக்ஸ்). அவர் 1½ மணிக்கு, மாத்ஸ் கிளாஸ் கான்ஸல் செய்யப்பட்ட பிறகு, 18-ம் நம்பர் பஸ் பிடிக்கச் சென்றான். அந்த மாணவனை போலீசார் நாலாபுறமும் சூழ்ந்து பலமாக அடித்துத் தாக்கியிருக்கிறார்கள். அதிலே அந்த மாணவருக்குப் பலமான காயம் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

அது மாத்திரமல்ல, நூற்றுக்கணக்கான மாணவர்கள் தாக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள் என்ற செய்தி வந்திருக்கிறது. மாணவன் எழுதிக் கொடுத்த அந்தக் குறிப்பில் கூட என்ன சொல்லியிருக்கிறான் என்றால், கடவுள்தான் தீர்ப்பளிக்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறான். கடவுள்தான் தீர்ப்பளிக்க வேண்டுமென்று சொல்லக்கூடிய நிலைக்கு அவ்வளவு கஷ்டமான நிலை உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் அதிகாரிகளுடைய அறிக்கையை வைத்து மாத்திரம் விளக்கம் சொல்ல விரும்பவில்லை, எல்லா தரப்பினரையும் விசாரித்து அறிக்கை தருவேனென்று நேற்று சொன்னார். அந்த அறிக்கையை இப்பொழுது எதிர்பார்ப்பது மாத்திரமல்ல, பாரபட்சமற்ற ஒரு நீதி விசாரணை வைக்க வேண்டுமென்று முதலமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். மாணவர்கள் மத்தியில் ஏற்பட்டிருக்கிற இந்த நிலையைப் பற்றி விவாதிக்க இந்த மன்றத்தின் இதர அலுவல்களை ஒத்தி வைக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஏ. ரகுமங்கான் : மாண்புமிகு அவைத் தலைவர் அவர்களே, நானும் சரி, அல்லது நான் சார்ந்திருக்கிற திராவிட முன்னேற்றக் கழகமும் சரி அல்லது என்னுடைய அன்புக்குரிய இனிய தலைவர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களும் சரி. மாணவர்கள் சமுதாயத்தின் மீது, நடைபெற்ற தாக்குதல் குறித்து பேசுகின்றபோது அரசியல் உள் நோக்கத்தோடோ அல்லது அரசியல் ஆதாயத்திற்காகவோ பேசுவதாக அருள்கூர்ந்து யாரும் கருதக் கூடாது என்று மெத்தப் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

Caesar's wife must be beyond doubts

என்று ஆங்கிலத்தில் ஒரு பழமொழி உண்டு. சீசரின் மனைவி சந்தேகத்திற்கு அப்பாற்பட்டவளாக இருக்க வேண்டும். . . . .

THE HON. THIRU K. NARAYANASAMI MUDALIAR : On a point of clarification, Sir, the real English idiom is 'Caesar's wife must be above suspicion'.

திரு. ஏ. ரகுமங்கான் : நம்முடைய மாஜி நீதிபதி அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்வேன்.

[1977 ஜூலை 28]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உறுப்பினர் சுருக்கமாக சொல்லுங்கள். வேறு எந்தக் காரண காரியமும் வேண்டாம். தயவுசெய்து எப்படி ஒத்தி வைக்கவேண்டிய அளவு முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என்று மட்டும் சொல்லுங்கள். சந்தேகத்திற்கு அப்பாற்பட்டது என்பதெல்லாம் தேவை இல்லாதது.

திரு. ஏ. ரகுமான்கான் : நான் கொண்டு வந்திருக்கிற பிரச்சினைப் பற்றி சந்தேகிக்கக் கூடாது என்று முதலிலேயே தெரிவித்தேன். மாணவர்கள் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு இந்த அரசு எடுக்கின்ற நடவடிக்கைகளுக்கு நாங்கள் எதிர்ப் கட்சியாக இருந்தாலும் ஒத்துழைப்போம் என்பதை முதலிலே தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். நான் குறிப்பாக சொல்ல வருவதெல்லாம் மாணவர் சமுதாயத்தைப் பொறுத்தமட்டில் அவர்கள் பிரச்சினை இன்றைக்கு மிகப் பெரிய பூதாகாரமான பிரச்சினையாக வளர்ந்திருக்கிறது. 1977-ம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் 26-ம் தேதி மாணவர்கள் தங்களுடைய கல்லூரி பேரவைத் தேர்தலில் வெற்றி பெற்ற மகிழ்ச்சியைக் கொண்டாடுவதற்காக அண்ணா சாலைக்கு வந்த பிறகு மூர்க்கத் தனமாகத் தாக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள். “இன்டிஸ்கிரிமினேட் லத்தி சார்ஜ்” என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் அதற்கு என்ன காரணம் என்பதைத் தெளிவாக்க வேண்டும்.

நம்முடைய முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சில தகவல்களை இந்தச் சபைக்கு வைக்கலாம். அந்தத் தகவல்களை வைக்கும்போது நான் அறிய வருகிறேன், தெரிய வருகிறேன், சமூக விரோதிகள் கூட்டத்திலே புகுந்து கலாட்டா செய்தார்கள். தொல்லை கொடுத்தார்கள்; அதை அடக்குவதற்கு போலீசார் இது போன்ற நடவடிக்கைகள் எடுக்கும்படி நேர்ந்தது என்று சொல்லுகின்ற சமாதானம் சரியாக இருக்கமுடியாது. ஆகவே இதற்கு ஒரு நீதி விசாரணை வேண்டும். நிர்வாக விசாரணை அல்ல. மியர் அட்மினிஸ்டிரேடிவ் என்குயரி அல்ல, ஜூடிசியல் என்குயரி வேண்டும். நீதி விசாரணை போடப்பட வேண்டும். போலி சாரை சஸ்பெண்டு செய்வதாலே பிரச்சினை தீர்ந்து விடாது. இது எப்படி அவசியமும் அவசரமும் என்றால், கல்லூரிகள் மூடப்பட்டிருக்கின்றன. மாணவர்கள் கல்லூரிக்குப் போக முடியவில்லை. பெற்றோர்கள் கவலைப்பட்டுக் கொண்டு இருக்கிறார்கள்.

திரு. அ. க. அரங்கநாதன் : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உங்களுக்கு அனுமதி இல்லை. உட்காருங்கள்.

1977 ஜூலை 28]

திரு. ஏ. ரகுமான் கான் : ஆகையினால் ஒரு பரபரப்பான பதட்டமான சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்தச் சூழ்நிலைக்கு அடிப்படைக் காரணம் ராஜாராம் என்ற மாணவர் ஆர்ட்ஸ் கல்லூரியைச் சேர்ந்த அவர், அண்ணா சாலையிலே மார்பி லேயும், தலையிலேயும் தாக்கப்பட்டு, அவர் சட்டமன்ற உறுப் பினர் விடுதிக்குள் வந்தார். எங்களுடைய தலைவர் அவர்களும் நாங்களும் சேர்ந்து, ரத்த காயங்களோடு இருந்த அவரை ஆஸ்பத்திரிக்கு அனுப்பி வைத்தோம். இப்போது அவரை பொது மருத்துவமனையில் சேர்த்திருக்கிறோம். ஆதாரத்தோடு சொல்ல வேண்டுமானால் என்னிடத்திலே தகவல் இருக்கிறது. அவைத் தலைவர் அவர்கள் விரும்பினால் நான் சொல்லத் தயாராக இருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : சபையை ஒத்தி வைத்து அனுமதி தந்த பிறகு தாங்கள் தாராளமாகச் சொல்லலாம். இப்போது விளக்கவேண்டாம். சுருக்கமாக சொல்லுங்கள்.

திரு. ஏ. ரகுமான் கான் : அதேபோல ஜானகிராம் என்ற இன்னொரு மாணவர் (குறுக்கீடு) கதவுகள் மூடப்பட்டு கொடுமைப் படுத்தப் பட்டிருக்கிறார். ஆகவே இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்க்கவேண்டும். இதற்கு ஒரு ஜூடிசியல் என்குயரி போடவேண்டும். மாணவ சமுதாயத்தின் மேல் இந்த அரசுக்கு அக்கறை இருக்குமானால் நிச்சயமாக அவர்கள் கோரிக்கைகளைத் தீர்க்க வேண்டும். போலீசாரை வெறும் சஸ்பெண்டு செய்வதாலேயே பிரச்சினை தீர்ந்து விடாது. 'அட்மினிஸ்டிரேடிவ் என்குயரி' போதாது. ஜூடிசியல் என் குயரி போட்டாகவேண்டும். கோரிக்கைகளைப் பரிசீலிக்கிறோம், கவனிக்கிறோம், ஆவன செய்வோம் என்று சொல்லுவது சரியாக இருக்காது என்று தெரிவித்து பதட்டமான சூழ்நிலையில், கல்லூரிகள் மூடப்பட்டு, பெற்றோர்கள் கவலைப் பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மாணவ சமுதாயத்தோடு விளையாடுவது புகையும் எரிமலையீது உட்கார்ந்து கொண்டு, புல்லாங்குழல் வாசிப்பது போல் இருக்கிறது. எனவே மாணவர்கள் பிரச்சினை தீர்க்கப் படவேண்டும் என்று கூறி, சபையின் நடவடிக்கைகளை ஒத்தி வைத்து இந்தப் பிரச்சினையைக் குறித்து விவாதிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

[முற்பகல் 10-40]

திரு. கே. கந்தசாமி : பேரவைத் தலைவரவர்களே, சட்ட மன்ற 42-வது விதியின் கீழ் இந்த மன்றத்தை ஒத்திவைத்து மிக அவசரமும் பொது முக்கியத்துவமும் வாய்ந்த மாணவ சமுதாயத்தின் பிரச்சினையில் நிரந்தர தீர்வு காணவேண்டும் என்ற கோரிக்கையின் அடிப்படையில் நான் பேச விழை கின்றேன்.

[திரு. கே. கந்தசாமி]

[1977 ஜூலை 28]

எனக்கு முன்பு பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லாம் மாணவர்கள் மிக முக்கியம் வாய்ந்த சக்தியாக நாட்டில் திகழ்கிறார்கள்; அவர்களுக்கு எழுந்துள்ள பிரச்சினைகள் தீர்வு காணப்படவேண்டும் என்று குறிப்பிட்டார்கள். அதில் வேறுபட்ட கருத்து கிடையாது. மாணவர்கள் நமது எதிர்கால சந்ததிகள், நாட்டின் பொறுப்பை எதிர்காலத்தில் ஏற்கக் கூடியவர்கள் என்ற நிலையை அத்தனை பேரும் ஒப்புக்கொள்கிறோம். அதே நேரத்தில் too much of freedom ends in confusion என்ற நிலையை உணர்ந்தாக வேண்டி பொறுப்பில் உள்ளவர்களாக இந்த அவையில் நாம் அமர்ந்திருக்கிறோம். அதிக சுதந்திரம் குழப்பத்தில் கொண்டுபோய் விடக்கூடாது என்பதை நாம் அவ்வளவு பேரும் பெற்றோர்கள் என்ற நிலையிலிருந்து அறிய வேண்டும் என்று மெத்தப் பணிவோடு நான் கேட்டுக்கொள்கின்றேன். நான் நான்கு வருடங்களுக்கு முன்னால் சட்டமன்றத்தில் பேசும்போது குறிப்பிட்டேன். மாணவர்களை நம்முடைய குழந்தைகளாக ஏற்று, அவர்களுக்கு உரிய நலன்களை நாம் பாதுகாக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றோம். அதே நேரத்தில், உரிமைமையின் பெயரால் அளவுக்கு மிஞ்சிய நிலை ஏற்படுமேயானால் அது எங்கே கொண்டுபோய் விடும் என்பதையும் நாம் சிந்திக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றோம். மாணவர்கள் மீது விழும் அடி, அல்லது அவர்களுக்கு இழைக்கப்படுகின்ற அநீதி, நமக்குச் சொந்த முறையில் ஏற்பட்டதாகக் கருதுவதில் தவறில்லை. அதே நேரத்தில் தந்தை ஸ்தானத்தில் இருக்கின்றோம் என்பதை மட்டுமல்ல, நாட்டின் தலைவதியை நிர்ணயிக்கும், 4½ கோடி மக்களின் எதிர்கால சுபிட்சத்தை உருவாக்குகின்ற பொறுப்பிலும் இருக்கின்றோம் என்பதையும் நாம் உணர்ந்து செயல்படக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றோம். இதில் அரசியல் கண்ணோட்டம் இல்லாத அளவுக்கு இருக்கவேண்டும்.

நேற்று சட்டக் கல்லூரி மாணவர்கள் இங்கே வந்தார்கள். அவர்களுக்கு ஆத்திரமூட்டக்கூடிய செயல்கள் வெளியே நடைபெற்றிருக்கலாம். ஆனால் எந்த அளவுக்கு அவர்கள் சட்டமன்ற வெராண்டாவுக்குள் வந்து நடந்து கொண்டார்கள் என்பதை நாம் அறிவோம். என்றாலும் முதல்வர் அவர்கள், அவர்களை அமரச் செய்து, அவர்கள் அருகில் அமர்ந்து, மிக நிதானமாக, பிரச்சினைகளின் தன்மையை அவர்களுக்குச் சுமுகமாக உணர்த்தி, அவர்களுடைய அன்பிற்கும் பாத்திரமான செய்திகளை நாம் அறிவோம். அந்த அளவுக்கு முதல்வர் அவர்கள், கல்வி அமைச்சரின் துணைகொண்டு, மாணவர்களோடு எந்த நேரத்திலும், எந்த இடத்திலும் உட்கார்ந்து விவாதிக்கத் தயாராக இருப்பதைக் காண்கின்றோம். மாணவர்களுடைய பிரச்சினையில் எந்தக் கட்சியும், கட்சிக் கண்ணோட்டம் கொள்ளாமல் இருக்க வேண்டும். ஆடிக்காற்று விரைவாக அடிக்கின்ற போது, கூரை வீடுகள் நிறைந்த கிராமத்தில், எங்கேயாவது ஒரு மூலையில் தீ வைத்தால் போதும். எல்லா

1977 ஜூலை 28]

[திரு. கே. கந்தசாமி]

வீடுகளும் சாம்பலாகிவிடும். அது போன்றது தான் மாணவர்களின் பிரச்சனையும். நேற்று பச்சையப்பன் கல்லூரியில் ஏற்பட்டிருக்கலாம், புதுக் கல்லூரியில் ஏற்பட்டிருக்கலாம். நானே நூத்துக்குடியிலும் ஏற்படாது என்பதற்கு என்ன உத்திரவாதம் இருக்கிறது? பாளையங்கோட்டையில் ஏற்படாது என்பதற்கு என்ன உத்திரவாதம் இருக்கிறது? ஆகவே அருள்கூர்ந்து, இதை ஒரு பொதுப் பிரச்சனையாக எடுத்துக்கொண்டு, நாட்டுப் பிரச்சனையாக எடுத்துக்கொண்டு, நல்ல தீர்வு காண பெற்றோர்கள் சங்கம் அமைக்க வேண்டும் என்று கூட நமது மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்களிடம் சென்ற நாள் பேசிக்கொண்டிருக்கும்போது நான் சொன்னேன். அதிலும் அவர்கள் கருத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று அறிகிறேன். ஆகவே இதில் பெற்றோர்கள் சங்கம் என்று மாத்திரம் அமைக்காமல், சர்வகட்சித் தலைவர்களையும், பிரதிநிதிகளையும் சேர்த்து, அத்துடன் கல்வி இலாகா நிபுணர்களையும் எக்ஸ்-ஸ்ப்ளீஷ்யோ என்ற நிலையில் போட்டு, முதல்வர் அவர்கள், கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் ஆகிய எல்லோரையும் கொண்ட குழு மூலம் மாணவர்களின் பிரச்சனைகளைக் கவனிக்கவும், அவர்களின் நலனைப் பாதுகாக்கவும், ஒவ்வொரு கல்லூரியிலும் அதன் முதல்வரையும், பள்ளிகளில் தலைமை ஆசிரியரையும் சேர்த்து இந்தக் குழுவை அமைத்தால் மாணவர்களின் நலனைப் பாதுகாப்பதோடு அல்லாமல், அவர்களுக்கு ஏற்படுகின்ற தீமைகளையும் களை உதவியாக இருக்கும். எதிர் காலத்தில் இப்படிப்பட்ட பிரச்சனைகள் மிக அதிகமாக எழ வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன. ஆகவே அவைகளுக்கெல்லாம் நிரந்தரத் தீர்வு காண இப்படிப்பட்ட ஒரு குழுவை ஆங்காங்கே அமைப்பது மிகவும் உதவியாக இருக்கும் என்ற கருத்தைத் தெரிவித்து, இது குறித்து மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர், மற்றும் மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களின் கருத்தைத் தெரிந்து கொள்ள உதவியாக இருக்கும் என்ற முறையில்தான், இந்த விஷயம் குறித்து விவாதிக்க அவையின் இதர நடவடிக்கைகளை ஒத்திவைத்து விவாதிக்க வேண்டுமென்று கூறி அமர்கின்றேன்.

* திரு. என். வரதராஜன் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, இது ஒரு சங்கடமான, நகரத்தில் சர்ச்சையை உண்டாக்கி இருக்கக்கூடிய, மாணவர் பிரச்சினை. மாணவர்களை சாந்தப்படுத்த, சமாதானப்படுத்த, இந்த மன்றம் முயற்சிக்க வேண்டுமென்ற அணுகுமுறையை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் எனது ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானத்தைச் சமர்ப்பிக்கிறேன்.

26 ஆம் தேதி அண்ணாசாலையில் நடந்திருக்கக்கூடிய அசம்பாவிதம் போலீசாரின் உஷார் தன்மை அற்றப் போக்கால் நடந்தது என்பதை, நமது மன்றத்திற்கு அன்று விடுமுறையாக இருந்த காரணத்தால், அங்கே நடந்ததை, நானே நேரடியாகக்

[திரு. என். வரதராஜன்]

[1977 ஜூலை 28]

கண்டேன். அப்படிப்பட்ட அணுகுமுறையை போலிசாரிடமிருந்து மாற்றத் தகுந்த உணர்வை ஏற்படுத்த இந்த விவாதம் அமைய வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன்.

நேற்றைய தினம், முதலமைச்சர் அவர்கள், மாணவர்களை, அவர்களது கொந்தளிப்புக்கும், ஆர்பாட்டத்திற்கும் மத்தியில் சென்று, மரத்தடியில் நின்று பொறுமையாக, அவர்களிடம் பல மணி நேரம் பேசி, அவர்களைப் பேச வைத்து ஆத்திரத்தோடு வந்த அவர்களை சாந்தப்படுத்தி, அற்புதமாக திருப்பி அனுப்பி வைக்கக்கூடிய அணுகுமுறையைக் கையாண்டார்கள்.

இதற்கு முன்னால், வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கோயபுத்தூர் சிறைச்சாலைக்குச் சென்று கோபமடைந்திருந்த கைதிகளை சாந்தப்படுத்திய அணுகுமுறையைக் கையாண்டார்கள்.

அதற்கு முன்னால், பொதுப் பணித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் சென்னை சிறைச்சாலைக்குச் சென்று அப்படிப்பட்ட காரியத்தைச் செய்தார்கள். இப்படிப்பட்ட அணுகுமுறையை மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பாக வரவேற்கிறேன். (மணி அடிக்கப்பட்டது)

நான் என்னுடைய கருத்துக்கு வருவதற்கு அதை ஒட்டித்தான் பேசுகிறேன். இது ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானம். பலர் பல ரூபத்தில் பேசுகிறார்கள். நான் என்னுடைய கருத்தைச் சொல்கிறேன்.

அப்படிப்பட்ட புதிய அணுகுமுறையை இந்த அரசு மேற்கொண்டிருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். இதில், ஒத்தி வைத்து விவாதிக்க வேண்டுமென்ற பிரச்சினை எதில் எழுகிறது? ஒரு சம்பவத்திற்குப் பிறகு, கொந்தளிக்கும் கடலாக, கோபத்தின் ரூபமாக, வெடிக்கும் வெடி மருந்தாக மாணவர் சமுதாயம் இருக்கும் போது, அப்போது, ஒரு அடிதடி அணுகுமுறையை போலீசார் அனுமதிப்பதை நாம் இனி அனுமதிக்கலாகாது என்ற முறையில் பிரச்சினையை விவாதிப்பதற்காக இந்த அவையை ஒத்தி வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்து, முடி இருக்கக்கூடிய கல்லூரிகளை விரைவில் திறந்து ஒரு அமைதியான சூழ்நிலையை நிரந்தரமாக ஏற்படுத்த, இந்த அவையின் மற்ற அலுவல்களை ஒத்தி வைத்து விவாதிக்கவேண்டுமென்ற கருத்தை முன் மொழிந்து அமர்கிறேன்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, கடந்த இரு தினங்களாக சென்னை நகரத்தில் நடந்துள்ள சம்பவங்கள் துர்ப்பாக்கியமானவை. இந்த சம்பவங்களைத்

1977 ஜூலை 28]

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

தொடர்ந்து சென்னையிலுள்ள பல கல்லூரிகள் இன்றைக்கு மூடப்பட்டிருக்கின்றன. இது மிகவும் முக்கியமானதொரு பிரச்சினை. கல்லூரிக்குச் செல்லாமல், படிப்புக்குத் தடங்கல் ஏற்படும் வகையில் கல்லூரிகள் எல்லாம் மூடப்பட்ட நிலையில் நாம் இந்தப் பிரச்சினையை விவாதிக்க எடுத்துக்கொண்டு இதற்கு நிரந்தரமான பரிகாரம் காண கடமைப்பட்டவர்களாக இருக்கிறோம் என்ற நிலையில் இந்த ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தைக் கொடுத்துள்ளேன்.

குறிப்பாக, புகழகக் கல்லூரி மாணவர்கள் படிப்பு ஓராண்டுக்கும் குறைவாக இருப்பதால், அதிலே ஒரு ஒன்பது மாதம் படிக்கிறார்கள் என்றால் அந்த ஒன்பது மாதத்தில் இப்படி அடிக்கடி தடங்கல்கள் ஏற்படுவதால் அவர்களுடைய படிப்புக்கு அடிப்படையான பாதகம் ஏற்படுகிறது என்பதை உணர்ந்தாக வேண்டும்.

ஆகவே, கல்லூரிகள் மூடப்பட்டிருப்பதற்கு முக்கியமான காரணம் என்ன என்பதைக் கண்டறிய வேண்டும். அதற்கு இந்த ஒத்திவைப்பு அவசியம் என்ற காரணத்தினால் இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொடுத்திருக்கிறேன்.

காவல் துறையினருக்கும், மாணவர்களுக்கும் இடையே ஏதோ மோதல்கள் ஏற்பட்டன என்று பத்திரிகையில் குறிப்புகள் தெரிவிக்கின்றன. இதிலே, மாணவர்களும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள், காவல் துறையினரும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று குறிப்புகளில் கொடுத்திருக்கின்றார்கள். இத்தனை மாணவர்களும், காவல் துறையைச் சேர்ந்தவர்களும் மருத்துவ மனையில் அனுமதிக்கப்பட்ட நிலையில் இருக்கிறார்கள் என்றும் சொல்லப்படுகின்ற இந்த நிலை ஏன் ஏற்பட்டது? மாணவர்களுக்கும் போலீஸ்காரர்களுக்கும் அடிப்படையாக ஏதாவது விவரமும் இருக்கிறதா என்பதை நாம் ஆராயக் கடமைப்பட்டவர்களாக இருக்கிறோம்.

இதிலே மற்றொரு முக்கியமான விஷயம், — தயவுசெய்து எல்லா அரசியல் கட்சிகளையும் நான் கேட்டுக் கொள்வேன்— மாணவர்கள் ஏதோ ஒரு அரசியல் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் என்றும், அந்த கட்சியின் சார்புடையவர்கள் தேர்தலில் போட்டி யிடுகிறார்கள் என்றும், ஆகையினால் கல்லூரிகளில் ஏற்படுத்தப் படுகின்ற அந்த மாணவர்களுடைய பேரவைகளை அந்தக் கட்சிகள் கைப்பற்றி விடுகின்றன என்றும், அதன் அடிப்படையில் அவர்கள் சிலைகளுக்கு மாலை அணிவித்து தங்கள் வெற்றியை பறைசாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றும் பத்திரிகைகளில் செய்திகள் வருவதும், அதைத் தொடர்ந்து அரசியல் கட்சித் தலைவர்கள் அதை வரவேற்பது என்ற நிலையை உருவாக்குவதும்,

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

[1977 ஜூலை 28]

மாணவர்கள் சமுதாயத்தைப் பொறுத்த வரையில் தீங்கைத்தான் ஏற்படுத்தும் என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் சொல்லிக் காட்ட வேண்டிய அவசியத்தில் இருக்கிறேன்.

மாணவர்களுடைய பேரவைக்கு நடத்தப்படுகின்ற தேர்தல்கள், கட்சி அடிப்படையில் இல்லாமல், அது மாணவர்களின் அமைப்புக்கு நடத்தப்படுகின்ற ஒரு தேர்தல் என்ற முறையில் நடைபெறவேண்டுமென்று ஒரு நிலையை எது வரையில் நாம் உருவாக்க மாட்டோமோ, அது வரையில் நிச்சயமாக மாணவர்கள் பிரச்சினைக்கு நிரந்தரமான அமைதி காண முடியாது.

(முற்பகல் 10-50)

மாணவர்கள் மத்தியிலும் ஒரு அமைதியான சூழ்நிலையை ஏற்படுத்த முடியாது. போலீசார்கள் ஆட்சி நடத்துகின்ற அரசுக்கு கீழ்ப்பட்டவர்கள். பொது அமைதியைக்காக்க வேண்டியவர்கள். பொது அமைதிக்குப் பாதகமான சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தக் கூடாது. இந்தப் பிரச்சினைகளை எல்லாம் விரிவாக ஆராய கடமைப்பட்டவர்களாக நாம் இருக்கிறோம் என்பதற்காக இந்த ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தைக் கொடுத்திருக்கிறோம்.

மாணவர்களை வெளியார்கள் சிலர் தாக்கியிருக்கிறார்கள் என்று சாதாரண அதிகாரி அல்ல, மாநகரத்தின் போலீஸ் கமிஷனர் திரு பரமகுரு அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இது நன்கு பரிசீலிக்கப்பட வேண்டிய விஷயம். வெளியார்கள் வந்திருக்கிறார்கள் என்றால் வெளியார்கள் யார், எப்படி வந்தார்கள்? வெளியார்கள் வரும் அளவுக்கு என்ன சூழ்நிலை நிலவிற்று?

புதுக்கல்லூரி பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். புதுக் கல்லூரியில் மாணவர்கள் தாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஒரு அரசினர் மருத்துவ மனையில் இருந்து க்ளுகோஸ் பாட்டில்களை சாக்கு மூட்டைகளில் எடுத்து வந்து மாணவர்களைத் தாக்கியிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லப்பட்டிருப்பது எந்த அளவுக்கு உண்மை என்று தெரியவில்லை. அங்கே போலீசார்கள் இருக்கும் போது எப்படி சாக்கு மூட்டைகளில் க்ளுகோஸ் பாட்டில்களை எடுத்துவர முடிந்தது? எப்படி அனுமதித்தார்கள். இதைப் பற்றி எல்லாம் ஆராய்ந்தாக வேண்டும். அடுத்து....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நேரம் இல்லாத காரணத்தினால் தயவு செய்து உறுப்பினர் சுருக்கமாகப் பேச வேண்டுமென்று சொன்னேன். விளக்கத்திற்குப் போக வேண்டியதில்லை. சுருக்கம்தான் தேவை.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : சுருக்கமும் தேவை, விளக்கமும் தேவை.

1977 ஜூலை 28]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இதுவரை 14 பேர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். இன்னும் பல நிகழ்ச்சிகள் இருக்கின்றன. மற்ற அலுவல்களை ஒத்திவைத்துவிட்டு இந்தத் தீர்மானத்தை ஏன் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பதற்கு சுருக்கமாகக் காரணங்களைச் சொன்னால் போதும். “ஒத்திவைக்க வேண்டும்” என்று சொல்லி, “அடுத்து, அடுத்து” என்று பேசிக் கொண்டே போனால், என்ன செய்வது? தயவு செய்து பேரவைத் தலைவரோடு ஒத்துழையுங்கள்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : நான் முதலிலேயே நினைத்தேன். “தாங்கள் இருக்கும் போது நான் பேசக்கூடாது” என்று.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : “தாங்கள் இருக்கும் போது நான் பேசக்கூடாது என்று நினைத்தேன்” என்றால் என்ன பொருள்? “This is an insinuation”. தயவு செய்து அந்த வார்த்தையைத் திரும்பப் பெறுங்கள். இல்லையென்றால் உட்காருங்கள். தாங்கள் பேசியது அவைக்குறிப்பில் இருக்கட்டும். அடுத்து அவை முன்னவர் பேசுவார்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : சார்....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீண்டகாலம் இந்த அவையில் நீங்கள் உறுப்பினராக இருந்தவர். வழக்கறிஞர். நீங்கள் அப்படிச் சொல்வது என்றால் ஒன்று அந்த வார்த்தையைத் திரும்பப் பெறுங்கள். இல்லாவிட்டால் பேசாமல் உட்காருங்கள்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : “நீங்கள் ஒரு வழக்கறிஞர், நீங்கள் ஒரு வழக்கறிஞர்” என்று சொல்கிறீர்களே, அது இன்சின்யுவேஷன் இல்லையா? அதைத் திரும்பப் பெறுங்கள். நானும் திரும்பப் பெறுகிறேன்.

* * * * *

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அவர் பேசியதை எல்லாம் குறிப்பிலிருந்து எடுத்துவிட உத்தரவிடுகிறேன்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : அப்படியானால் எல்லாவற்றையும் குறிப்பிலிருந்து எடுத்துவிடவேண்டியதுதான். அப்போது நீங்களும் எடுபட்டுப்போய் விடுவீர்கள். (குழப்பம்).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அவர் பேசியது குறிப்பில் இருக்கட்டும். வழக்கறிஞர், சட்டமன்ற உறுப்பினர், அனுபவஸ்தர் சொன்னது குறிப்பில் இருக்கட்டும்.

** பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க முற்பகல் 10.55-10.58 இல் சில பகுதிகள் அகற்றப்பெற்றன.

[1977 ஜூலை 28]

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சென்னை கல்லூரி மாணவர்கள் 1977ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் 26ஆம் தேதியன்று நடத்திய ஊர்வலத்தில் ஏற்பட்ட அசம்பாவித சம்பவங்கள் பற்றி உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள்.

ஜூலை 25ஆம் தேதியன்று நந்தனம் அரசினர் கலைக் கல்லூரி மாணவர்களால் கல்லூரிக்கு எதிரேயுள்ள ஒரு சிற்றுண்டிச்சாலையில் நிகழ்ந்ததாகக் கூறப்படும் கலவரத்தையொட்டி, 1977ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் 26ஆம் தேதி காலை 9-30 மணிக்கு மாணவர்கள் கல்லூரிக்குச் சென்றபொழுது, அன்று கல்லூரி மூடப்பட்டதென்று அறிவிக்கப்பட்டது. பிறகு அக்கல்லூரியைச் சேர்ந்த 50 மாணவர்கள் பச்சையப்பன் கல்லூரிக்குச் சென்று, அங்கிருந்து அண்ணா சாலையிலுள்ள காமராஜர் சிலைக்கு, பச்சையப்பன் கல்லூரி மாணவர்கள் நடத்திய ஊர்வலத்தில் கலந்து கொண்டனர். மேலும் வைஷ்ணவ கல்லூரியைச் சேர்ந்த சில மாணவர்களும் ஊர்வலத்தில் கலந்துகொண்டனர். ஆக, சுமார் 200 பேர்கள் கொண்ட ஊர்வலம் காலை 10-25 மணிக்கு பச்சையப்பன் கல்லூரியிலிருந்து புறப்பட்டு பகல் 12-10 மணிக்கு காமராஜர் சிலையை அடைந்தது. காங்கிரஸ் கட்சியைச் சார்ந்த பச்சையப்பன் கல்லூரி மாணவர் சங்கத் தலைவர் திரு. தாமோதரன், காமராஜர் சிலைக்கு மாலையிட்ட பிறகு, தீவிரமான மாணவர்கள் அண்ணா சிலைக்குச் செல்ல முடிவு செய்தனர். அண்ணா சிலைக்குச் செல்லும்போது வன்முறைச் செயல்கள் நடைபெற்றன.

[முற்பகல் 11-00]

பாதுகாப்புக்காக கூடச் சென்ற காவலர்கள் எந்தவித பெரிய வன்முறைச் சம்பவங்களும் நடைபெறாத வண்ணம் தடுத்துச் சமாளித்தனர். சுமார் பகல் 12-20 மணிக்கு அண்ணா சிலையை ஊர்வலம் வந்தடைந்தது. பச்சையப்பன் கல்லூரி மாணவர் தலைவர் பதவிக்குப் பேரட்டியிட்டுத் தோல்வியடைந்த தி.மு.க.வைச் சார்ந்த திரு. மனோகரன் அண்ணா சிலைக்கு மாலையிட்டார். பிறகு, மாணவர்கள் தெற்கு நோக்கிச் செல்ல முடிவு செய்தனர்.

போகும் வழியில் சுமார் 300 மாணவர்கள் ஊர்வலத்திலிருந்து பிரிந்து சென்று, அண்ணா திரையரங்கத்திற்குள்ளும், பால்ஸ் உணவு விடுதிக்குள்ளும் நுழைந்தனர். அவர்கள், உணவு விடுதியிலுள்ள சொத்துக்களுக்கு பெரும் சேதம் விளைவிக்க ஆரம்பித்தபொழுது, காவலர்கள் அவர்களை கட்டடத்திலிருந்து வெளியேற்றினர். இத்தருணத்தில், 1977 ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் 25 ஆம் தேதியன்று நந்தனம் அரசினர் கலைக் கல்லூரியைச் சார்ந்த மாணவர்கள் காமராஜர் சிலைக்கு மாலையிடச் சென்ற பொழுது அண்ணா திரையரங்கத்திற்கு அருகிலுள்ள இனிப்புப் பண்ட கடையொன்றில் நுழைந்து பெருத்த சேதாரம் ஏற்படுத்தியதும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

1977 ஜூலை 28] [திரு. கி. மனோகரன்]

மாணவர்களை பால்ஸ் உணவு விடுதியிலிருந்தும், அண்ணா திரையரங்க எல்லைக்குள்ளிருந்தும் வெளியேற்றிய பொழுது, மற்ற மாணவர்கள் காவலர்கள் மீது கற்களை வீசத் தொடங்கினர். இதனால், திருவல்லிக்கேணி உதவிக் காவல் ஆணையாளர் உட்பட 12 பேர்களுக்குக் காயமேற்பட்டது. நடைபாதையில் சென்று கொண்டிருந்த, தேனும்பேட்டையைச் சேர்ந்த குமார் என்பவர், மாணவர்கள் கல்லெரிந்ததால் தலையில் காயமடைந்தார். தொடர்ந்து மாணவர்கள் நியான் விளக்குகளுக்கும், விளம்பரப் பலகைகளுக்கும் சேதமேற்படுத்திக் கொண்டிருந்ததாலும், அருகிலிருந்த கட்டடங்களுக்கும், தலைமை தபால் நிலையத்திற்குள்ளும் நுழைய முயற்சி செய்து கொண்டிருந்ததாலும், அவர்களை கட்டடங்களிலிருந்தும், அண்ணா சாலையிலிருந்தும் அகற்ற தென்பகுதி துணைக் காவல் ஆணையாளர் ஆணையிட்டார். அதன்படி, வன்முறையில் ஈடுபட்ட மாணவர்கள், குறைந்தபட்ச பலத்தை உபயோகித்து விரட்டப்பட்டனர். கற்களை வீசிக்கொண்டிருந்த நந்தனம் அரசினர் கலைக்கல்லூரியைச் சேர்ந்த 8 மாணவர்களும், வைஷ்ணவக் கல்லூரியைச் சேர்ந்த 13 மாணவர்களும், பச்சையப்பன் கல்லூரியைச் சேர்ந்த 7 மாணவர்களும், ஆக 28 மாணவர்கள் கைது செய்யப்பட்டு, பின்னர் சொந்த பிணையத்தின் பேரில் விடுவிக்கப்பட்டனர்.

மாணவர்கள் யாரும், காயமடைந்தது பற்றி காவலரிடம் தெரிவிக்கவில்லை. ஆனால், நந்தனம் அரசினர் கலைக் கல்லூரியைச் சார்ந்த திரு. ராஜாராம் என்ற மாணவர் காயங்களுக்குச் சிகிச்சைக்காக தன்னை அரசு பொது மருத்துவ மனையில் அனுமதித்துக் கொண்டார். மாணவரல்லாத ஒருவரும் அதேபோல் செய்துள்ளார். ராஜாராம், மருத்துவரிடம், அடையாளம் தெரியாத நபர்களால், தான் அடிக்கப்பட்டதாகக் கூறியுள்ளார். இந்நிகழ்ச்சிகள் சம்பந்தமான இ.பி.கோ. 147, 332, 336, 337, 427, மற்றும் 149 பிரிவுகளின்கீழ் வழக்கு ஒன்று பதிவு செய்யப்பட்டு புலனாய்வில் உள்ளது.

பால்ஸ் உணவு விடுதி முன் நடைபெற்ற சம்பவங்களில் கலந்துகொண்ட சில பச்சையப்பன் கல்லூரி மாணவர்கள், சுமார் 1.00 மணிக்கு புதுக்கல்லூரிக்குச் சென்று அங்குள்ள மாணவர்களை தங்களுக்கு ஆதரவளித்து வெளியில் வரும்படி, கோரினர். புதுக் கல்லூரியைச் சேர்ந்த சுமார் 500 மாணவர்கள் பீட்டர்ஸ் சாலைக்கு வந்து, சாலையில் சென்றுக்கொண்டிருந்த ஊர்திகளை நிறுத்தியும், கற்களை வீசியும், வன்முறையில் ஈடுபட்டனர். அப்பகுதியில் ரோந்து செய்து கொண்டிருந்த அண்ணா சாலை காவல் ஆய்வாளருக்கும் மற்ற மூன்று காவலர்களுக்கும் மாணவர்களின் கல்வீச்சினால் ரத்தக் காயம் ஏற்பட்டது. உடன் அவர்கள் திருவல்லிக்கேணி காவல் நிலையத்திற்கு வந்து, சைதாப் பேட்டை உதவிக் காவல் ஆணையாளருக்கு செய்தி தெரிவித்தனர். தகுந்த அளவு காவலர்களுடன் சைதாப்பேட்டை உதவிக் காவல் ஆணையாளர் பீட்டர்ஸ் சாலைக்கு விரைந்தார். இதற்குள் மேலும்

[திரு. கி. மனோகரன்] [1977 ஜூலை 28]

பல மாணவர்கள் புதுக்கல்லூரியிலிருந்து வெளிவந்து, காவலர்கள் மீது கற்களை வீசினர். உதவிக்காவல் ஆணையாளர் உட்பட 13 காவலர்களுக்கு இரத்தக் காயங்கள் ஏற்பட்டது. பிறகு, மாணவர்கள் கல்லூரி சுற்றுச் சுவர்களுக்குள் சென்று அங்கு கிடந்த கற்களை சரமாரியாக வீசினர். இருந்தபோதிலும் காவலர்கள் உள்ளே நுழையவில்லை. கல்லூரிக்கு எதிர்ப்புறத்தில் வாழ்ந்து வருபவர்களும் மற்ற பொதுமக்களும் மாணவர்கள் வீசிய கற்களைக் கொண்டு மாணவர்கள் மீது திருப்பித் தாக்கினர். இத்தருணத்தில் தென்பகுதித் துணைக் காவல் ஆணையாளர், தகுந்த பாதுகாப்புப் படையுடன் சென்று மிகுந்த சிரமத்துடன், மாணவர்களையும் பொது மக்களையும் தனித்தனியாக ஒதுக்கி, சுமார் மாலை 4-30 மணிக்கு அமைதியை நிலைநாட்டினார்.

நகரக் காவல் ஆணையாளர் தொலைபேசி மூலம் புதுக் கல்லூரி துணை முதல்வருடன் தொடர்பு கொண்டார். புதுக் கல்லூரி துணை முதல்வர் தொலைபேசியில் தன்னை பச்சையப்பன் கல்லூரி மாணவர்கள் சிலர் சந்தித்து அண்ணு சாலையில் காவல்துறையினர் நடந்துகொண்ட முறைக்கு எதிர்ப்புத் தெரிவிக்க புதுக் கல்லூரி மாணவர்களை அனுமதிக்குமாறு கோரியதாகவும், அவரது கல்லூரி மாணவர்கள் கல்லூரித் தேர்தல்களில் ஈடுபட்டிருப்பதால், பச்சையப்பன் கல்லூரி மாணவர்களது கோரிக்கையை நிராகரித்து விட்டதாகவும் தெரிவித்துள்ளார். இருந்த போதிலும், மாணவர்கள் கல்லூரிக்கு முன்பு கூடி ஆர்ப்பாட்டம் நடத்திக்கொண்டிருந்தனர். எனவே, மாணவர்களை கல்லெறிவதை நிறுத்த அறிவுரை வழங்க, அவரைக் நகரக் காவல் ஆணையாளர் கேட்டுக் கொண்டார். மாணவர் தலைவர்களிடம் அவர்களது கோரிக்கைகளைக் கவனிப்பதாக முதலமைச்சர் கூறியுள்ளார் என அவர்களிடம் தெரிவிக்குமாறும் நகரக் காவல் ஆணையாளர் கூறியுள்ளார். இத்தருணத்தில், காவல்துறையினர் கல்லெறிந்துக் கொண்டிருந்த பொதுமக்களைக் கலைந்து செல்லச் செய்துவிட்டனர். இருதரப்பிலும் காயமடைந்தவர்கள் சிகிச்சைக்காக மருத்துவமனைக்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டனர். அங்கு நகரக் காவல் ஆணையாளர் சென்று பார்த்தபொழுது, கல்லூரிக்கு முன்பாக சாலை முழுதும் கற்களும், செங்கற்களும் சிதறிக் கிடந்தன. பிறகு, நகரக் காவல் ஆணையாளர், பல்லவன் போக்குவரத்துக் கழகத்துடன் தொடர்புகொண்டு, மாணவர்கள் அவர்களது வீடுகளுக்குச் செல்ல தனிப் பேருந்துகளை விடுவதற்கு ஏற்பாடு செய்தார்.

இது சம்பந்தமாக மாணவர்கள் மீது ஒரு வழக்கும், பொது மக்கள் மீது ஒரு வழக்கும் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. மொத்தம் 32 மாணவர்களும், 17 காவல் துறையினரும், பொதுமக்களில் 38 பேரும் புதுக் கல்லூரி சம்பவத்தில் கல்லடிப்பட்டுள்ளனர். காயமடைந்த அனைவருக்கும் இராயப்பேட்டை பொது மருத்துவமனையில் புறநோயாளிகளாகச் சிகிச்சை அளிக்கப்பட்டது.

1977 ஜூலை 28]

[திரு. கி. மனோகான்]

பச்சையப்பன் கல்லூரிக்கு முன் சுமார் பகல் 1-00 மணிக்கு பச்சையப்பன் கல்லூரி மாணவர்கள் கல்லெறிந்ததால், காவல் துறையைச் சேர்ந்த 7 பேர் காயமடைந்தனர். இது சம்பந்தமாக இ.பி.கோ. 147,323 மற்றும் 337 பிரிவுகளின்கீழ் வழக்கு ஒன்று பதிவு செய்யப்பட்டு புலனாய்வில் உள்ளது.

1977 ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் 27ஆம் தேதி காலை 9-00 மணிக்கு பச்சையப்பன் கல்லூரி மாணவர்கள் கல்லூரியின்முன் பூவிருந்தவல்லி நெடுஞ்சாலையில் கூடி வாகனங்களின் மீதும், அவ்வழியாக செல்பவர்கள்மீதும் கற்களை வீச ஆரம்பித்தனர். அப்பகுதியில் போக்குவரத்து, காவலர்களால் திசை திருப்பப் பட்டது. பொதுமக்களும் அங்கு செல்ல வேண்டாமென அறிவுறுத்தப்பட்டனர். காவல்துறை வாகனங்கள் ஒன்று அல்லது இரண்டுக்கு தீயிட மாணவர்கள் திட்டமிட்டிருந்தனர். சுமார் 9-30 மணியளவில் இத் திட்டத்தைப் பற்றி அறியாத அவ்வழியாக அண்ணை நகரிலிருந்து மிதிவண்டியில் வந்துக்கொண்டிருந்த, செம்பியம் காவல் நிலையத்தைச் சேர்ந்த உதவிக் காவல்துறை ஆய்வாளர், திரு. இராமையா, மாணவர்களால் பலவந்தமாக கல்லூரிக்குள் தூக்கிச் செல்லப்பட்டு, தாக்கப் பட்டார். அவரது மிதிவண்டி கைப்பற்றிக் கொள்ளப்பட்டது. அந்த உதவி காவல்துறை ஆய்வாளர், பொதுமக்கள் சிலரால் காப்பாற்றப்பட்டு, அமைந்தகரை காவல் நிலையத்திற்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டார். சிறு காயங்கள் அடைந்திருந்த அவர் சிகிச்சைக்காக அனுப்பப்பட்டார். இது சம்பந்தமாக கீழ்ப் பாக்கம் காவல் நிலையத்தில் இ.பி.கோ. 147, 148, 341, 337 332, மற்றும் 395ஆவது பிரிவுகளின்கீழ் வழக்கு ஒன்று பதிவு செய்யப்பட்டு புலனாய்வில் உள்ளது. மிதிவண்டி இன்னும் மீட்கப் படவில்லை.

மேற்சொன்ன நிகழ்ச்சிக்குப் பின், சுமார் 1,000 பச்சையப்பன் கல்லூரி மாணவர்கள், எதிர்ப் பக்கத்திலிருந்த ஜார்ஜ் ஆங்கிலோ இந்தியன் உயர்நிலைப் பள்ளியின் மீது கற்களை வீச ஆரம்பித்தனர். தாக்குண்ட பொது மக்கள் எதிர்த் தாக்குதல் செய்தனர். அதனால் மாணவர்களுக்கும், பொது மக்களுக்கும் இடையே சிறிது நேரம் மோதல் ஏற்பட்டது. நிலைமை மோசமடைந்து, பொதுமக்கள் பலவந்தமாக கல்லூரி எல்லைக்குள் நுழைந்து, மாணவர்களை கடுமையாக தாக்கக்கூடிய சூழ்நிலையை தவிர்க்க முடியாது என்ற நிலைமை ஏற்பட்டதால், காவல்துறையினர் தலையிட்டு, கண்ணீர் புகை குண்டுகளை வெடித்து, சண்டையிட்டுக்கொண்டிருந்த பிரிவினர்களைக் கலைத்தனர். மாணவர்கள் கல்லூரி எல்லைக்குள் சென்றனர். கூட்டம் வெளியே துரத்தப்பட்டது. கீழ்ப்பாக்கம் காவல்நிலையத்தில் இது சம்பந்தமாக இ.பி.கோ. 147, 148, 337, 341, 323, 332, மற்றும் 427 பிரிவுகளின்கீழ் வழக்கு ஒன்று பதிவு செய்யப்பட்டு புலனாய்வில் உள்ளது. 18 பொதுமக்கள், 6 மாணவர்கள், 18 காவல்துறையினர் காய

[திரு. கி. மனோகான்] [1377 ஜூலை 22]

முற்றனர். பொதுமக்களில் ஒருவருக்கு பல் உடைந்துவிட்டது. அவர்கள் கீழ்ப்பாக்கம் மருத்துவக் கல்லூரி மருத்துவமனைக்கு சிகிச்சைக்காக அனுப்பப்பட்டனர்.

[முற்பகல் 11-10]

இதற்கிடையில் சுமார் 9-30 மணியளவில் மாநிலக் கல்லூரி மாணவர்கள் சுமார் 700 பேர்கள் ஊர்வலமாகச் சென்று அண்ணா சிலைக்கு மாலையிட்டு அமைதியாகக் கலைந்து சென்றனர்.

சுமார் 10-10 (காலை) மணியளவில் 400 சட்டக் கல்லூரி மாணவர்கள் ஊர்வலமாக தலைமைச் செயலகத்திற்கு வந்தனர். அவர்கள் உயர்நீதி மன்றத்திற்கு அருகிலுள்ள சுரங்கப் பாதையில் நிறுத்தப்பட்டனர். காவல்துறையினருக்கு எதிராக மாணவர்கள் கோஷங்களை எழுப்பினர். தலைமைநீதிபதி சென்ற வாகனம் உட்பட பல வாகனங்களை நிறுத்தினர். தலைமை நீதிபதி அங்கிருந்து உயர்நீதி மன்றத்திற்கு நடந்தே சென்றார். முதலமைச்சரைச் சந்திக்க சில பிரதிநிதிகளை அனுப்ப அவர்கள் மறுத்துவிட்டனர். ஆனால் அனைவரும் தலைமைச் செயலகத்திற்கு செல்வதை வலியுறுத்தினர். இது அனுமதிக்கப்படாமையால், அவர்களில் சிலர் நேத்தாஜி சுபாஷ் சந்திரபோஸ் சாலை, பிராட்வே சந்திப்பிற்குச் சென்று சுமார் ஒரு மணி நேரம் போக்குவரத்தைத் தடை செய்தனர். காவல்துறையினர் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சிகள் எவ்விதப் பயனும் அளிக்கவில்லை. பிறகு, அங்கிருந்து அகன்று கல்லூரிப் பேருந்தில் அவர்கள் விடுதிக்குச் செல்வதாக ஏறிக்கொண்டனர். ஆனால் அவர்கள் பேருந்தினைத் தலைமைச் செயலகத்திற்கு விரட்டிச் சென்று, கோட்டைக்குள் நுழைந்தனர். இவ்விவரம் அறிந்தவுடன் நான் அவர்களைச் சந்தித்து (குறுக்கீடு) (நான் என்பது முதலமைச்சர்) அவர்களின் குறைகளைக் களைவதற்கான நடவடிக்கை எடுப்பதாக வாக்களித்தேன். பிறகு மாணவர்கள் கலைந்து சென்று விட்டனர். இதற்குமுன் சுரங்கப் பாதைக்கு அருகில் காவல் துறையினரின் அறிவுரைகளைக் கேளாமல் தொல்லை கொடுத்துக்கொண்டிருந்த சுமார் 40 சட்டக் கல்லூரி மாணவர்கள் காவல்துறை லாரியில் ஏற்றி நகர காவல்துறை அலுவலகத்திற்குக் கொண்டு செல்லப்பட்டனர். அங்கு அவர்கள் கல்லூரி செல்லும்படி அறிவுறுத்தப்பட்டனர். ஆனால் அவர்கள் மறுத்துவிட்டனர். காவல்துறை ஆணையாளரையும் சந்திக்க மறுத்துவிட்டனர். சட்டக் கல்லூரி இயக்குநர் பேராசிரியர் திரு. இராசாராம் அவர்கள் தொலைபேசி மூலம் தொடர்பு கொள்ளப்பட்டார். அவர் கல்லூரி விரிவுரையாளர் இருவரை அனுப்புவதாக உறுதி கொடுத்தார். அதன்படி பேராசிரியர்கள் சையத் யூசூப், ஆதிசேன் ஆகியோர் சுமார் 12-30 மணிக்கு நகரக் காவல் துறை அலுவலகத்திற்கு வந்து, ஒரு மணி நேரம் அவர்களுடன் பேசியும் முதலமைச்சர் சில சட்டக் கல்லூரி மாண

[1977 ஜூலை 28]

[திரு. கி. மனோகான்]

வர்களுடன் பேசியுள்ளார் என்பதைத் தெரிவித்தும், ஒப்புக் கொள்ளச் சொன்ன பின்பு அவர்கள் கல்லூரிக்குத் திரும்பிச் செல்ல ஒத்துக்கொண்டனர். அவர்கள் காவல்துறை வாகனத்தில் பகல் 1-05 மணிக்கு கல்லூரிக்குக் கொண்டு வரப்பட்டார்கள்.

சுமார் 10-30 மணிக்கு லயோலாக் கல்லூரி மாணவர்கள் சுமார் 400 பேர் விவேகானந்தா கல்லூரி நோக்கி அமைதியான முறையில் ஊர்வலமாக வந்தனர். லயோலா கல்லூரி மாணவர்கள் வருகின்றார்கள் என்பதை அறிந்த விவேகானந்தா கல்லூரி மாணவர்களும் கூட்டமாக வெளியே வந்து கோஷங்களை எழுப்பிய பின்பு கலைந்து சென்றனர்.

குருநானக் கல்லூரி மாணவர்கள் இரண்டு பேருந்துகளில் வந்தனர். அவர்கள் போர் நினைவுச் சின்னத்திற்கு அருகில் நிறுத்தப்பட்டனர். 12 மாணவப் பிரதிநிதிகள் முதலமைச்சரவர்களைச் சந்தித்து, தங்கள் துயர்களைப் பற்றி முறையிட்டனர். சுமார் 1-30 மணிக்கு நான் அவர்களது குறைகளைக் கவனிப்பதாக உறுதியளித்த பின்பு கலைந்து சென்றனர்.

பகல் 2-30 மணிக்கு கல்வி அமைச்சர் அனைத்துக் கல்லூரி மாணவப் பிரதிநிதிகளுடனும், கல்லூரிகளின் முதல்வர்களுடனும் பேச்சுவார்த்தை நடத்தினர். மாணவர்கள் காவல்துறையினரின் அத்துமீறிய செயல்களுக்குத் தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கோரினர். மேலும், தங்களுக்கு முன்பு இருந்தது போல் 'பஸ் பாஸ்' வழங்க வேண்டுமென்றும் வலியுறுத்தினர். இவ்விரண்டு முக்கிய கோரிக்கைகளும் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளன. இவைகள் பற்றிய முடிவுகள் விரைவில் அறிவிக்கப்படும். எனவே, 1977ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் 26ஆம் தேதி மற்றும் 1977ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் 27ஆம் தேதிகளில் நடைபெற்ற சம்பவங்கள் குறித்து விவாதிக்க சபையின் நடவடிக்கைகளை ஒத்தி வைக்கவேண்டிய அவசியமில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, நேற்றைய தினம் முதலமைச்சர் அவர்கள், இந்த ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானம் பற்றிய விவாதம் இங்கே வந்தபோது குறிப்பிட்டார்கள். 'அதிகாரிகள் கொடுத்ததை அப்படியே பாடம் போல் ஒப்பிக்கமாட்டேன்; ஆராய்ந்து நிலைமைகளை விளக்கமாக அறிவிப்பேன்' என்று குறிப்பிட்டார்கள். அவர்கள் இப்போது வேறு வேலையாகச் சென்று விட்டாலும்கூட, அவர்கள் இங்கு படித்திருக்கவேண்டிய அறிக்கையை முன்னவர் அவர்கள் படித்தார்கள். அதிலே, பெரும் பகுதி மாணவர்கள் தாக்கப்பட்டதற்கான நியாயமான காரணங்களாக அதிகாரிகள் எவைகளைத் தந்தார்களோ அவை தான் இடம் பெற்றிருக்கின்றன. எந்தவிதமான ஆராய்ந்து

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1977 ஜூலை 28]

எடுத்த முடிவுகளும் அதிலே குறிப்பிடப்படவில்லை. முதலமைச்சர் அவர்கள் மாணவர்களைச் சந்தித்து அமைதிப்படுத்தினார் என்பதைத் தவிர, காவல் துறையினர் அத்துமீறி நடந்துக் கொண்டார்கள் என்பதற்கான ஆய்வுகள், அது பற்றிய பிரச்சினைகள் எதுவும் எடுத்துச் சொல்லப்படவில்லை. எனவே ஒரு நீதி விசாரணை இது குறித்து வைக்கப்படுமா என்று எதிர்க்கட்சியின் சார்பிலே நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, நான் சில மாணவ நண்பர்களையும் ஒரு சில பொது மக்களையும் சந்திக்கின்ற வாய்ப்பைப் பெற்றேன். அவர்கள் தந்த கருத்துக்கள், அதிகாரிகள் மூலமாகத் தரப்பட்ட விளக்கங்களுக்கு மாறுபாடாக இல்லாத காரணத்தால் இதை நான் இங்கே அப்படித் தெரிவிக்க வேண்டியவனாக இருக்கிறேன். மூன்றுபோலீஸ் காரர்கள் சஸ்பெண்ட் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

*திரு. மு. கருணாநிதி : மாணவர்களிடத்திலே முதலமைச்சர் பேசும் பொழுது சில அரசியல் கட்சிகள் இந்த மாணவர்கள் இயக்கத்தைத் தூண்டிவிட்டு அதற்கான பணமும் தந்திருக்கிறார்கள் என்று குறிப்பிட்டதாக சில ஏடுகளிலே செய்தி வந்திருக்கிறது. டெல்லி வட்டாரத்திலிருந்து வருகிற ஆங்கில ஏடுகளிலே அப்படி முதலமைச்சர் குறிப்பிட்டது திராவிட முன்னேற்றக் கழகம்தான் என்று ஊகிப்பதைப்போல் செய்தி வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, முதலமைச்சர் அதையும் விளக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : அவரவர்கள் ஊகிப்பதை எல்லாம் தடுத்துக்கொண்டிருக்கமுடியாது. ஒன்றை மட்டும் சொல்வேன். நேற்றைய தினம் என்னைச் சந்திக்க வேண்டுமென்று மாணவர்கள் வந்த போது அவர்கள் எவ்வளவு வன்முறையிலே ஈடுபட்டார்கள் என்பதையும் சில நண்பர்களை—இங்கே இருக்கின்ற மாண்புமிகு உறுப்பினர்களைச் சந்தித்திருக்கிறார்கள் என்பதையும் தெரிவித்தார்கள், அது மட்டுமல்ல, அவர்கள் இங்கே வருகின்றபோது போலீஸ் அதிகாரிகள் அவர்களைத் தடுக்காமல் இருந்திருந்தால் வெளியே பல உணவு விடுதிகளில் நடந்ததாகச் சொல்லப்படுகிற சம்பவங்கள் இந்த கோட்டைக்குள் ஏன், எனது அறைக்குள்ளேயே நடந்திருக்குமோ என்ற ஐயம் ஏற்படுகின்ற அளவிற்கு அவர்கள் தவறான பாதைக்கு உணர்வின் காரணமாக இழுத்துச் செல்லப்படுகின்ற அளவிற்கு வேகமாக இருந்தார்கள் என்று அறிந்தேன். நான் இதைச் சொல்வதற்குக் காரணம், அவ்வளவு வெறித்தனம் பயன்படுத்துகின்ற அளவிற்கு கூச்சல் போட்டு, காவலரையும் தள்ளிவிட்டு மேலே வந்தார்கள், ஆனால் கடைசியில் அவர்களிடத்திலே நான் நேரிலே பேசி விளக்

1977 ஜூலை 28]

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

கிய பிறகு அமைதியாக இருந்தார்கள் என்பதையும் கட்டுக்கோப்புக்கு உட்பட்டு இருந்தார்கள் என்பதையும் எனக்கு வந்த சேதிகளைச் சொல்ல வேண்டியது கடமை.

மாணவர்கள் தவறான பாதையில் செல்லக்கூடாது, மாணவர்கள் வன்முறையில் இறங்கிவிடக்கூடாது என்ற அக்கறை இந்த அரசுக்கு இருக்கிறது. மாணவர்களை யாராவது அரசியல்வாதிகள் தூண்டிவிட்டவோ பயன்படுத்தவோ இடம் கொடுக்கக் கூடாது என்ற அறிஞர் அண்ணாவின் கொள்கையை நாங்கள் ஏற்றுக்கொண்டிருப்பதால் அவர்களுக்கு அறிவுரை கூறவேண்டியிருந்ததாலும் சேதிகளை அவர்களிடத்திலே சொல்லி, அவர்களிலே ஒரு சிலர் இருந்தார்கள் என்று அவர்கள் குறிப்பிட வேண்டியிருந்தது, அதை இங்கே சொல்லி அந்தக் குறிப்பிட்ட மாணவர்களுக்கு எந்த விதமான தொல்லைமும் கொடுப்பதை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது என்ற காரணத்தால் அதைச் சொல்ல முடியாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

*திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தில் அடிக்கடி குறுக்கிட்டுப் பேசுவது முறையல்ல என்றாலும் இது முக்கியமான பிரச்சனையாக இருப்பதால் அவைத் தலைவர் அவர்கள் மன்னிக்க வேண்டுகிறேன். மாணவர்கள் வன்முறையில் ஈடுபடுவதை அனுமதிக்க வேண்டுமென்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அரசை வற்புறுத்தாது, மாணவர்கள் கட்டுப்பாட்டோடு நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதில் ஆளுங்கட்சியோடு, எதிர்க்கட்சியாக இருக்கிற திராவிட முன்னேற்றக் கழகமும் ஒத்துழைக்கத் தயாராக இருக்கிறது என்பதை எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

ஆனால், மாணவர்களுடைய நியாயமான கோரிக்கைகள் நிறைவேற்றப்படவேண்டுமென்று வலியுறுத்துவதும், மாணவர்கள் காவல்துறையினரால் அடக்குமுறைக்கு ஆளாகிற நேரத்திலே, அதைக் கண்டனம் செய்கிற முறையிலே எதிர்க்கட்சி என்ற வகையிலே திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் உரிமை பெற்றிருக்கிறது.

அது மாத்திரமல்ல, ஒரு குறிப்பிட்ட கட்சி இதையெல்லாம் தூண்டிவிட்டதாக முதலமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டதால் அது எந்தக் கட்சியாக இருந்தாலும் வெளிப்படையாகச் சொல்லிவிடுவதே நியாயம். இல்லாவிட்டால் புதுக் குழப்பத்தை அது உண்டாக்கும். மாணவர்கள் கட்டுப்பாட்டோடு இருக்கக்கூடாது, மாணவர்கள் வன்முறையில் இறங்க வேண்டும் என்று தூண்டிவிட்ட அரசியல் கட்சி எது என்பதைச் சொல்ல வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[1977 ஜூலை 28]

[முற்பகல் 11-20.]

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : காலம் நிச்சயமாக என்னை வற்புறுத்தும்பொழுது நான் அதை வெளியிடுவேன். அதுமட்டுமல்ல, ஒருவகையில் நான் நன்றி கூறுகிறேன். எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் மாணவர்கள் வன்முறையில் ஈடுபடுவதை ஆதரிக்க மாட்டோம் என்று சொன்னதற்கு அரசின் சார்பில் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. க. அன்பழகன் : தலைவரவர்களே, பிரச்சினையை முதலமைச்சரவர்கள் மேலும் சந்தேகத்திற்குரியதாக ஆக்கக் கூடாது என வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இப்பொழுதே நேரம் அதிகமாகிவிட்டது.

திரு. க. அன்பழகன் : நான் எழுப்ப விரும்புவது மிக முக்கியமான பிரச்சினை. அது வேண்டுகோளே தவிர கண்டனம் அல்ல. காலம் வற்புறுத்துகின்ற பொழுது அந்த உண்மையைச் சொல்வேன் என்று முதலமைச்சரவர்கள் சொல்லுவது சந்தேகத்தை வளர்த்துவேன் என்று சொல்வதாகப் பொருள். எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் கேட்கும் பொழுதோ அல்லது எதிர்க்கட்சியிலே உள்ளவர்கள் கேட்கும்போதோ, ஒன்று, ஒரு அரசியல் கட்சி தூண்டியிருக்கலாம் என்பதற்கு ஆதாரம் இருக்குமானால் அந்தக் கட்சி அந்தக் குறையைப் போக்கிக் கொள்வதற்காக அதைச் சொல்லலாம் அல்லது இன்னார்தான் தூண்டினார்கள் என்று சந்தேகத்திற்கு இடமில்லாதபடி சொல்ல முதலமைச்சர் அவர்கள் முன்வரலாம். காலம் வருகிற பொழுது சொல்வேன் என்று சொல்லி உள்ளபடியே இடைக்காலத்தில் ஒரு விளையாட்டில் முதலமைச்சரவர்கள் ஈடுபடுகிறார்கள். அந்த விளையாட்டு எதிர்க்கட்சிகளின் மீது பழியை உண்டாக்கும் வாய்ப்பாக இருப்பதால், அது தவறான கருத்தை உண்டாக்கிவிடும் என்பதால் காலம் வருகின்ற வரையில் காத்திருக்காமல் இப்பொழுதே சொல்லுங்கள் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே, பிறர் மீது பழிபோட்டு, பழி வாங்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் எனக்கு எப்பொழுதும் இல்லை, அந்த எண்ணத்தை வற்புறுத்துவதும் இல்லை. எதிர்க்கட்சியிலே இருந்தபொழுதும் அதை எதிர்த்திருக்கிறேன், இப்பொழுதும் அந்த நிலையிலிருந்து மாறவில்லை. நான் சொல்லாததற்குக் காரணம், இந்த நேரத்திலே சொல்லி அது வெளியே தெரிந்து மாணவர்கள் பல குழுக்களாக மாறும் சூழ்நிலை ஏற்படக்கூடாது என்றும், அதற்கு மேலாக மற்றக் கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்களும் ஈடுபடும் விபரீதம் ஏற்படக் கூடாது என்பதற்காகத்தான் சொல்ல மறுக்கிறேன்.

1977 ஜூலை 28]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்களின் விளக்கத்திற்குப் பிறகு, அவையின் பிற அலுவல் களை ஒத்தி வைத்து, இத்தீர்மானம் குறித்து விவாதிக்க வேண்டிய தேவை இல்லையென்று கூறி, இதற்கு அனுமதி தர மறுக்கிறேன்.

5. கவன ஈர்ப்பு.

விவசாயிகளுடைய கூட்டுறவுக் கடன்கள் வசூலை நிறுத்தி வைத்து, குறுகியக் காலக் கடன்களை மத்திய காலக் கடன்களாக மாற்ற வேண்டிய அவசியம் குறித்து.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்து, 41-வது விதியின் கீழ், திரு. மா. மணிமாறன் அவர்கள் அவசரப் பொது முக்கியத் துவம் வாய்ந்த நிகழ்வினைக் குறித்து, மாண்புமிகு உணவு-கூட்டு றவுத் துறை அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்கு கொண்டு வருவார்கள்.

திரு. மா. மணிமாறன் : தலைவரவர்களே, “கடந்த ஆண்டில் பஞ்ச நிலை நீடித்து சரியான நீர்ப்பாசனம் இல்லாததால் விளைச்சல் இன்றி விவசாயிகள் வாங்கிய கூட்டுறவுக் கடன்களை திருப்பி செலுத்த இயலாத நிலையில் அவர்கள் வாங்கிய கடன்களை வசூலிப்பதை நிறுத்தியும், குறுகிய கால கடன்களை மத்தியக் காலக் கடன்களாக மாற்றியும் உதவ வேண்டிய அவசியம் பற்றி” மாண்புமிகு உணவு-கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : பேரவைத் தலைவ ரவர்களே, வறட்சி, வெள்ளம் போன்ற கடுமையான கால நிலை களால் பயிர்கள் பாதிக்கப்படும்போது விவசாயிகளுக்கு உதவும் வகையில், அவர்கள் பெற்றுள்ள குறுகிய காலக் கடன்களை மத்திய காலக் கடன்களாக மாற்றி அடுத்த ஆண்டிலிருந்து மூன்று ஆண்டு களில் தவணைகளில் திருப்பிச் செலுத்த அனுமதித்து கிராம விவ சாய கூட்டுறவு வங்கிகள் உதவுகின்றன. வருவாய்த்துறை அதி காரிகள் நிலத்திலிருந்து வருவாய் 6 அணை அல்லது அதற்குக் குறை வாக இருப்பதாக சான்றிதழ் வழங்கினால், மேற்கண்டவாறு கடன் மாற்றம் செய்யப்படுகிறது. மேலும், அடுத்த ஆண்டிலும் பயிர்ச் சேதம் ஏற்பட்டால் நஷ்டமடைந்த நபர்களுக்கு முன்பு மாற்றம் செய்யப்பட்ட கடன்கள் மேலும் மறுமாற்றம் செய்யப்படுகின் றன. குறுகிய காலக் கடன்களை மத்தியக் காலக் கடன்களாக மாற்றுவதற்குச் தேவையான மத்தியக் காலக் கடன் வசதியை இந்திய ரிசர்வ் வங்கி அளிக்கிறது. 1968-69 ஆம் ஆண்டு முதல் 1975-76 ஆம் ஆண்டு வரை, வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதி களில், 66 கோடியே 3 இலட்சம் ரூபாய் † அளவுக்கு குறுகிய காலக்

† 455-ம் பக்கத்தில் இணைப்பாக அச்சிடப்பெற்றுள்ளது.

410 விவசாயிகளுடைய கூட்டுறவுக் கமின்கள் வகுலை நிறுத்தி வைத்து,
குறுகிய காலக் கடன்களை மத்திய காலக் கடன்களாக மாற்ற
வேண்டிய அவசியம் குறித்து

[திரு. க. உரொ. எட்மண்ட்] / 1977 ஜூலை 23

கடன்கள் மத்தியக் காலக் கடன்களாக மாற்றப்பட்டன. 1976-77ஆம் ஆண்டில் 31 கோடியே 22 இலட்ச ரூபாய் அளவுக்கு குறுகிய காலக் கடன்கள் மத்தியக் காலக் கடன்களாக மாற்றப்பட்டிருக்கின்றன. நிலத்திலிருந்து வருவாய் 6 அணு அல்லது 37 காசு அதற்குக் குறைவு எனச் சான்றிதழ் வழங்கப்படும் இடங்களில், நடப்பு ஆண்டிலும் மேலே குறிப்பிட்ட வசதி தொடர்ந்து அளிக்கப்படும்.

திரு. மா. மணிமாறன் : மாமன்றத் தலைவரவர்களே, இது தொடர்பாகச் சான்றிதழ் அளிக்கப்படும் நேரத்தில் சில பகுதிகளில் ஒருவேளை அனுவாரி சான்றிதழ் அளிக்கப்பட்டிருக்கலாம், அதே நேரத்தில் இன்னொரு பகுதியில் அளிக்கப்படாததன் காரணமாக உண்மையிலேயே பாதிக்கப்பட்டவர்கள் கட்ட வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. அதுபற்றி மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடத்திலே சொன்னபொழுது காலம் தவறி விட்டது என்று சொன்னார்கள். காலத்தோடு அனுவாரி சான்றிதழை கணக்குப்பிள்ளை தந்த பிறகு உரிய காலத்தில் வழங்கப்படாத ஊர்களும் இருக்கின்றன. இந்த நேரத்தில் இன்னொன்றையும் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். சிலயிடங்களிலே குறுவையில் கட்ட முடியாத நேரத்தில் இழப்பு ஏற்பட்ட நேரத்தில் கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் கடன் வாங்கியிருப்பார்கள். அவர்களிடம் இந்த நேரத்தில் முழுத் தொகைக்கும் ஜப்தி செய்யக்கூடிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்தக் குறுகிய காலத்தில் கட்ட முடியாதவர்கள் கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் கடன் பெறுவதற்கான வசதியை உருவாக்கித் தருமா என்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. உரொ. எட்மண்ட் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, தனிப்பட்ட முறையில், ஏதாவது தனிப்பட்ட நிகழ்ச்சிகளை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் அரசினுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருவார்களானால், பரிசீலிப்போம்.

1977-78-ம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கை மீது பொது விவாதம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்து, 1977-78-ம் ஆண்டிற்கான நிதிநிலை அறிக்கைமீது பொது விவாதம்.

*திரு. மி. வின்சென்ட் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, நிதியமைச்சர் மாண்புமிகு நாஞ்சிலார் சமர்ப்பித்த பட்ஜெட், நலனற்றுக் கிடந்த கிராமங்களுக்குப் புது வாழ்வு தரும் பட்ஜெட்டாக அமைந்திருக்கின்றது என்பதனால் இதை நான் பாராட்டுகிறேன். மகாத்மா காந்தி அவர்கள் சொன்ன இராம இராஜ்யமும், தென்னாட் காந்திடு அவர்கள் அறிவித்த

1977 ஜூலை 28]

[திரு. மி. வின்சென்ட்]

கிராம இராஜ்யமும், புரட்சித் தலைவர் அவர்களின் ஆட்சியில் ஏழை எளிய மக்களின் நலனுக்காகக் கிடைத்திருக்கிறது என்பதை இந்த பட்ஜெட் வெளிப்படையாகக் காட்டுகிறது. இந்த பட்ஜெட்டிலே எதிர்பார்த்தது எதுவுமே இல்லையென்று சொல்வோரும் இங்கே உண்டு. ஆனால், இந்த பட்ஜெட்டிலே தித்திக்கும் செய்திகள் இருக்கின்றன என்று சொல்வோரும் இங்கே உண்டு. ஆனால், எதிர்பார்த்தது எதுவுமே இல்லையென்று சொல்கின்றவர்கள், ஏழை எளிய—வறுமையில் வாடுகிற—புலவர்களுக்கு ரூ. 75 மானியமாகக் கொடுப்பதைக் கூட, எதிர்பார்க்காதவர்களாக இருந்திருக்கிறார்கள் என்பதை நினைக்கும்போது நமக்கு வேதனையாக இருக்கிறது.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

அரிசனங்களுக்கும் பழங்குடியினருக்கும் பின்தங்கிய வகுப்பினருக்கும் ரூ. 23.57 கோடி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அரிசன பெற்றோர்களின் வருவாய் எவ்வளவாக இருந்தாலும் அதைக் கணக்கிடாமல் அவர்களுடைய குழந்தைகள் பள்ளிப் படிப்பை ஆரம்பத்திலிருந்து முடியும்வரை பெற, கட்டணம் வசூலிக்கக் கூடாது என்பதையும் இலவசமாகப் புத்தகங்கள் வழங்கப்படும் என்பதையும் எண்ணிப் பார்க்கும்போது புறம் தள்ளப்பட்ட அரிசனங்கள் நாட்டின் முன்னோடிகளாக எழ வேண்டுமென்பதற்காக இந்த அரசு இந்த பட்ஜெட்டை அளித்திருக்கிறது என்பதை நுகரும் சக்தி படைத்தவர்கள் புரிந்து கொள்வார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன். முன்னால் குடிசைகளில் இருந்தவர்களான அரிசனங்களுக்கும் மினவர்களுக்கும் வீட்டு வசதிக்காக ரூ. 3.6 கோடி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒதுக்கப்பட்டிருந்தும் இதனைக் குறிப்பிடுகையில் தெளிவாக இல்லையென்று எதிர்க் கட்சியில் உள்ளவர்கள் சொன்னதை நான் பத்திரிகையிலே பார்த்தேன். ஆனால், பட்ஜெட் தெளிவாகத் தானிருக்கிறது. இதனைப் பாராட்டுகின்ற மனநிலைதான் அவர்களுக்குத் தெளிவாக இல்லையென்பதை நான் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

தினம் தினம் உயிருக்குப் போராடி, கத்தும் கடலை அடக்கிக் கலம் ஓட்டும் மினவர்கள் இயற்கையின் கொடுமையால் இறந்தார்களானால், அவர்கள் குடும்பத்தில் உள்ளவர்களுக்கு ரூ. 5,000 மானியமாக அளிக்கப்படும் என்று சொல்லப்பட்டிருப்பதை அவர்கள் பாராட்ட வேண்டும். ஆனால், பாராட்ட வேண்டியதைப் பாராட்டாமல், இதனோடு மரம் ஏறும் தொழிலாளிகள் இறந்தால் அவர்களுக்கு ஏன் அந்த மானியத்தைக் கொடுக்க வில்லையென்று குறை கூறுவது நியாயமற்றதாகும். மினவர்களுக்கு ரூ. 5,000 மானியம் அளிக்கவிரும்பதைப் பாராட்டிவிட்டு, பிறகு மரம் ஏறும் தொழிலாளிகள் மரத்தி

[திரு. மி. வின்சென்ட்]

[1977 ஜூலை 28]

விருந்து கீழே விழுந்தால் அவர்களுக்கும் மானியம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்பது நியாயமாகும். அப்படி கேட்கின்ற முறையில் அவர்கள் கேட்பார்களானால் இந்த அரசு பரிசீலிக்கும் என்பதிலே எனக்கு நம்பிக்கை உண்டு.

நேற்றைய தினம் இங்கே பேசிய உறுப்பினர் திரு. பாலகிருஷ்ணன் என்று நான் நம்புகிறேன், அவர் கண்ணீரை காவலாகக் கொண்டு வாழும் ஏழை விதவையருக்கு மறு வாழ்வளிப்பது பற்றிக் குறிப்பிடுகின்ற நேரத்தில் 16 வயதிலிருந்து 30 வயதுள்ள கைம்பெண்களுக்கு மறுமணம் செய்து கொடுப்பதிலேதான் இந்த அரசு முக்கிய கவனம் செலுத்த வேண்டுமே தவிர, அவர்களுக்குத் தொழில் வசதியும், அதன் பிறகு தொழில் பயிற்சி கொடுத்து, வேலை வாய்ப்பும் கொடுப்பதன் மூலம், அவர்கள் மறுமணத்தைச் செய்ய முடியாதவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்றும் குறிப்பிட்டார்.

[முற்பகல் 11-30]

ஆனால், தொழில் பயிற்சி பெறுவதன்மூலம் ஒரு கைம்பெண் வேலைவாய்ப்பைப் பெருவாளானால் அவளுடைய வாழ்வு வளம் பெறுகிறது. அது மட்டுமல்லாமல் அந்தக் கைம்பெண் மறு வாழ்வுக்கு ஒரு கணவன் அவளை மணம் செய்ய முற்படுவதற்கு முன்னாலேயே அவர்கள்—கணவன்-மனைவி இரண்டு பேர்களும் வேலைவாய்ப்பைப் பெற்றவர்களாக இருந்தால் அவர்களுடைய குடும்பம்—குழந்தைகள் நிச்சயமாக வளமான வாழ்வுக்குச் சொந்தக்காரர்கள் ஆவார்கள். ஆதலால் இந்தத் திட்டம், கைம்பெண்களுக்குத் தொழில் பயிற்சி அளிப்பதன்மூலம் அதன் பிறகு வேலைவாய்ப்பு அளிப்பதன் மூலம் மறுமணம் செய்யக்கூடாது என்பதனை வலியுறுத்த வில்லை என்று நான் கருதுகிறேன்.

இந்த பட்ஜெட்டில் தொழிலாளர்கள் பிரச்சினையை ஏந்தி வருகிற தொழிற்சங்கத் தலைவர்களுக்கு அரசு தங்கும் வசதி அளிக்கும் என்று தொழிலாளர் நலனை ஊக்குவித்திருப்பதை நான் பாராட்டுகிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, கிராம மக்கள், குறிப்பாக பாதை வசதி இல்லாமலோ, போக்குவரத்து வசதி இல்லாமலோ இருந்து தங்கள் வீட்டிலே ஒருவருக்கு நோய் வந்து, அவரை உடனடியாக மருத்துவ நிலையத்துக்கு எடுத்துச் செல்ல முடியாத நிலைமை இருக்கிறது என்று நேற்று பேசிய உறுப்பினர் குறிப்பிட்டார். அது முற்றிலும் உண்மை இல்லை என்றாலும், உண்மையே இல்லை என்று நம்மால் சொல்ல முடியாது. அந்தக் குறையைத் தீர்ப்பதற்காகப் பாதைகளை அமைப்பது என்றும்

1977 ஜூலை 26]

[திரு. மி. வின்சென்ட்]

அந்தப் பாதையில் மினி பஸ்கள் மூலம் போக்குவரத்துக்கு வசதி செய்து கொடுக்கப்படும் என்பதும், 24 வளர்ச்சி வட்டாரங்களில் கிராம மருத்துவ வசதி அளிப்பது என்பதும், நடமாடும் மருத்துவப் பிரிவுகள் இரண்டு, வாரந்தோறும் வரும் என்பதும், 3,000 மக்கள் தொகைக்கு ஒருவர் என துணை மருத்துவப் பணியாளர்கள் நியமிக்கப்படுவது என்பதும், 5,000 மக்கள் தொகை கொண்ட இடங்களில் 'மினி ஹெல்த் சென்டர்ஸ்' சிறு சுகாதார மருத்துவ நிலையங்கள் நடத்துவோம் என்பதும், மக்களின் நலன் காப்பதோடு கிராம மக்களின் உயிர் காக்கும் திட்டமாகும் என்பதனை நான் வலியுறுத்திக் கூறுகிறேன்.

நிதிநிலை சரியில்லாத 20 மருந்தகங்களை அரசு ஏற்கும் என்று பட்ஜெட்டில் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இந்த 20-ல் ஒன்றாக நாகர்கோவில் தொகுதியில் இராஜாக்கா மங்கலம் ஊராட்சி ஒன்றியத்திற்குச் சொந்தமான சிங்கனையர்புரி மருத்துவ மனையை அரசு ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். இதுபற்றி இருமுறை ஒன்றியம் தீர்மானம் நிறைவேற்றியுள்ளது. இந்த மருத்துவமனைக்கு 50 ஆயிரம் ரூபாய் மதிப்புள்ள கட்டடம், 1½ ஏக்கர் நிலம், கிணறு ஆகியவை உள்ளன. சுமார் 9 ஆண்டுகளாகப் போதிய மருத்துவ வசதி இல்லாமல் இது இயங்கி வருகிறது. முன்னாலே இருந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசின் முதல்வர்—இன்றைய எதிர்க்கட்சித் தலைவர்—அவர்கள் அன்று 'நெல்லை எங்களுக்கு எல்லை' 'குமரி எங்களுக்குத் தொல்லை' என்று பேசினார். அந்த நிலையை குமரி மக்கள் மனதிலே பெரும் வேதனையாக வைத்திருக்கிறார்கள். ஆதலால் இதுவரையில் குமரி புறந்தள்ளப்பட்டு இருந்தது. அனைத்திந்திய அண்ணா தி.மு.க. அரசு அந்த அளவிலே புறந்தள்ளக் கூடாது என்றும் தன்னுடையவைகளை அனைத்திந்திய அண்ணா தி.மு.க. அரசு செய்யும் என்றும் குமரி மாவட்ட மக்கள் நம்புகிறார்கள் என்பதனை நான் இந்த அரசுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். அதுமட்டுமல்ல. நான் 3 தினங்களுக்கு முன்னால் ஒரு பத்திரிகையில், மதிப்பிற்குரிய எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் எழுதி இருந்ததைப் படித்தேன். சொக்கி என்பவரையும் இன்னொருவரையும் போட்டு ஒரு கட்டுரை-கதா காலட்சேபம் போல் எழுதி இருந்ததை நான் பார்த்தேன். அந்த நாளில் தமிழக அரசு பரிசுச் சீட்டை அமல் படுத்தியிருந்தது. நாங்கள் திரும்பவும் அதைத் திரும்பப் பெற்றுக் கொண்டோம். எப்படி நாங்கள் திரும்பப் பெற்றுக் கொண்டோம் என்றால் ஜெயப்பிரகாஷ் நாராயண் அவர்கள் அதனை அறிவுரையாகத் தந்த காரணத்தால் நாங்கள் திரும்பப் பெற்றுக் கொண்டோம். நாங்கள் திரும்பப் பெற்றுக் கொண்டதனாலோ என்னவோ, அவர்கள் மீண்டும் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்று, சொக்கி இன்னொருவரிடம் உரையாற்றுவதாக அந்தக் கட்டுரையில் படித்தேன்.

[திரு. மி. வினசென்ட்]

[1977 ஜூலை 28]

ஆனால் அது உண்மையில் என்றும், ஜெயப்பிரகாஷ் நாராயண் அவர்கள் அறிவுறுத்திய காரணத்தால், ஒரு தனி மனிதர் சொல்லுகிறார் என்ற காரணத்தால் நாங்கள் அமுலாக்கவில்லை என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

மாணவர்கள் கொந்தளித்த நேரத்தில்

Oh! My students, under the present circumstances you will have to leave your classes if you want to get rid of the rotten system of education என்று அன்று ஜெயப்பிரகாஷ் நாராயண் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அப்படி அவர்கள் குறிப்பிட்ட உணர்வு காரணமாக இன்று எங்களுடைய பட்ஜெட்டில் கல்விமுறை மாற்றியமைக்க படாமலில்லை. அன்று ஜெயப்பிரகாஷ் நாராயண் அவர்கள் சொன்னதால் நாங்கள் தமிழக அரசு பரிசுச் சீட்டை திரும்பக் கொண்டு வருகிறோம் என்று கூறுகிறீர்களே, அதற்குப் பதிலாக இதை நான் கூற விரும்புகிறேன். அவரும் கல்வி முறையை மாற்றி அமைக்க வேண்டுமென்று அன்றே சொல்லியிருக்கிறார். அதனை நாங்கள் இன்று மாற்றி அமைத்திருக்கின்றோம்.

அடுத்து, விவசாயிகளின் நலனை எடுத்துக்கொண்டால், 1976-77-ல் வணிகப் பயிர்கள்மீது தனித் தீர்வை விதிக்கப்பட்டதை வசூலிப்பதை 1977-ம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் 30-ம் தேதியில் தள்ளி வைக்கப்பட்டது. இனி அது வசூல் செய்யப்பட மாட்டாது என்பது பாராட்டுக்குரியது. குறைந்த காலப் பயிர்களான புகையிலை, மிளகாய், பாசனப் பருத்தி, நிலக்கடலை ஆகியவற்றின் மீதான தனித் தீர்வை வசூலிப்பது விவசாயிகளுக்குத் தொல்லை எனக் கருதி ஏக்கருக்கு 12.5 ரூபாய் என்ற அளவில் உள்ள தீர்வை அறவே விட்டுக் கொடுக்கப்பட்டது பாராட்டுதற்குரியதாகும் என்பதனை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பாசன வசதிக்கு கடந்த திட்டத்தில் ஒதுக்கப்பட்டிருந்த தொகையை விட இரண்டு மடங்குத் தொகை இந்த பட்ஜெட்டில் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. 1975-76-ல் முதலீடு 11.9 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது. ஆனால் இந்த ஆண்டு, 1977-78-ல் 24.7 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 35,000 ஏக்கருக்குப் புதிதாக பாசன வசதியும், 30,000 பம்பு செட்களுக்கு மின் இணைப்பு கொடுக்கப்படும் என்பதும் நாட்டைச் செழிக்க வைக்கும் திட்டங்களாகும்.

இந்தத் திட்டத்தில் குமரி மாவட்ட மக்களின் நலன் பேணும் வகையில் கோதையாறு நீர்ப்பாசனத்திலிருந்து அனந்தனாறு மூலம், விவசாயம் செய்யும் விவசாய மக்களுக்கு உதவ

1977 ஜூலை 28]

[திரு. மி. வின்சென்ட்]

வேண்டுகிறேன். அனந்தனாறு வெட்டப்பட்ட நேரத்தில் 175 கன அடி தண்ணீர் கொள்ளும் அளவுக்குத்தான் வெட்டப்பட்டது. பின் (1) காரவிளை சானல், (2) ஆசாரிபள்ளம் சானல், (3) கோட்டாறு சானல், (4) தெங்கம்புதூர் சானல், (5) அத்திக்கடை சானல் ஆகிய ஐந்து கடைவரம்பு சானல்கள் வெட்டப்பட்டுள்ளன. ஆனால் ஆற்றில் விடப்படுகின்ற 175 கன அடி தண்ணீரை அதிகரிக்க முடியவில்லை. விடப்படுகிற 175 கன அடி தண்ணீர் இப்போது விவசாயம் செய்யப்படுகின்ற நிலங்களுக்குப் போதுமானதல்ல. 250 கன அடி தண்ணீர் விடப்பட்டால் தான் கடை வரம்பு நிலங்களுக்குப் போதுமான தண்ணீர் கிடைக்கும். அணையில் 40 அடி தண்ணீர் இருந்தால் கூட 'முறை' வைத்துத் தண்ணீர் விட்டால்தான் கடை வரம்பு நிலங்களுக்குத் தண்ணீர் கிடைக்கிறது. எனவே அனந்தனாறையும், ஐந்து சானல்களையும், சிமெண்டு காங்கிரீட் போட்டு மேலும் 25 கன அடி தண்ணீர் கொள்ளுகிற அளவுக்கு அனந்தனாற்றை உயர்த்தி கரை கட்டினால் கடை வரம்பு நிலங்களுக்கு தண்ணீர் தட்டு ஏற்படாது. மற்ற சானல்களில் உள்ள கடை வரம்பு நிலங்கள் பயிராகும்போது அத்திக்கடை சானலும், தெங்கம்புதூர் சானலும், கோட்டாறு சானலும், காரவிளை சானலும் தண்ணீரின்றி சுரிவு ஏற்படுகிறது. இந்த நிலைமையை மாற்ற அனந்தனாற்றில் சிமெண்டு காங்கிரீட் போட மதிப்பீடு செய்யப்பட வேண்டுமென்று இந்த அரசை வேண்டி கேட்டுக் கொள்கின்றேன்.

[முற்பகல் 11-40]

அதற்குப் பிறகு நேற்று பேசிய மதிப்புக்குரிய பேராசிரியர் முன்னர் அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்ட நேரத்தில், மது ப்ரூப் லிட்டர் ஒன்றுக்கு ரூ. 14-விருந்து 17 ஆக உயர்த்தப்படும் என்பதும் இதனால் மது அருந்துவோருக்கு உடல் நலனும்—அது இல்லாவிட்டால், பொது நலன்களுக்காக அரசுக்கு வருவாயினும் கிடைக்கும் என்பதைக் குறிப்பிட்டு பேராசிரியர் பேசிய நேரத்தில், “இது புரோகிபிஷன் ஏரியா” ஆயிற்றே, இது எப்படிப் பொருந்தும் என்று கேட்டார்கள். இது புரோகிபிஷன் ஏரியா என்பது பட்ஜெட்டைத் தீட்டியவர்களுக்குத் தெரியாததல்ல என்பதை நான் அவருக்குத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன். ஆனால், இப்படிக் குறை கூறுகிறவர்களுடைய ஆட்சியில், மது பர்மிட் எத்தனை பேர்களுக்கு வழங்கப்பட்டது, எத்தனை பேர்கள் மது அருந்தும் உரிமை பெற்றிருக்கிறார்கள் என்பதும் பேராசிரியருக்குத் தெரியும். அதனால்தான், மது அருந்துவோரின் உடல் நலனுக்கு, இல்லாவிட்டால் பொது நலன் கருதி அரசுக்கு வருவாய் பெருகும் என்று வலியுறுத்திக் கூறியிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் ஆசிரியருக்கு மாணவகை இருந்தாலும் கோபித்துக்கொள்ளக் கூடாது என்று கூறி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[திரு. மி. வினசென்ட்]

[1977 ஜூலை 23]

நேற்று பேராசிரியர் பேசுகின்ற நேரத்தில், இந்த பட்ஜெட்டில் உப்பு இல்லை, சப்பு இல்லை என்று பொதுவாகச் சொல்வார்கள், ஆனால் இதில் உப்பு இல்லை, சப்பு இருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள்.

இந்த பட்ஜெட்டில் உப்பு இருக்கிறது, சப்பு இல்லை, அவர் சொன்னது தப்பு, என்று சொல்லி விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : உறுப்பினர்கள் பலர் பேசவேண்டி இருக்கிற காரணத்தால், ஒவ்வொருவரும் 10 நிமிடங்களுக்குள் முடித்துக்கொள்ளும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன். இப்போது திரு. து. புருஷோத்தமன் பேசுவார்.

* திரு. து. புருஷோத்தமன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, இந்த அவையிலே முதன்முதலாக பேசுகின்ற வாய்ப்பினை பெற்றதற்காக நம்முடைய துணைத் தலைவர் டாக்டர் கலைஞருக்கும், என்னைத் தேர்ந்தெடுத்த எனது தொகுதி வாக்காளர் பெருமக்களுக்கும் இந்த அவையில் தன்றி சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

நடந்து முடிந்த சட்டமன்றத் தேர்தலில் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றிருக்கின்ற அ.இ.அ.தி.மு.க. அரசின் சார்பில் . . . . .

டாக்டர் கே. சமரசம் : பாயின்ட் ஆர்டர் சார். மதிப்புக் குரிய பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்கள், உறுப்பினர் பேசும் போது, இந்தக் கழகத்தின் முழுப் பெயரையும் பயன்படுத்தாமல், அ.இ.அ.தி.மு.க. என்று கூறுவதை அனுமதிக்காமல், அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் என்று மதிப்புக்குரிய உறுப்பினர் பேசவேண்டுமென்று கூற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : ஆட்சிப் பொறுப்பி லுள்ளவர்கள் “தி.மு.க.” என்று எதிர்க்கட்சியைச் சொல் கிறார்கள். ஆகவே அவர் “அ.இ.அ.தி.மு.க.” என்று கூறு வதால் தவறென்றுமில்லை என்று கருதுகிறேன்.

திரு. து. புருஷோத்தமன் : நான் தமிழில் அப்படிச் சொன்னேன். இதையே ஆங்கிலத்தில் சொல்ல வேண்டு மென்றால், “ஏ.ஐ.ஏ.டி.எம்.கே.” அய்யேடிஎம்கே என்று ஆகும். ஆகவே, தமிழில் சொல்வது அதை விட சரியாக இருக்கிறது என்பதால் இப்படிச் சொல்வதில் தவறு இல்லை என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இங்கே, நிதிநிலை அறிக்கையிலே நம்முடைய மாண்புமிகு நிதிமைச்சர் அவர்கள் மத்திய மாநில அரசுகளுக்குள்ள அதிகாரங்களைப் பற்றி எடுத்துக் காட்டினார்கள். பேரறிஞர்

1977 ஜூலை 28]

[திரு. து. புருஷோத்தமன்]

அண்ணா அவர்கள் மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் இல்லை என்று வற்புறுத்திக் கேட்ட நேரத்திலே, மாநில சுயாட்சி வேண்டுமென்ற நேரத்திலே, அண்ணா அவர்கள் எங்கே மாநில சுயாட்சி கேட்டார்கள், எங்கே எழுப்பினார்கள், என்று கேட்டவர்கள் இன்றையதினம் மாநிலத்திற்கு அதிக அதிகாரம் வேண்டுமென்று கேட்கின்ற ஒரு நிலை ஏற்பட்டதைக் குறித்து உள்ளபடியே நான் பெருமைப்படுகிறேன்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே மதுவிலக்கைப் பற்றி சொன்னார்கள். மதுவிலக்கை அமல் படுத்துகின்ற சில மாநிலங்களில், அதை அமல்படுத்துவதால் ஏற்படுகின்ற நிதி இழப்பை ஈடு செய்ய மத்திய சர்க்கார் அதிகமான உதவியை அளித்திட வேண்டுமென்று இப்போது கேட்கின்றவர்கள், கழக ஆட்சியின்போது டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் பலமுறை பன்னிப் பன்னி மத்திய அரசை வற்புறுத்தியதைத் தொடர்ந்து இவர்களும்—இந்த ஆட்சியும்—அ.இ.அ.தி.மு.க. ஆட்சியும் கேட்கின்றது என்பதைப் பார்த்து நான் மட்டற்ற மகிழ்ச்சி அடைகின்றேன்.

மதுவிலக்கு என்று சொல்கிறபோது எனக்கு ஒன்று நினைவு வருகிறது. நேற்றைய தினம் இங்கே பேசிய அ.இ.அ.தி.மு.க. உறுப்பினர். . . . .

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : அ.இ.அண்ணா தி.மு.க. என்று வேண்டுமானாலும் உறுப்பினர் சொல்லலாம். அண்ணா என்ற பெயரை விட வேண்டியதில்லை. மற்றவற்றைச் சொன்னாலும் சொல்லாவிட்டாலும் அண்ணா என்ற பெயரை முழுமையாகச் சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : ஒரு கட்சியின் பெயரைச் சொல்லும்போது, தவறான பொருள் தொனிக்டும் படியாக சொல்ல வேண்டியதில்லை. முன்பே அதைப்பற்றி ஓர் உறுப்பினர் ஒழுங்குப் பிரச்சினை எழுப்பியுள்ளார். வேண்டுமென்றால் ஆளுங்கட்சி உறுப்பினர், எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர், என்கிற வகையில் கூடச் சொல்லலாம்.

* திரு. து. புருஷோத்தமன் : அவர்கள் பேசுகின்றபோது இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் சாராய வாடை இல்லை. இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் சாக்கடை வாசனை இல்லை, சந்தன வாசனை வீசுகிறது என்று சொன்னார்கள். எனக்குத் தெரிந்தமட்டில் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் எப்படிப்பட்ட திரவிய வாசனை வீசும் என்பது பலருக்கும் தெரியும், எங்களுக்கும் தெரியும் என்பதைப் பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, உங்கள் மூலமாகச் சொல்லிக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[திரு. து. புருஷோத்தமன்]

[1977 ஜூலை 28]

நிதிநிலை அறிக்கையில் அரசு அலுவலர்களுக்கு மூன்றாவது சம்பள கமிஷன் ஏற்படுத்துவதாகச் சொல்லியிருப்பதை, நிச்சயமாக திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் வரவேற்கிறது என்று சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அரசு அலுவலர்களுக்கு மேலும் 10 ரூபாய் கூட்டித் தந்ததை நான் பாராட்டுவதோடு, இங்கே பேசிய அத்தனை உறுப்பினர்களும் எடுத்துச் சொன்னதைப் போல, ரூ. 200-க்குக் குறைவாக சம்பளம் வாங்குகிற அலுவலர்களுக்கும் இந்த 10 ரூபாய் சம்பள உயர்வை அளிக்க வேண்டுமென்ற கருத்தை நிதியமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்வார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன்.

அடுத்து தமிழைப் பற்றிச் சொல்கிற நேரத்தில் நம்முடைய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் ஏழைத் தமிழ்ப் புலவர்களுக்கு மாதந்தோறும் ரூ. 75 உதவிப் பணம் அளிக்கப்படும் என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அந்த வகையில் நான் அவர்களைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அந்த வகையில் மற்றொன்றும் சொன்னார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் முதலமைச்சராக இருந்த எங்கள் தானைத் தலைவர் தமிழ் இலக்கியங்களுக்கும், தமிழ் மொழிக்கும் ஒரு நினைவாக இருக்கின்ற வகையில் கட்டப்பொம்மனுக்கு நினைவுச் சின்னமும், தில்லையாடி வள்ளியம்மைக்கு நினைவுச் சின்னமும், புதியதாக பூம்புகாரை உருவாக்கியும், வள்ளுவரின் நினைவுக்குச் சின்னமாக சென்னையிலே ஒரு கோட்டம் அமைத்ததும் போல் இன்றைய தினம் ஆளுங்கட்சியினர் தேடிப் பார்த்து, இராமலிங்க விலாஸ், திருமலை நாயக்கன் மகால், டேனிஷ் கோட்டை போன்ற இடங்களை வரலாற்றுச் சின்னங்களாகப் பாதுகாக்க, பொருட்காட்சி நிலையமாக அமைக்க ஏற்பாடு செய்திருப்பதற்கு மட்டற்ற மகிழ்ச்சி அடைகின்றேன்.

அதே நேரத்தில் நம்முடைய சென்னையில் இருக்கிற வள்ளுவர் கோட்டத்தை இங்கிருக்கிற அமைச்சர்களும், மற்றவர்களும் பார்வையிட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மாலை நேரங்களில், இரவு நேரங்களில் அங்கே போதுமான ஒளி விளக்குகள் இல்லாத காரணத்தினால் இருள் சூழ்ந்த நிலை இருக்கிறது. அங்கே ஒளி விளக்குகளை ஏற்படுத்தி தமிழ் இலக்கிய நினைவுக்கு நாமும் பணி செய்தோம் என்கிற அளவில் ஆளுங்கட்சியினரும் பெருமைதேடிக் கொள்ள வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன்.

அதேபோல் தென் முனையில் பிறும்மாண்டமான வள்ளுவர் சிலை ஒன்றை நிர்மாணிக்க, எங்களது தானைத் தலைவர் எடுத்துக் கொண்ட முயற்சியை நாடு அறியும்.

1977 ஜூலை 28]

[திரு. து. புருஷோத்தமன்]

[முற்பகல் 11-50]

அந்த வகையில் ஆளுங்கட்சியினர் மிகப் பிரம்மாண்டமான அந்த திருவள்ளுவர் சிலையை அமைத்திட வேண்டும். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் நாடு எதிர்பார்த்த நிலைமைகள் இல்லவே இல்லை. நாடு எதிர்பார்த்த நல்ல பயன் தரக்கூடிய திட்டங்கள் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் இல்லை என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலானாலும் சரி, அல்லது ஆளுநர் அவர்கள் உரையிலானாலும் சரி, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஊழல் நிறைந்தது என்று சொல்கிற அளவிற்கு, ஊழலற்ற லஞ்ச லாவண்யமற்ற அரசை நிர்மாணிப்போம் என்றும் ஊழலுக்கு உடந்தையாக இருந்தவர்கள் மீது தக்க விசாரணை வைப்போம் என்றும் சொல்கிற ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்சளுக்கு நாட்டிலே என்ன நடக்கிறது, தமிழக மக்கள் என்ன நினைக்கிறார்கள் என்று இந்த நேரத்தில் அவர்களுக்குத் தெளிவாக எடுத்துக் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்றையதினம் நாட்டிலே ஆளும் கட்சியினர் எந்த அளவிற்கு ஊழலும், அத்து மீறிய செயல்களும், ஆக்கிரமிப்புச் செயல்களும் செய்கிறார்கள் என்பதற்கு ஒரு உதாரணம் சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்படிப்பட்ட எண்ணங்கள், மக்களிடையே இருந்து நீக்கப்பட வேண்டும் அல்லது அப்படிப்பட்ட எண்ணம் ஏற்படுவதைத் தடுத்த நிறுத்த வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இதைச் சொல்கிறேன்.

என் பகுதியில் ஒரு ஆலயத்திற்குச் சொந்தமான ஒரு நிலம் இருக்கிறது. அது பழைய மாம்பலத்தில் அடங்கிய ஒரு பகுதி. அங்குள்ள அந்த நிலம் கிரவுண்ட் ஒன்றுக்கு ஏறக்குறைய ரூ. 25,000 முதல் ரூ. 30,000 விலை பெறும். அந்த ஆலயத்திற்குச் சொந்தமான நிலத்தை நம்முடைய ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள்-30-ம் தேதி ஆளும் கட்சி பதவியேற்றது. 30-ம் தேதிக்குப் பிறகு ஆறு நாட்களுக்குப் பின்னால் அதை ஆக்கிரமித்திருக்கிறார்கள். அதற்கு வேலி போட்டு, கொடி நடட்டு, ஒரு மன்றத்தைத் துவக்கி இருக்கிறார்கள். அதை இந்த மாமன்றத்தில் அமர்ந்திருக்கிற அமைச்சர்கள் திறந்து வைத்திருக்கிறார்கள். இதன் காரணமாக அங்குள்ள மக்கள் மிகவும் புண்பட்டிருக்கிறார்கள். பக்தர்கள் நிறைந்திருக்கின்ற பகுதி, அவர்கள் அனைவரும் வேதனைப்படுகின்றார்கள். ஒட்டு மொத்தமாக அங்குள்ள மக்கள் அறநிலைய அதிகாரிகளிடம் முறையிட்டு அவர்கள் தக்க நடவடிக்கை எடுப்போம் என்று சொல்லி காவல் துறையினரிடம் அவர்கள் புகார் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இந்தளவிற்கு ஆக்கிரமிப்பு செய்திருக்கிறார்கள். நேற்றையதினம் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஜெபமணி அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னதைப் போல் கரை படியாத கரங்கள் உடையவர்களாக அமைச்சர்கள் இருக்க வேண்டும்.

[திரு. து. புருஷோத்தமன்]

[1977 ஜூலை 29]

சத்தியா ஸ்டூடியோ நிலத்தைப் பற்றி இங்கு எடுத்துப் பேசினார்கள். ஊழல் செய்யக் கூடாது என்பதற்காகத்தான் இதை எடுத்துச் சொல்ல முன் வந்திருக்கிறேன். நில ஆக்கிரமிப்பு செய்வதைத் தவிர்க்க வேண்டும் என்று ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்ல நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அந்தளவிற்கு அங்கு கொந்தளிப்பு இருக்கிறது. எல்லா மக்களும் ஒட்டு மொத்தமாக அதை எதிர்க்கிறார்கள் என்று சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதை ஊர்ஜிதப்படுத்தும் வகையில் மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு. எட்மண்ட் அவர்களும், மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு. குழந்தைவேல் அவர்களும் அதைத் திறந்து வைத்தார்கள். மற்றவர்கள் அதில் கலந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். கல் நாட்டப்பட்டிருக்கிறது.

அடுத்து, என் தொகுதி ஏழைத் தொழிலாளர்கள், குறிப்பாக நெசவாளர்கள் நிறைந்த தொகுதி. குறிப்பாக, லுங்கி நெய்கிற நெசவாளர்கள் தொகுதியாகும். அங்கு சுமார் 8,000 நெசவாளர்கள் இருக்கிறார்கள். இன்றைய தினம் அவர்கள் நூல் விலை அதிகரிப்பினால் வேலையில்லாமல் தவிர்க்கிறார்கள். தொழில் நடத்துகிற முதலாளியானாலும் சரி, தொழில் செய்கிற தொழிலாளியானாலும் சரி இன்றையதினம் உண்ண உணவு இல்லாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்பதைப் பணிவன்புடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். 1974-75-ல் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில், நூல் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டு வெளி மார்க்கெட்டில் அதிக விலைக்கு விற்கும் நிலை ஏற்பட்டபோது கூட்டுறவு முறையில் நூல் விநியோகித்து நெசவாளத் தொழிலாளர்களுக்கு நிவாரணம் அளித்தார்கள். அப்படிப்பட்ட நிவாரணங்களை இன்றையதினம் இந்த ஆட்சி செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதைச் செய்திட வேண்டும் என்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்றைய தினம் நம்முடைய சென்னை நகரத்தைப்பற்றி பேசுகின்ற அத்தனை பேர்களும் சொன்னார்கள். மாநகராட்சியில் எந்தவித வேலையும் நடக்கவில்லை என்று சொன்னார்கள். அதற்கு மாறாக வரிவிதிப்பு அதிகமாக இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். ஆளும் கட்சிக்கு நான் சொல்ல விரும்புவது, சென்னையைப் பொறுத்தவரையில், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு அடுத்த படியாக வாக்குகளை ஆளும் கட்சி பெற்றிருக்கிறது. ஆகவே பயப்படத் தேவையில்லை, மாநகராட்சித் தேர்தலை இன்னும் தள்ளி வைக்காமல் தைரியமாக தேர்தலை உடனேயே வைத்துக் கொள்வது நல்லது என்று கருதுகிறேன். சென்னை நகரைப் பொறுத்தவரையில் மோசமான நிலைமையில் இருக்கிறது. சாக்கடை வசதி இல்லை, சாலை வசதியில்லை, விளக்கு வசதியில்லை, இப்படியாக மக்கள் அவதிப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எனது தொகுதியில் இருக்கின்ற சைதாப்பேட்டை, சென்னையில் ஒரு கோடியில் இருக்கின்ற காரணத்தால் அது ஒரு கிராமமாகவே இன்னும் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அங்குள்ள கோட்டுர்ப்புரப்பகுதி அண்

1977 ஜூலை 28]

[திரு. து. புருஷோத்தமன்]

மையில் ஏற்பட்ட வெள்ள விபத்தால் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது) இவைகளை எல்லாம் கவனிக்கின்ற நேரத்தில், முக்கியமாக மாநகராட்சித் தேர்தலை உடனடியாக நடத்த முன்வரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் ஒன்றுமில்லை என்பதைக் கூறிக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பேசுகின்ற பொழுது, ஒரு கோவில் நிலத்தை ஆக்கிரமித்து அதில் மன்றம் கட்டிக் கொண்டார்கள் என்றும் அந்த மன்றத்தை அமைச்சர்கள் திறந்து வைத்தார்கள் என்றும் சொன்னார்கள். இது சம்பந்தமான முழு விவரங்களும் இருந்தால் அதை தயவு செய்து தெளிவு படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். எந்த இடம் என்பதையும் தெரிவிக்குமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. து. புருஷோத்தமன் : அதற்கான முழு விவரங்களும் என்னிடம் இருக்கின்றன. சென்னையைச் சேர்ந்த மேற்கு மாம்பலத்தில் காசி விசுவநாதர் கோவிலுக்குச் சொந்தமான இடம், ஏரிக்கரை ரோட்டில் இருக்கிறது. அந்த காலி நிலத்தை அங்குள்ள அறநிலையத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நீங்கள் அவற்றை யெல்லாம் கூற வேண்டிய அவசியமில்லை. நீங்கள் பெட்டிஷனை படிக்க வேண்டுமென்றால் என்னிடம் முன்பாகவே காண்பிக்க வேண்டும் என்று விதியிருக்கிறது.

திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : அமைச்சர் அவர்களே சில ஆதாரங்களை, விவரங்களை உறுப்பினர் அவர்களிடம் கேட்டார்கள். அதை அவர் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்.

திரு. து. புருஷோத்தமன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் என்ன ஆதாரம் என்ற விவரங்களைக் கேட்டார். அதற்கான ஆதாரமும் மக்கள் கொடுத்த புகாரும், என்னிடம் இருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அப்படியென்றால் அமைச்சர் அவர்களிடத்திலோ என்னிடத்திலோ கொடுத்து விடுங்கள்.....

திரு. து. புருஷோத்தமன் : கொடுத்துவிடுகிறேன். அதற்கு முன்பாக இதிலுள்ள விவரங்களையும் சொல்லிவிட்டு கொடுக்கிறேன். அப்போதுதான் இந்த விவரங்களை இந்த சபையிலுள்ளவர்களும் நாட்டு மக்களும் தெரிந்து கொள்வார்கள்.

[1977 ஜூலை 23]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அமைச்சர் அவர்கள் எந்த இடம் என்று விவரம் கேட்டார்கள். இதை நீங்கள் சொல்லிவிட்டீர்கள். மற்ற விவரங்களை எல்லாம் சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் கொடுத்துவிட்டால் அவர்கள் அதைப் பார்த்துக் கொள்வார்கள்.

திரு எ. ரகுமான்கான் : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர், மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் இந்தச் சட்டமன்றத்தில் ஒரு குற்றச்சாட்டை சொல்லியபோது, அமைச்சர் அவர்கள் எழுந்து இதற்கான ஆதாரங்களை சொல்ல முடியுமா என்று கேட்டார்கள். ஆகவே அதற்கான ஆதாரங்களை அவர் வாசிக்கவில்லை. குற்றச்சாட்டுகளை அடுக்கு அடுக்காக சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : ஆதாரம் இருக்கிறதா இல்லையா என்பது கேள்வி அல்ல. உறுப்பினர் அவர்கள் பேசும்போது, கோவில் நிலத்தை சில பேர் ஆக்கிரமித்துக் கொண்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். அமைச்சர் அவர்கள் அது எந்தக் கோவில், எந்த இடம் என்று கேட்டார்கள். உறுப்பினர் அவர்களும் இன்ன கோவில் இந்த இடம் என்று சொல்ல யாகிவிட்டது. மற்ற விவரங்களை எல்லாம் இப்போது சொல்ல வேண்டியதில்லை. அந்த விவரங்களை எல்லாம் அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் கொடுத்துவிட்டால் என்று சொல்லுகிறேன்.

திரு து. புருஷோத்தமன் : ஆளும் கட்சியில் இருக்கின்ற அமைச்சர்கள் திறந்து வைத்தார்கள். அந்த விவரங்கள் எல்லாம் இருக்கின்றன. இதை யெல்லாம் ஆதாரபூர்வமாக விசாரித்து வைத்திருக்கிறேன். அதையும் பொது மக்கள் கொடுத்த புகாரையும் சேர்த்து அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் கொடுக்கிறேன்.

(மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் புகார் கடிதத்தை மாண்புமிகு பொதுப்பணித்துறை அமைச்சரிடம் கொடுத்தார்.)

*திரு வீ. கருப்பசாமி பாண்டியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மாமன்றத்தில், மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் நாஞ்சிலார் அவர்கள் தாக்கல் செய்த நிதிநிலை அறிக்கையை வரவேற்றுப் பாராட்டி பேசுவதில் நான் மெத்த மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். ஏழை மக்கள் துளி அளவும் பாதிக்காத முறையில் ஒரு வரியையும் போடாமல் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை கொண்டுவந்த நிதி அமைச்சர் அவர்களை பாராட்டுவதற்கு நாம் எல்லோரும் கடமைப்பட்டவர்களாக இருக்கிறோம்.

[நண்பகல் 12-00]

போதிய கால அவகாசம் எதுவும் இல்லாமல் இருந்தாலும், இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே சிறப்பான அம்சங்கள் நிறைய இருக்கின்றன. இதிலே குறிப்பிடத்தக்க அம்சங்கள் நிறைய இடம்

1977 ஜூலை 28] [திரு. வி. கருப்பசாமி பாண்டியன்]

பெற்றிருந்த போதிலும், இதைக் குறை கூற வேண்டுமென்பதற்காகவே எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் இந்த நிதி நிலை அறிக்கையிலே ஒன்றுமே இல்லை என்று குறிப்பிட்டு சொன்னார்கள்.

இன்றையத் தினம் எதிர்க் கட்சி உறுப்பினராகவும், தலைவராகவும் இருக்கின்றவர் 9 ஆண்டு காலம் இந்த தமிழகத்தை ஆண்ட காலத்தில், பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஆண்ட இரண்டு ஆண்டு காலம் போக மீதி 7 ஆண்டு காலம் இந்த சபையை நடத்தியிருக்கிறார்கள். அப்படி அவர்கள் ஆண்ட காலத்திலே, இந்த மாமன்றத்திலே 1973-74 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையை தாக்கல் செய்கின்ற நேரத்தில், அன்றையத் தினம் நிதி அமைச்சராகவும், இன்றையத் தினம் எதிர்க் கட்சித் தலைவராகவும் வீற்றிருக்கின்றவர், நிதி நிலை அறிக்கையைத் தாக்கல் செய்து பேசுகின்ற நேரத்தில் ஒன்றைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

“ இடுக்கண் வருங்கால் நகுக ; அதனை அடுத்து ஊர்வது அஃது ஒப்பது இல் ”

என்று எத்தனையோ தடைக் கற்களை எல்லாம் நான் கடந்து இந்த நிதி நிலை அறிக்கையை தாக்கல் செய்கிறேன், என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அவசரக் கோலம் அலங்கோலமாகி விடும் என்னும் கருத்தை மையமாக வைத்து நான் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை தாக்கல் செய்திருக்கிறேன். என்றும் கூறியிருக்கிறார்கள். இப்படி 7 ஆண்டு காலம் அமைச்சர் பொறுப்பிலே இருந்தவர்கள், நிதிநிலை அறிக்கையை தாக்கல் செய்கின்ற நேரத்திலே அநேக தடைக் கற்கள் இருந்தன என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், இன்றைக்கு ஆளும் பொறுப்பேற்று ஒரு திங்கள்கூட ஆகவில்லை, இந்த நேரத்திலே இன்றைக்கு இந்தச் சபையிலே கன்னி பட்டுஜெட்டை, ஏழை மக்களுக்கு வாழ்வளிக்கின்ற அளவுக்கு எத்தனையோ சிறப்பான திட்டங்களை யெல்லாம் கொண்டிருக்கின்ற இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை யாராக இருந்தாலும் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது.

அடுத்தாற்போல், இந்த நிதி நிலை அறிக்கையிலே உள்ள பல சிறப்பான அம்சங்களைப் பற்றி இந்த மாமன்றத்திலே எடுத்துச் சொல்ல கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன். அரசு விதைப்பண்ணையை விரிவுபடுத்துவதற்குத் திட்டமிட்டிருப்பது விவசாயிகளுக்கு உதவக் கூடிய ஒரு சீரிய திட்டமாகும். ஆனால், என்னைப் பொறுத்த வரையில் இந்த மாமன்றத்திலே கேட்டுக் கொள்வதெல்லாம், அப்படி ஏற்படுத்தப் போகின்ற விதைப்பண்ணைகளில் தரமான விதைகளைத் தயாரித்து, விவசாயிகளுக்கு அதிக மகசூலைத் தரக்கூடிய விதைகளைத் தயாரித்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் 7 ஆண்டு காலம் அரசு புரிந்தகாலத்தில், இம்மாதிரியான விதைகளுக்கெல்லாம் எத்தனையோ பெயர்களை, யார் யார் பெயர்

[திரு. வீ. கருப்பசாமி பாண்டியன்] [1977 ஜூலை 28]

களையோ வைத்தது. ஆனால், பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் வழியில் ஆட்சி செய்ததாகச் சொன்ன அந்த ஆட்சியில் எந்த ஒரு விதைக்கும் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் பெயரை வைக்காமல் போய் விட்டார்கள். * * * * * என்று பெயர் வைத்தார்கள். * * * *

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்*** பெயர்களைக் கூறியது, அதைப் பற்றிய பிரச்சினைகளைக் கூறியது, அது பற்றி விளக்கங்கள் தந்தது அனைத்தும் சபைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்க உத்தரவிடுகிறேன்.

திரு. வீ. கருப்பசாமி பாண்டியன்: மரம் நடும் திட்டம் சீரிய திட்டமாகும். நெல்லை மாவட்டத்தில் பாபஞ்சம் மலைப் பகுதி அதிக மரங்களைக் கொண்ட வளமான பகுதியாக இருந்தது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அனைவரும் நன்றாக அறிவார்கள். ஆனால் கடந்த கால ஆட்சியில் சில காண்டிராக்டர்கள் ஆட்சியில் அதிகாரத்தில் இருந்த சில நண்பர்களுடைய தயவால் தவறான முறையில் அந்தக் காண்டிராக்டர்கள் அந்த மலைப்பகுதியில் தங்களுடைய கைவரிசையைக் காட்டிவிட்டார்கள். இன்றைக்கு அந்த மலைப்பகுதியைப் பார்த்தால் மொட்டையாகக் காட்சியளிக்கிறது. வளமான மலையாக இருந்த நேரத்தில், இயற்கையான காலங்களில் சாரல் பொழிந்து தாம்பிரபரணி பாசனத்திலே விவசாயிகள் எல்லாம் தண்ணீர்த் தட்டு இல்லாமல் தங்களுடைய விவசாயத்தைத் திறம்பட நடத்திக் கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால் இன்றைய தினம் அந்த மலைப் பகுதிகளில் மரங்கள் வெட்டப்பட்டு பிறகு இயற்கை பொய்த்து தாம்பிரபரணி அடிக்கடிவறண்டு கொண்டிருக்கும் காட்சியை காண்கிறோம். ஆகவே, அரசின் மரம் நடும் திட்டத்தில் அதிகமான பங்கைத் தாம்பிரபரணி செழிக்கின்ற வகையில் பாபஞ்சம் மலைப் பகுதியில் கணிசமான அளவுக்கு மரம் நடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நிலவள வங்கிகள் மூலம் கடன் உதவி அளிக்கும் திட்டம் ஒரு சிறந்த திட்டமாகும். ஆனால் இதற்கு முன்பு அந்த நிலவள வங்கிகளின் பொறுப்பில் இருந்தவர்கள் செய்த தவறுகளைக் கண்டு பிடித்து உரிய தண்டனை அளிக்க வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அது போலவே அறநிலையத் துறையைப் பற்றி எடுத்துக்கொண்டால்—இன்றைய தினம் எதிர்க் கட்சித் தலைவராக ரூப்பவர்கள் ஒரு காலத்திலே கதை வசனம் எழுதுகிறபோது குறிப்பிட்டார்கள் நாங்கள் கோயில்கள் வேண்டாமென்று சொலவில்லை; ஆனால்

* மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக் கிணங்க அகற்றப் பெற்றது.

1977 ஜூலை 28] [திரு. வீ. கருப்பசாமி பாண்டியன்]

கோயில்கள் கொடியவர்களின் கூடாரமாக மாறக்கூடாது 'என்று குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால் துரதிருஷ்டவசமாக கடந்த காலத்தில் சில கோயில் நிர்வாகங்கள் கொடியவர்களுடைய கையில் சிக்கிக் கொண்ட அவலநிலையை நம்மால் மறந்துவிட முடியாது. ஆனால் இந்த அரசு அப்படிப்பட்ட அவல நிலையைப் போக்க, ஆண்டவனிடத்தில் கைவரிசையைக் காட்டியவர்களை அடையாளம் கண்டு வெளி உலகுக்குக் காட்ட வேண்டுமென்று பணிவோடு எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

மின் திட்டத்தைப் பொறுத்த வரை தூத்துக்குடி அனல் மின் திட்டத்திற்காக நிதிநிலை அறிக்கையில் 43 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருப்பதை நெல்லை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவன் என்ற முறையில் இரட்டிப்பு மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதே போல் கல்விச் சலுகையிலே அரிசனங்களுக்கும் பழங்குடியினருக்கும் இலவசக் கல்வி, இலவச புத்தகங்கள் கொடுக்க திட்டமிட்டிருப்பது நிச்சயமாக பேரறிஞர், அண்ணா அவர்களும், தந்தை பெரியார் அவர்களும், அண்ணல் காந்தியடிகளும் கண்ட கனவு நிறைவேறுகிறது என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தில் சம்பந்தி என்று சொல்லுவதால் மட்டும் அந்தச் சமுதாயம் வாழ்ந்து விடாது. அவர்களுக்குச் சலுகைகள் அளிப்பதன் மூலம்தான் தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயம் வாழ முடியும் என்பதற்கு இந்த நிதிநிலை அறிக்கை ஒரு உதாரணமாக விளங்குகிறது.

[பிற்பகல் 12-10]

அந்த அளவிலே நல்ல பல திட்டங்களை உள்ளடக்கியிருக்கிற இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை வரவேற்றுப் பாராட்டி எனக்குப் பேச வாய்ப்பளித்த சட்டமன்றப் பேரவைத் துணைத்தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி அமர்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு உறுப்பினர், தாழ்த்தப்பட்டவர் சம்பந்தியாக இருப்பதைப் பெருமையாகக் கருதுகிறாரா அல்லது சிறுமையாகக் கருதுகிறாரா.

திரு. வீ. கருப்பசாமி பாண்டியன் : அதை நாங்கள் பெருமையாகக் கருதுகிறோம். ஆனால் அது மட்டுமே தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தை வளர்த்துவிட முடியாது, அவர்களுக்குச் சலுகைகள் கொடுத்தால்தான் ஒட்டுமொத்தமாக அந்த சமுதாயம் வளர முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. மு. கருணாநிதி : அது மட்டும் போதாது, அவர்கள் ஒட்டுமொத்தமாக வளர வேண்டும் என்ற முறையிலே செய்யப்பட்டதுதான் இலவசமாக அவர்களுக்கு கட்டித்தரப்பட்டிருக்கின்ற 40 ஆயிரம் வீடுகள்.

திரு. செ. சதாசிவம் [1977 ஜூலை 23]

*திரு. செ. சதாசிவம் :—மதிப்பிற்குரிய மாமன்றத்தின் உப தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய கனம் நிதியமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கின்ற 1977-78ஆம் ஆண்டினுடைய நிதிநிலை அறிக்கையின்மீது என்னுடைய ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூற உங்கள் அனுமதி கிடைத்ததற்காக என் சார்பிலேயும் எங்கள் தொகுதி மக்களின் சார்பிலேயும் என்னுடைய நன்றியறிதலைத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

முதலிலே நான் இந்த மன்றத்திலே தமிழகத்திலே இருக்கின்ற விவசாயிகளுடைய ஒரு நெருக்கடியான நிலையில் உள்ள உணர்ச்சியை எடுத்துவைக்க விரும்புகிறேன். விவசாயிகள் பயன்படுத்துகின்ற பம்பு செட்டுகளுக்கு மின்கட்டணம் மிகவும் அதிகமாக இருப்பதால் அவர்கள் கட்டமுடியாத நிலையில் இருப்பதால் அவர்கள் ஒரு பெரிய எழுச்சியை எழுப்பி பல்வேறு கோரிக்கைகளை விட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் இந்தச் சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். அந்தக் கட்டணத்திலே சமீப காலத்திலே ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய பல்வேறு நிலைமைகளையும் பார்க்கவேண்டும். 13 பைசாவாக இருந்த மின்சாரக் கட்டணம் 16 பைசாவுக்கு உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல. சர்-சார்ஜும் விதிக்கப்பட்டு விளக்குகளுக்கு வரிகளும் விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மீட்டர் வாடகை என்று சொல்லுகிற நேரத்தில் மீட்டரின் விலை 75 ரூபாய் என்றாலும், அதற்கு வாடகை என்ற முறையில் மாதத்திற்கு 10 ரூபாய் 5 ரூபாய் என்று விதிக்கப்படுகிறது. அந்த மீட்டர் புகைந்துவிட்டால் 75 ரூபாய் வசூலிக்கப் படுகிறது என்பதை நான் வேதனையோடு தெரியப்படுத்திக் கொள்கிறேன். அவைகள் பழுதுபார்க்கப்படுகிறபோது, இடைக்காலத்திலே மின்சாரம் ஓடினாலும் ஓடாவிட்டாலும் அதற்கு முன்னாலே அந்த ஆண்டிலே அதிகமாக ஓடிய மூன்று மாதங்களுக்கு என்ன ஆகிறதோ அதையெல்லாம் சேர்த்துக் கூட்டி ஈவுசெய்து வசூலிக்கிறார்கள், இதன் மூலம் பெரிய பளுவை சுமத்துகிறார்கள் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அது மட்டுமல்ல, மீட்டர்கள் வைத்துப் பூட்டப்பட்டு அந்த சாவிகள் ஓயர்மேன் அல்லது ஹெல்ப்பர் ஆகியவர்களிடம்தான் இருக்கிறது, அப்படியிருக்கும்போது அந்த மீட்டர் ரிவர்கிலே ஓடி இருப்பதாகக் கூறி பல மாதங்களுக்கு முன்பாக வரக்கூடிய யூனிட் பல நூற்றுகணக்கான யூனிட்களைக் கூட்டி யூனிட் சார்ஸையும் சேர்த்து 500, 600 ரூபாய் என்று போட்டு வசூலிக்கக்கூடிய அநீதியை தடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இவைகளையெல்லாம் நல்ல முறையிலே பரிசீலித்து விவசாயிகளின் குறைகளைத் தீர்ப்பதற்கு, அந்த வகையிலே உள்ள விவசாயிகளின் தலைவர்களை வைத்து கலந்தாலோசித்து தீர்வு காணவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். விவசாயிகள், மானம் பொய்த்து இன்று இருக்கிற நிலையிலே அவர்கள் வரியைக் கட்டுவதற்கு, அவர்கள் கூட்டுறவு நாணயச் சங்கங்களிலிருந்து, மாவட்ட வங்கிகளிலிருந்து வழங்கப்பட்ட கடன்களைத் திரும்பிக்

1977 ஜூலை 28]

[திரு. செ. சதாசிவம்]

கொடுப்பதற்கு முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள் என்பதையும் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆனால் பெருமனது வைத்து சர்க்கார் அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்திருக்கிறார்கள். ஆனாலும் அதிலே சில சிரமங்களும், கஷ்டங்களும் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றை உடனடியாக நீக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் நான் சொல்கிறேன். கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் வழங்கப்படும் கடன்களிலே வறட்சிப் பகுதிகளாகக் கருதப்படும் இடங்களுக்கு உடனடியாக அனுவாரி சர்ட்டிபிகேட் தாக்கல் செய்ய வேண்டும். ஆனால் பத்தாவது மாதம், அதாவது அக்டோபர் மாதம்....

(அமைச்சர் வரிசையில் திரு. எஸ். ஜே. இராமசாமி அவர்கள் அமர்ந்திருப்பதைப் பார்த்து)

திரு. மு. அரங்கநாதன் : தலைவரவர்களே, நம்முடைய எஸ். ஜே. இராமசாமி அவர்கள் எப்பொழுது அமைச்சரானார்கள் என்று தெரியவில்லை, விளக்க வேண்டும். (சிரிப்பு).

திரு. செ. சதாசிவம் : பத்தாவது மாதம், அதாவது அக்டோபர் மாதத்திலே பசலி ஆண்டு முடிந்தவரையில் அந்த சர்ட்டிபிகேட் கொடுக்கப்பட்டு விட்டது. நவம்பர், டிசம்பர் மாதங்களில் ஏராளமான கடன்களை ரிசர்வ் வங்கியிலிருந்து வாங்கி மத்திய வங்கி, விவசாயக் கடன் சங்கங்கள் மூலம் கொடுத்திருக்கிறோம். ஆனால் அந்தக் கடனுக்காக அனுவாரி சர்ட்டிபிகேட் கொடுக்க முடியாத சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இரண்டு மாதங்களிலே கொடுத்தபயிர்வாரிக் கடன்கள் மழையில்லாததால் காய்ந்து விட்டது. அதனால் அந்தக் கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்கும் நிலை இல்லை. கூட்டுறவு அதிகாரிகளைக் கேட்கும் பொழுது அனுவாரி சர்ட்டிபிகேட் இல்லாமல் செய்ய முடியாது. கலெக்டரிடத்திலேயிருந்து அந்த சர்ட்டிபிகேட் வர வேண்டுமென்றும் வராவிட்டால் திருப்பிக் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். கூட்டுறவு அதிகாரிகள் சொல்வதிலும் அர்த்தமிருக்கிறது. இதைத் திருப்பி பெற்று ரிசர்வ் வங்கியினரிடம் இதைத் திருப்பி கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். அதனால், மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரவர்களுக்கு உடனடியாக அரசு ஆணை பிறப்பித்து நவம்பர், டிசம்பர் மாதங்களில் வறட்சிப் பகுதிகளிலே அனுவாரி சர்ட்டிபிகேட் உடனடியாக கொடுக்க வேண்டுமென்று உத்தரவு இட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து நீர்ப்பாசன விஷயத்தைப் பொறுத்த வரையில் எங்கள் பகுதியைப் பற்றிச் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நான் சார்ந்திருக்கின்ற திருச்சி மாவட்டம் அதிக உற்பத்தி செய்யக்கூடிய ஒரு முற்போக்கான மாவட்டம் என்ற கருத்து நிலவிக்கொண்டிருக்கிறது. அதற்குக் காரணம் காவிரி டெல்டா பகுதியில் பல்வேறு நிலங்கள் இருப்பதால் ஜில்லா பூராவும் அப்படியே இருக்கிறது என்ற மனப்பான்மை இருக்கிறது. ஆனால்

[திரு. செ. சதாசிவம்]

[1977 ஜூலை 28]

கருர், தாலுகாவிலுள்ள எனது அரவக்குறிச்சி தொகுதி போன்ற பகுதிகள் வறண்ட, பிற்பட்ட, மிகமோசமான பகுதிகள் புறக்கணிக்கப்படுகின்றன. இவைகளை நீக்கவேண்டும். மழையின் அளவு சுமார் 18 அங்குலம் பெய்யும் என்று இருந்தாலும் இன்றைக்கு 10 அங்குலத்திற்கும் கீழே, இன்னும் சொல்லப் போனால் மழையே இல்லாமல் இருக்கும் சூழ்நிலைகூட ஏற்படுகிறது. எனவே, அங்கே நீர்ப்பாசன வசதிகளைப் பெருக்க வேண்டும். கிணறுகள் வெட்டிப் பாசனம் செய்கிறோம். ஆனால் இன்றுள்ள நீர் ஊற்றுக்களுக்காக அதிகக் கிணறுகள் தோண்டுவது பற்றி பல அபிப்பிராயங்களைக் கூறுகின்றனர். அவர்கள் சொல்லுவதை ஒத்துக்கொள்கிறேன் அதே நேரத்தில் இப்பிரச்சனையை எப்படித் தீர்க்க வேண்டுமென்பதையும் பார்க்க வேண்டும்.

சிறுபாசன அடிப்படையில் ஒதுக்கியிருக்கும் 4.7 கோடி ரூபாயைக் கொண்டு இதைப் பூராவும் செய்துவிட முடியுமென்ற கருத்தில் இருக்கக்கூடாது. அதிக ஒதுக்கீட்டைச் செய்து சிறுசிறு குட்டைகள், செக் டேம்ஸ் ஆகியவற்றை அதிகமாக ஏற்படுத்த முன் வர வேண்டும். குட்டைகளும், சிறு பாசனங்களும் அமைக்கப் பல இடையூறுகள் இருக்கின்றன. அந்தக் குட்டைகளை அமைக்கும் பொழுது நிலச் சொந்தக்காரர்கள் சர்க்காருக்கு அதைக் கொடுத்துவிட வேண்டும். ஆனால், அதனால் நேரிடையான பரசனவசதிகள் வருவதில்லை. கிரவுண்ட் வாட்டர் மட்டத்தை உயர்த்த ஆங்காங்கு மழைபெய்யும் தண்ணீரைத் தேக்குவதால் அதிக ஊற்றுக்களைப் பெற வசதியிருக்கிறது. ஆனால் நேரடியான பாசனத் திட்டம் இல்லாததால் பட்டா நிலங்களைக் கொடுக்க முடியாது என்று சொல்வதால் சர்க்காரே நஷ்ட ஈடு கொடுத்து ஆர்ஜிதம் செய்து உடனடியாக இந்தத் திட்டத்தை ஏற்படுத்த முன்வந்தால்தான் நிலத்தடி நீரின் மட்டத்தை உயர்த்த முடியும். அதன்மூலம் அதிகமான உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும்.

அடுத்து நான் குறிப்பாராகக் கூறிக்கொள்ள விரும்புவது என்ன வென்றால், எங்கள் பகுதியில் இருக்கும் நொய்யலாற்றுத் திட்டம் பற்றிக் கூற வேண்டும். இதை வலியுறுத்தி கருர் சட்டமன்ற உறுப்பினர் திரு. வடிவேலு அவர்கள் நேற்றும் அதற்கு முன்பும் தெளிவாகச் சொன்னார்கள். 1958 ஆம் ஆண்டு நான் இந்தச் சட்டமன்றத்திலே இருந்த காலத்திலே பல கோணங்களிலேயும் வலியுறுத்தப்பட்டு, அந்தத் திட்டம் நிறைவேற்றப்பட வேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. பல நிலைகளிலேயும் அது ஆராய்ச்சி செய்யப்பட்டு இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் அது நிச்சியமாக இடம் பெறும் என்று நம்பிக்கொண்டிருந்தோம். ஆனால் அது காட்டப்படவில்லை. இந்த ஆண்டு ஏழு திட்டங்கள் எடுக்கப்படும் என்று இருந்தாலும் 24 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கீடு செய்யும் நிலையில் ஒரு டோக்கன் அமவுண்டை இதற்காக ஒதுக்கீடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1977 ஜூலை 28]

[திரு. செ. சதாசிவம்]

[பிற்பகல் 12-20]

அவர்கள் சொன்னார்கள் காட்டாற்று வெள்ளம் வருகின்ற நேரத் திலே சேகரிக்க வேண்டுமென்று. நான் இன்னும் கொஞ்சம் அதிக அளவு போய் சொல்லுகிறேன், லோயர் பவானியில் சிப்பேஜ் காரணமாக, நொய்யலாற்றில் கலப்பதன் காரணமாக, தண்ணீர் வந்து கொண்டே இருக்கிறது. ஆகவே, குறைந்த செலவிலே, 20,000 ஏக்கர் நஞ்சைக்குத் தண்ணீர் பாய்ச்சக் கூடிய அம்சமாக இது விளங்குகிற காரணத்தாலே அந்தத் திட்டத்திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டும். இப்பொழுது கமண்டல ஆற்றுக்குக் குறுக்கே அணைகட்ட ரூ. 3.55 கோடியில் திட்டம் தீட்டியிருப்பதாகச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். அதுபோல நான் கூறிய நொய்யலாற்று திட்டத்தையும் கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நெசவாளர்களுடைய பிரச்சினை முக்கியமான பிரச் சினை. என்னுடைய பகுதி தமிழகத்திலே அதிகமாக நெசவாளர் இருக்கிற பகுதி. கைத்தறி உற்பத்தியிலே, பெட்சீட் உற்பத்தியிலே அதிகமான முக்கியத்துவம் பெற்றுள்ள கருள் பகுதியான எங்கள் பகுதி. அதன் முக்கியத்துவத்தை நாங்கள் உணர்ந்திருக்கிறோம். இப்பொழுது அதில் ஈடுபட்ட தொழிலாளர்கள் சரப்பாட்டுக்கே வழியில்லாமல் இருக்கிற சூழ்நிலை இருக்கிறது. அந்த நிலையைப் போக்க வேண்டுமானால், தேங்கியிருக்கிற உற்பத்திப் பொருள்களை நேரடியாக கார்ப்ரேஷன் மூலமாகக் கொள்முதல் செய்யவேண்டும். சரியான நேரத்திலே, குறைந்தவிலை விற்கின்ற நேரத்திலே நூலை வாங்கி, அதிகமாக விற்கிற காலத்திலே, நீங்கள் நூலை குறைந்த விலையில் கொடுக்கின்ற நிலை இருக்க வேண்டும்.

மாஸ்டர் வீவர்கலிடம் வேலை செய்கிற தொழிலாளர்களைத் தொழிற் சங்க அடிப்படையிலே உள்ள தொழிலாளர் நலச் சட்டத்தின் கீழ் கொண்டு வந்து, தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுக்கிற சலுகையை அவர்களுக்கும் கொடுப்பார்களானால், அந்தத் தொழிலாளிகளுக்கு உதவிகரமாக இருக்கும். பீடித் தொழிலாளிகளைத் தொழிலாளர் நலத் திட்ட அடிப்படையிலே கொண்டு வந்திருப்பதுபோல், இவர்களையும் கொண்டு வரவேண்டுமென்ற அந்தக்கருத்தினைக் கூறி, நான் என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன்.

*திரு. செ. சிவசாமி: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைக்கு கன்னி பட்ஜெட்டை இந்த அரசாங்கம் கொண்டு வந்திருக்கிறது. இந்த பட்ஜெட் ஆரம்பத்திலேயே ரூ. 30 கோடி பற்றாக் குறையாகத் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பற்றாக் குறை பட்ஜெட் வந்தாலே மக்கள் மீது மறைமுகமான வரி போடுவது என்றுதான் பொருள். கடந்தகால பட்ஜெட்டையும் தற்போதுள்ள பட்ஜெட்டையும் பார்க்கக் கூடிய காலத்திலே, இன்றைக்கு ஓரளவு கிராம மக்களிடத்

[திரு. செ. சிவசாமி]

[1977 ஜூலை 28]

திலே கவனம் செலுத்தி இருக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்ற நிலைமையிலே நாங்கள் வரவேற்கிறோம். எதிர் பார்த்த அளவு இல்லையென்றாலும், முந்தைய அரசு தயாரித்த பட்ஜெட்டை ஓரளவு திருத்தி இங்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அதில் ஆரம்பத்திலேயே நிதிக் கமிஷன்பற்றிச் சொல்லப் படுகிறது. நிதி ஆதாரங்கள் சரியாக இல்லை, மாநிலத்திற்கு மாநிலம் முரண்பாடுகள் இருக்கின்றன என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், முரண்பாடு எப்படி தீர்க்கப்பட வேண்டுமென்ற நிலையை கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். ஆரம்பத்திலேயே ஆரம்பித்து நிதிக் கமிஷன் சரியாக உதவி செய்யவில்லை. இன்றைக்கு 7-வது நிதி கமிஷன் போடப்பட்டிருக்கிறது. ஜே. எம். ஷேலட் என்ற ஓய்வு பெற்ற நீதிபதி தலைமையிலே நிதிக் கமிஷன் போடப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நிதி கமிஷன் முடிவு எப்படி இருக்குமோ என்றெல்லாம் சந்தேகப்படுகிறார்கள். ஆனால், இந்த நிதிக் கமிஷனை மட்டும் ஆதாரமாக வைத்துச் செயல்படுவோமானால் இதனுடைய முடிவும் 6-வது கமிஷன் முடிவு மாதிரி இருக்குமானால் எதுவும் செயல்பட முடியாத அளவு நிலைமை ஏற்பட்டு விடும். ஆகவே, நிதிக் கமிஷனை மட்டும் ஆதாரமாக வைக்காமல், எதிர்க் கட்சியிலுள்ள அத்தனை பேரும் கொண்ட கமிட்டி வைத்து, அதன் மூலமாக ஆலோசனை செய்து, நாம் எந்த அளவு அதிகமாக நிதி பெற முடியுமோ, அந்த அளவு நிதி பெற முயற்சி செய்ய வேண்டுமென்று பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

இன்றைக்கிருக்கிற மத்திய அரசு ஜனதா அரசாங்கமாக இருக்கிறது. மாநில அரசாங்கம் வேறுபட்ட அரசாங்கமாக இருக்கிறது, என்ற நிலைமையிலே ஆபத்து வரக்கூடிய நிலைமையிருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். தமிழகத்தைப் பொறுத்தமட்டிலே வேறு அரசாங்கம் இருந்து கொண்டிருக்கிறது, கேரளத்தைப் பொறுத்த மட்டிலே வேறு அரசாங்கம் இருந்து கொண்டிருக்கிறது, வங்காளத்தைப் பொறுத்தவரையிலே வேறு அரசாங்கம் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்த மாதிரியாக இந்தியா முழுவதும் எடுத்துக் கொண்டோமானால், மாறுபட்ட வேறுபட்ட அரசுகள் மாநிலங்களிலே இன்றைக்கிருக்கின்ற காரணத்தாலே, மத்தியிலே ஒரே மாதிரியாக இருக்க முடியாது என்று நான் கருதுகிறேன்.

இப்போது பார்த்தோமானால் மொழிப் பிரச்சினை வடக்கே அதிகமாக வந்து கொண்டிருக்கிறது. தமிழகத்தைப் பொறுத்த மட்டில் கிட்டத்தட்ட 1962 லேயே மொழிப் பிரச்சினை அத்தனையும் தீர்க்கப்பட்டு, நேருஜி அவர்கள் அன்றைக்கு

1977 ஜூலை 28]

[திரு. செ. சிவசாமி]

இருக்கக்கூடிய நிலைமையை வைத்து வழிகாட்டியதின் அடிப்படையிலே மும்மொழித் திட்டத்தை இந்தியா முழுவதும் ஏற்றுக் கொண்டிருந்தது. ஆனால் தமிழகத்தைப் பொறுத்த மட்டில் இரு மொழிக் கொள்கை அன்றைக்கே ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு 1962-லே தீர்க்கப்பட்டது. ஆனால் இன்றைக்கு மத்தியிலே உள்ள அரசானது மொழிப் பிரச்சினையை மிகவும் வேகமாகக் கிளப்பிக் கொண்டிருக்கிறது. இது மிகப் பெரிய ஆபத்தான ஒன்று என்று நாம் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். மொழிப் பிரச்சினையின் அடிப்படையிலே இன்றைக்குப் பார்த்தோமானால் இந்தியை மிகவும் வேகமாக திணிப்பதற்கு எண்ணென்னை செய்ய முடியுமோ அதை எல்லாம் செய்ய மத்திய அரசு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. நான் இங்கிலாட்டில் பேசுவதாக இருந்தால்

•••••

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : ஆன் ஏ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்கள் உண்மைக்கு மாறான தகவல்களை சொல்லிக் கொண்டே இருக்கிறார்கள். அது உண்மைக்குப் புறம்பான செய்தி என்று மாத்திரம் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

திரு. செ. சிவசாமி : பத்திரிகையிலே வந்த நியூஸ் தான் அது மட்டுமல்ல பார்லிமென்டிலே மிகப் பெரிய விவாதம் நடைபெற்றிருக்கிறது. நீங்கள் ஆங்கிலத்திலே பேசவேண்டுமானால் உங்கள் தாயும் தந்தையும் ஆங்கிலேயர்களாக இருக்க வேண்டுமென்ற அவமானகரமான ஒரு வார்த்தை அங்கே விவாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. என்பதை மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த நிலைமை வரக்கூடாது, என்பதிலேதான் நாங்கள் மிகவும் கவனமாக இருந்து கொண்டிருக்கிறோம். இந்த நிலைமையினால் தமிழ்நாட்டிலே இந்தியை திணித்து விடலாம் நாங்கள் இந்தியை எதிர்ப்பவர்கள் அல்ல. எங்கள் கட்சியும் இந்தியை ஆதரிக்கிறது. ஆனால் எந்தக் காலத்திலே, எந்த நேரத்திலே எப்படி எப்படி வரவேண்டுமென்ற அடிப்படையிலே வரலாம். அதே நேரத்திலே தமிழ் நாட்டு மக்கள் விரும்பாத நிலையில், அவர்கள் திட்டத்தால் நிச்சயமாக மத்திக்கும், மாநிலத்துக்கும் அபிப்பிராய வித்தியாசம் வரும். அந்த நிலைமையை எப்படி சமாளிப்பது என்பதில் இந்த அரசுக்கு ஆதரவாக இருப்போம் என்பதை உங்களிடத்தில் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல. இப்படி மொழியை அடிப்படையாக வைத்து மிகப் பெரிய ஆபத்தான நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இன்றைக்கு மத்தியிலே ஆட்சிக்கு வந்துள்ளவர்கள், நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்தால் நிச்சயமாக, உடனடியாக மிசா சட்டத்தை

[திரு. செ. சிவசாமி]

[1977 ஜூலை 28]

நீக்குவோம் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு — நேற்றைக்குப் பத்திரிகையிலே கூடப் பார்த்தேன் — மிசா சட்டத்தை நல்லபடியாக எப்படி உபயோகிப்பது என்பதற்குத் தயாராக இருக்கிறார்கள். அதுமட்டுமல்ல.....

திரு. மு. அரங்கநாதன் : பாயின்ட் ஆப் கிளாரிபிகேஷன், நண்பர் பேசும்போது மொழிக்கு ஆபத்து என்று சொல்கிறார். அதே நேரத்தில் நாங்கள் இந்தியை ஆதரிக்கிறோம் என்கிறார். இந்தியை ஆதரிக்கிறபோது எப்படி மொழிக்கு ஆபத்து வரும் என்று நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. செ. சிவசாமி : நிச்சயமாக மாண்புமிகு நண்பர் அவர்களுக்குத் தெரியும், என்று நம்புகிறேன். இந்த அளவிலே கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைப் பொறுத்த மட்டில் இந்தியை நாம் ஏற்றுக் கொள்ளுகிறோம். எந்தக் காலத்திலே, எந்த நேரத்திலே நாம் ஏற்றுக் கொள்ளுகிறோமோ, அது வரையில் இந்தியை அவர்கள் இடையிலே திணிப்பதற்கு யாருக்கும் அருகதையில்லை, அதிகாரம் இல்லை என்பதை சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல. இன்றைக்கு 352-வது பிரிவை அவசர நிலையை அமல் நடத்தக் கூடிய பிரிவை உடனடியாக நீக்கவேண்டுமென்று இன்றைய ஆட்சியாளர்களால் அன்றைக்கு பார்லிமென்ட்டில் சொல்லப்பட்டது. இன்றைக்கு உள்ள அரசாங்கம் வற்புறுத்தியது. ஆனால் இன்றைக்கும் அந்தப் பிரிவை எடுப்பதற்குத் தயாராக இல்லை. அடுத்து 356 பிரிவு மாநில அரசாங்கத்தை நினைத்த நேரத்தில் கலைத்து விடலாம் என்ற பிரிவை கூட எடுப்பதற்குத் தயாராக இல்லை. ஆளும் கட்சியாக வருவதற்கு முன்னாடி இந்தப் பிரிவை நீக்கவேண்டுமென்றும், எடுக்கப்படவேண்டுமென்றும் மிக மிக தெளிவாக வற்புறுத்தினார்கள். தமிழ்நாட்டில் மட்டுமல்ல இந்தியா முழுவதிலும் பிரச்சாரம் செய்து வந்தார்கள். 352 வது பிரிவை நீக்கத் தயாராக இல்லை. 356 வது பிரிவை நீக்கத் தயாராக இல்லை. மிசாவை எடுக்கத் தயாராக இல்லை. இவைகள் எல்லாம் உடனடியாக களையப்படவேண்டும். மாநில அரசு உடனடியாக இதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டுமென்ற நிலைமையை நான் சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். இந்த நிலைமை அங்கு இருந்தால் நிச்சயமாக தமிழர்கள் அபிப்பிராய வித்தியாசம் காரணமாக நீக்கப்படக்கூடிய காரணம் இருக்கிறது என்பதை நான் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

[பிற்பகல் 12:30]

அடுத்து மின்சாரத்தை எடுத்துக்கொண்டால், தற்போது தமிழ்நாட்டின் மின் உற்பத்தித் திறன் 2,364 மெகாவாட்டாக இருப்பதை அதிகரிக்க சுருளியாறு திட்டம், தூத்துக்குடி அனல் மின்திட்டம், நெய்வேலி திட்டம் ஆகியவற்றின் மூலம் மேலும் 675 மெகாவாட் கிடைக்க வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது

1977 ஜூலை 28]

[திரு. செ. சிவகாமி]

என்று பட்ஜெட்டில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி மின்சார உற்பத்தி அதிகரிக்கப் படும்போது, வீட்டு உபயோகத்திற்கான மின்சாரம் யூனிட்டுக்கு 36 காசு என்றிருப்பதை 25 காசாக குறைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். விவசாயத்திற்கான மின்சாரக் கட்டணம் யூனிட்டுக்கு 11 காசு என்றிருந்ததை திடீரென்று விவசாயிகளுக்கு எந்தவிதமான முன்னறிவிப்புமின்றி 16 காசாக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி உயர்த்தப்பட்டதை மீண்டும் 11 காசாகக் குறைக்கவேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நிலச்சீர்திருத்தத்தைப்பற்றி இந்த பட்ஜெட்டில் ஏதும் சொல்லப்படவில்லை. நிலச்சீர்திருத்தங்கள் கடந்த காலத்தில் கொண்டுவரப்பட்டிருந்தபோதிலும், அதில் பல சங்கடங்கள் இருந்தது என்பது சபைக்குத் தெரியும். கோவில், மடங்களைப் பற்றி சில உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள். இந்த கோவில், மடங்களைப் பற்றி கடந்த காலத்தில் எத்தனையோ கதைகள் எழுதினார்கள், சினிமாப் படங்களில் கூட எடுத்துக்காட்டினார்கள். 30 வருடங்களுக்கு முன்னால் கோவில்களையும், மடங்களையும் கிண்டல் செய்தார்கள். மடங்களின் மூலம் சாமியார்கள் உண்டு கொழுத்து உறங்கினீர் என்க என்று இடித்துக் காட்டினார்கள். “சாமிகான் யோகாப்பியாசம் முடிந்து விட்டதா” என்று கேட்டார்கள். ஆனால் ஆளுங்கட்சியாக வந்தபோது அந்த மடங்களை ஏதும் செய்யாமல் அதே நேரத்தில் அந்த மடாதிபதிகளிடமும், நிலப்பிரபுக்களிடமும் அவர்கள் மலர்க்கிரீடங்களைப் பெற்றுக்கொண்டு, அவர்கள் கொடுத்த செங்கோலைப் பெற்றுக் கொண்டு வந்தார்கள். இந்த நிலையைத்தான் அவர்களிடம் பார்க்க முடிந்ததே தவிர, வேறு எதையும் எதிர்பார்க்க முடியாத நிலை இருந்தது. இன்றைக்கு புதிதாக வந்திருக்கும் அரசு நிச்சயமாக இந்த நிலையை மாற்றி, மடங்களுக்கு தனியாகச் சட்டம் கொண்டுவருவதாக முதலமைச்சர் அவர்கள் இங்கே கூறினார்கள். ஆகவே கூடியசீக்கிரத்தில், இந்த மடங்களை எல்லாம் எடுக்க அரசு நடவடிக்கை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பல ஆயிரக்கணக்கான விவசாயிகள் மடங்களின்பெயரால் சுரண்டப்படுகிறார்கள். பிராமணக்குறிச்சி, சுந்தநேந்தல்கொடி மங்கலம் போன்ற கிராமங்களில் விவசாயிகளின் பேரில் பல்லாயிரக் கணக்கான ரூபாய் செலவு செய்து இன்றைக்கு பல வழக்குகள் போடப்பட்டு, அவர்கள் கோர்ட்டு களுக்கு இழுக்கடிக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் விரைவில் நீங்க நடவடிக்கைகளை அரசு மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ராமனாதபுரம் மாவட்டப் பகுதிகளைப் பார்த்தால், எங்கே சென்றாலும் பஞ்சமாக இருக்கிறது. சிறு பாசனத் திட்டங்கள் கொண்டு வரப்படப் போவதாக இந்த பட்ஜெட்டில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ராமனாதபுரம் மாவட்ட

[திரு. கெ. சிவசாமி]

[1977 ஜூலை 28]

பகுதியில் எங்கே பார்த்தாலும் 130 அடியிலிருந்து 150 அடிகளுக்குக்கீழ் ஊற்று இருக்கிறது. உதாரணமாகச் சொல்ல வேண்டுமானால், தாயமங்கலம் என்ற கோவில் இருக்கிறது. அதில் போரிங் போட்டு, 130 அடியிலிருந்து 150 அடி வரையில் கீழேயிருந்து மூன்று பம்புசெட்டுகள் மூலம் தண்ணீர் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. அதிலிருந்து இளையாங்குடி வரையில் தண்ணீர் சப்ளை செய்ய முடியும். அந்த முறையில் கிராமங்களின் தண்ணீர் பிரச்சினையைத் தீர்க்கவும், விவசாயத்திற்கு தண்ணீர் கிடைக்கச் செய்யவும் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு குடிதண்ணீர் பிரச்சினையை எடுத்துக்கொண்டால், கிராமங்களில் பம்பு செட்கள் இருந்தும், அவைகளில் சிறு பழுது ஏற்பட்டாலும் பழுது பார்க்க முடியாத நிலையில், அவைகள் இயங்காமல் போய்விடுகின்றன. பம்பு செட்டுகள் இயங்காத காரணத்தால் சாதாரணவிவசாய மக்கள் பல மைல்கள் சென்று தண்ணீர் எடுத்து வரவேண்டிய நிலை இருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். சாதாரண 'நட்', 'வாஷர்' போயிருந்தால் கூட, அந்த பம்பு செட்டுகளை பழுது பார்க்க ராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில், காரைக்குடியில் தான் சென்டர் வைத்திருக்கிறார்கள். அங்கே சென்று பழுது பார்க்க பல நாட்கள் ஆகின்றன. அதன் காரணமாக கிராம மக்களுக்கு தண்ணீர் கிடைக்காமல் இருக்கிறது. இதை கவனத்தில் கொண்டு தக்க நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக எனது தொகுதியிலே ஆர். எஸ் மங்கலம் பகுதியில் நெட்டுக் கண்மாய், ஆயூர் கண்மாய், எமனேல்புரம் கண்மாய், சாலைக்கிராமம் கண்மாய், ஆர்.எஸ். மங்களக்கண்மாய் ஆக 5 கண்மாய்கள் இருக்கின்றன. இதன் மூலம் 17 ஆயிரம் ஏக்கருக்கு தண்ணீர் சப்ளை செய்யப்படுகிறது. நெட்டுர் கண்மாய் மற்றும் ஐந்து கண்மாய்கள் மூலம் 20 ஆயிரம் ஏக்கருக்கு தண்ணீர் சப்ளை செய்யப்படுகிறது. இந்தக் கண்மாயில் மடைகள் சரியாக இல்லாததால் வருஷம் பூராவும் தண்ணீர் ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது. இவைகள் சரியான முறையில் பராமரிக்கப்பட்டால், இன்னும் 2 போகங்களுக்கு தண்ணீர் கிடைக்கும். இவை சரியாக இல்லாததால், வருஷத்தில் ஒன்றிரண்டு மாதங்கள் தண்ணீர் பற்றாக்குறை ஏற்படுகிறது. இவற்றை சரி செய்து நல்ல முறையில் பராமரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில், கிழக்குப் பகுதியில் பாக்கைட் அதிகமாகக் கிடைக்கிற காரணத்தால், அங்கே ஒரு சிமென்ட் ஆலையை கொண்டு வரவேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். இது பல கம்யூனிஸ்டு கட்சி மாநாடுகளில் வற்புறுத்திச் சொல்லப்பட்டுள்ளது. இராம

1977 ஜூலை 28]

[திரு. செ. சிவசாமி]

கைதபுரம் அபிவிருத்தி கமிட்டியிலும் இந்த சிமென்ட் ஆலை வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டிருந்தும் கூட, இது வரை நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை. இதற்கு இனியாவது உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். சேதுசமுத்திரத் திட்டத்தைப் பற்றி ஒன்றும் கூறப்படவில்லை. இத்திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டால், இராமநாதபுரம் ஜில்லா மக்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு கிடைக்க வழி ஏற்படும். ஆனாலும், இந்த பட்டுஜட்டில் இதுபற்றி ஒரு வார்த்தை கூட சொல்லப்படவில்லை, என்பதை வருத்தத் தோடு தெரிவித்துக்கொண்டு சேதுசமுத்திரத் திட்டத்தை இந்த மாநில அரசு வேகமாகக் கொண்டுவர ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : தயவுசெய்து சீக்கிரம் முடியுங்கள்.

திரு. செ. சிவசாமி : இன்னும் ஒன்றிரண்டு நிமிடங்களில் முடித்துவிடுகிறேன். அடுத்து, கழுதி பகுதியிலே தேவர் கல்லூரி இருக்கிறது. அரசாங்கத்தின் பல்வேறு சலுகைகளையும் நன்மைகளையும் பெற்றுக்கொண்டு, இக்கல்லூரியை மூடி வைத்திருக்கிறார்கள். இந்தக் கல்லூரியை உடனடியாகத் திறக்க ஏற்பாடு செய்து அந்தப் பகுதியிலுள்ள மாணவர்கள் படிப்பதற்கு வசதி உண்டாக்கித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, உணவு எல்லை சம்பந்தமாக.....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நீங்கள் பேச்சை டிஸ்கன்டினியூ பண்ணுவீர்கள் என்று எதிர்பார்த்து அடுத்து பேசுபவரின் பெயரை அறிவிக்காமல் இருக்கிறேன். ஆனால் நீங்கள் பேசிக்கொண்டே போகிறீர்களே, தயவு செய்து முடித்து விடுங்கள்.

திரு. செ. சிவசாமி : உணவு எண்ணெய் சம்பந்தமாக எங்கள் மாவட்டம் எந்த அளவுக்கு பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை இராமநாதபுரம் கலெக்டர் அவர்கள் வேகமாக உணர்ந்து நடவடிக்கை எடுத்தபோது, அங்கே உள்ள 2, 3 கோடீஸ்வரர்கள், கொள்ளைக்காரர்கள் கைது செய்யப்பட்டார்கள். ஆனால், அந்தக் கலெக்டர், ஒரு பிரஸ்சில் முக்கியஸ்தராகப் போடப் படக் கூடிய நிலை ஏற்பட்டது என்றால், இந்த நிலைமை மாற்றப்பட வேண்டும். உணவு நிலைமையைப் பாதிக்கக் கூடிய அளவுக்கு செயல்பட்டுக் கொண்டிருந்த அந்த ஒருசில கொள்ளைக்காரர்களை, வியாபாரிகளை கைது செய்த நேரத்தில், அவர்கள் மேல் நடவடிக்கை எடுத்து டெல்லிக்குச் சென்று

[திரு. செ. சிவசாமி]

[1977 ஜூலை 28]

அந்தக் கலெக்டரையே மாற்றுவதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுக்கிறார்கள் என்றால், இப்படிப்பட்ட நிலை கடந்த காலத்தில் இருந்து இருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கும்போது, இவைகளை மாற்றி, நியாயமான நடவடிக்கைகளை எடுக்கிற அரசு அதிகாரிகளுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்கும்படியான நடவடிக்கைகளை இந்த அரசு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து * * *

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : (மணி அடித்து)
அடுத்து, திரு. சமரசம் அவர்கள் பேசுவார்.

(திரு. சிவசாமி நின்று கொண்டிருந்தார்).

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : (திரு. சிவசாமியை நோக்கி) ப்ளீஸ் டேக் யுவர் சீட். டாக்டர் சமரசம்.

*டாக்டர் கே. சமரசம் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, கடந்த 25-ஆம் நாள் சட்டமன்றத்தில் சமர்ப்பித்த நிதிநிலை அறிக்கையின்மீது என்னுடைய கருத்துக் களைச் சொல்வதற்கு வாய்ப்பளித்த இந்த அவைக்கும், இப்படிப்பட்ட ஒரு நிலைமையை உருவாக்கித் தந்த காவேரிப் பட்டினம் வாக்காளப் பெருமக்களுக்கும் நன்றியைச் சொல்லி என்னுடைய உரையைத் தொடங்குகிறேன்.

அவசர காலத்தில் அலங்கோலமாக இல்லாமல், மிக நல்ல முறையிலே இந்த அருமையான திட்டத்தை இங்கே கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்பதைச் சொல்லிக்காட்டக் கடமைப் பட்டவனாக இருக்கிறேன்.

உலக அரங்கிலே ஏற்படுத்தப்பட்ட எந்த ஒரு அரசியல் இயக்கமும் நான்காண்டு காலத்திற்குள்ளாக இடைத் தேர்தல்கள், நாடாளுமன்றத்தேர்தல், சட்டமன்றத் தேர்தல் ஆகியவைகளைச் சந்தித்து ஒரு ஆளுங்கட்சியாக வந்தது மட்டுமல்லாமல், தனி வாழ்க்கையிலே முழு அரசியலிலே ஈடுபடாமல், கலைத் துறையில் ஈடுபட்டுக்கொண்டிருந்த ஒரு நபர் அரசியல் துறையிலேயும் தனித்து, சிறப்பாக விளங்கக் கூடிய, ஒரு பொறுப்பையும் ஏற்கக் கூடிய முறையில் முதல்வராக வந்துள்ளார் என்ற நிலையிலே, ஒரு அருமையான பட்ஜெட்டைத் தயாரித்து இங்கே சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள் என்றால், இது மிகச் சிறந்த ஒரு அம்சமாகும்.

*மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க
பிற்பகல் 12.37-12.40 இல் சில பகுதிகள் அகற்றப்பட்டன.

1977-ஜூலை 28]

[டாக்டர் கே. சமாசம்]

[பிற்பகல் 12-40]

மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர்களே, இங்கே அவசரமாக இருக்கிறது என்று சொல்கிற நேரத்தில், அவசரச் சாப்பாடு என்று சொன்னாலும் கூட அவசரச் சாப்பாட்டின் அறுசுவை கொடுக்கும் அறுபத்து நான்கு வகையும் பரிமாறப்பட்டுள்ள பட்டுஜட் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

புதிய வீடு நுழையும் போதே—உப்பு, புளி தேடுவதற்குள் ஈராக பெருச்சாளி, எலி தொல்லை கொடுக்கிற சந்தர்ப்பத்தில் இத்தகையதொரு நல்ல பட்டுஜட்டை உருவாக்கிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் இது மிக மிக வரவேற்கக்கூடிய, பாராட்டக்கூடிய திட்டம் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

தகாத வழியில், தாராளமான வரவை ஏதிர்நோக்காமல் தமிழகத்தின் தராதரத்தைப் பாழாக்காமல், மதுவிலக்கை அமுலாக்கி, மக்களின் மனோநிலையைச் செயல்படுத்த உருவான மகத்தான அறிக்கை, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையாகும். இதை உண்மையிலேயே பெரிதும் வரவேற்கிறேன்.

இதற்கு முன்னால் இந்தப் பேரவையில் அளிக்கப்பட்டுள்ள பட்டுஜட்டுகளில் இந்தியத் துணைக்கண்டத்து இரட்டை ஆட்சி முறைத் தத்துவத்தில், மத்திய மாநில உறவுகளை கொடுமைக்கார மாமியார், மருமகளாக சித்தரித்துக் காட்டினார்கள். ஆனால் மாமியார் மெச்சிய மருமகளாக இந்த பட்டுஜட் இருப்பதைக் கண்டு உண்மையிலேயே நான் வரவேற்கிறேன்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் பார்க்கிறபோது சாலச்சிறந்த, தேவையான அடிப்படை உண்மைகள் உரிமைகள், நிலைநாட்டப் படக்கூடிய திட்டமாக, தெளிவாக இது விளங்குகிறது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். பேராசிரியர் டால்டன் அவர்கள் ஒரு நேரத்தில் சொன்னார்கள்.

“A Statesman is a Trustee of the future, no less than of the present, and he should have adequate provision for the future. An individual dies, but the community lives on, and so, a Statesman should not anticipate quick returns.”

என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட தத்துவத்தை உள்ளடக்கியதாக, மிகச் சிறந்த முறையில், ஏழை எளியவர்களின் வாழ்வில் மலர்ச்சி உண்டாக்கத்தக்க வகையில் இந்த நிதிநிலை அறிக்கை அமைந்திருப்பதை நான் தெளிவாகச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இந்த பட்டுஜட்டிலே காந்தி கண்ட சுயராஜ்யம், நேருவின் கிராம ராஜ்யம், ராஜாஜியின் ராம ராஜ்யம், அண்ணாவின் இதய

[டாக்டர் கே. சமரசம்]

[1977 ஜூலை 23]

ராஜ்யம், புரட்சித் தலைவரின் புனித ராஜ்யம் மலரும் வகையிலே திட்டங்கள் அமைந்திருக்கின்றன என்பதை மிகத் தெளிவாகச் சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து, இங்கே பேசிய எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர் மாயூரம் என்பதை மயிலாடுதுறை என்று பெயர் மாற்றம் செய்யப்பட வேண்டும் என்பதைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அதை மயிலாடுதுறையாக மாற்றக்கூடாது என்று நான் சொல்லவில்லை. இதற்கு முன்பும் இப்படிப் பெயர் மாற்றங்கள் செய்யப்பட்டுள்ளன. அதமன்கோட்டை அதியமன்கோட்டையாக ஆனது. கடற்கரை சாலை காமராஜ் சாலையாக ஆனது. டால்மியாபுரம் கள்ளக் குடியாயிற்று. அப்படி மாயவரத்தை மயிலாடுதுறை என்று மாற்றலாம். நான் அதைப்பற்றிச் கவலைப்படவில்லை. ஆனால் என்னவோ சென்னையிலே இராயப்பேட்டை பகுதியில் கொலை காரன்பேட்டை என்று இருக்கக்கூடிய பகுதியின் பெயர் மாற்றப் படாதிருப்பது வேதனைதரக்கூடியதாக இருக்கிறது.

திரு. மு. அரங்கநாதன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, திருவல்லிக்கேணி பகுதியில் கொலைகாரன்பேட்டை என்று இருக்கிறது. என்றாலும் அதிகாரபூர்வமான குறிப்பேடுகளில் அந்தப் பெயர் இல்லை. நடைமுறை பேச்சுவழக்கில்தான் அந்தப் பெயர் வழங்கிவருகிறது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

டாக்டர் கே. சமரசம் : அருமை உறுப்பினர் அவர்கள் அது அதிகாரபூர்வமான குறிப்பில் இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். கௌடியாமடம் ரோடில் ராயப்பேட்டையில் அது அருமையாக எழுதிவைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது தொன்றுதொட்டே இருந்து வருகிறது. எனவே அந்த போர்டை அகற்றுவதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்றுள்ள சூழ்நிலையில், சென்னை மையப் பகுதியில் வெளியிடங்களிலிருந்து வரக்கூடியவர்கள் பார்ப்பதற்காக வைக்கப்பட்டிருக்கிற போர்டில் இருந்து இந்த கொலைகாரன்பேட்டை என்றிருப்பதை மாற்றியமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல. இப்போதுள்ள சூழ்நிலையில் விதவைப் பெண்களுக்கு நல்ல முறையில் அவர்கள் புது வாழ்வு காணக்கூடிய திட்டத்தைப் பற்றி இங்கே சொல்லியிருக்கிறார்கள். “தமிழ் நாட்டில் தாலி அறுத்தவர்களுக்கு தாசில் உத்தியோகமா, இட்லி சுட்டுத்தான் பிழைக்கவேண்டும்” என்று கலைத்துறை மூலம் பிரசாரம் செய்யப்பட்ட நிலை மாறி இன்று விதவைப் பெண்கள் நல்ல முறையில் வாழ வேண்டிய கட்டம் வந்து விட்டது, அந்த நல்லெண்ணத்தின் அடிப்படையில் அதற்கு வேண்டிய திட்டத்தை இத்தோடு இணைத்திருப்பது கண்டு அதை வரவேற்கிறேன். அதுமட்டுமல்ல. அவசர காலச் சட்டத்தைப்

1977 ஜூலை 28]

[டாக்டர் கே. சமாசம்]

பற்றி இங்கே ஏற்கனவே ஆண்டு, இன்றைய தினம் எதிர்க்கட்சித் தலைவராக இருக்கிற முன்னாள் முதல் அமைச்சர் டாக்டர் கருணாநிதி அவர்களும், மற்ற எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்களும் இங்கே பேசினார்கள். அவசரகாலப் பிரகடனம் பற்றி அவர்கள் இங்கே பேசினார்கள். அவசர காலச் சட்டத்தால் அந்த ஆட்சி கவிழ்க்கப் பட்டு விட்டது என்றெல்லாம் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அப்போது நான் குறுக்கிட்டு சில கேள்விகள் கேட்டபோது அவற்றிற்கு சரியான விளக்கங்கள் தரவில்லை என்பதால் அவைகுறித்து தெளிவு பெற சில கருத்துக்களைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அவசர காலச் சட்டம் அருமை முன்னாள் முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் இருக்கிறபோது வந்தது. அந்த நிலையில் அவர்கள் அங்கிருந்துகொண்டு அந்த நேரத்தில் அந்தச் சட்டத்தை அவர் பயன்படுத்தினாரா இல்லையா என்பதை சட்டமன்றத்திற்கு புதிதாக வந்திருக்கக் கூடிய நாங்கள் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறோம். மத்திய அரசு விதித்த அவசரக் காலச் சட்டத்தை அப்போது இங்கு ஆட்சியீடத்தில் இருந்தவர்கள் பயன்படுத்திக் கொண்டார்களா இல்லையா? அதைத் தெளிவு படுத்திக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அந்த நேரத்தில் சிலர் கைதா னார்கள். அந்த நேரத்தில் இங்கிருந்த ஆட்சி அதையொட்டியே நடந்தது. இதுபற்றிய தெளிவான விளக்கத்தை நான் முன்னாள் முதல்வர் அவர்களிடமிருந்து பெற விரும்புகிறேன். அவசர காலச் சட்டத்திற்கு முன்பு அந்த ஆட்சியை ஆஹா, ஓஹோ, பேஷ், பேஷ் என்றிருந்ததுபோல் பேசியது உண்மையிலேயே, என்னைப் போன்ற திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் ஆதியில் இருந்து பங்கெடுத்துக்கொண்ட தொண்டர்களுக்கு மெத்த வருத்தத்தைத் தந்தது. உள்ளபடியே, நான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திலிருந்து வேறு ஒரு கட்சிக்கு மாறிவிட்டேன் என்ற காரணத்திற்காக என்னை பலவகைகளில் தன் கட்சிக்கு இழுக்கிற ஒரு நிலையை உருவாக்கி நான் வரமறுத்த பிறகு என்மீது பொய் வழக்குப் போட்பார்கள். அந்த வழக்கு பற்றி விளம்பரப் படுத்தப்பட்டது. அ.தி.மு.க. தலைவர் கைது, எட்டாயிரம் சில்லரை ரூபாய் கையாடல் என்றெல்லாம் போட்டார்கள். ஆனால் வழக்குமன்றத்திற்கு சென்று பார்க்கிறபோது ரூ. 50யை நான் திருடியதாக, கையாடல் செய்ததாக அல்ல அந்த ரூபாய் தள்ளி வரவு வைக்கப்பட்டது என்று வழக்குமன்றத்தில் இருந்தது. இருபது மாதங்கள் வழக்காடிய பிறகு இது சரியானதல்ல, முறையானதல்ல என்று தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டது. அது மட்டுமல்ல. அந்த நேரத்தில் ப்ரஸிடென்ட்ஸ் சஸ்பென்ஸ் அக்ஷன்டில் ரூ. 1,800 இருக்கிறது என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட பொய் வழக்குகள் அவசர காலச் சட்டத்திற்கு முன்பே ஆண்ட அரசு போட்டது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இதைச் சொல்லக் காரணம், அதுமட்டுமல்லாது எதிர்க்கட்சியில் இருக்கக் கூடியவர்கள் வலிவுள்ளவர்களாக இருந்தால், அவர்கள் கட்சி வளர்ந்து விடும் என்று தெரிந்து காரியங்களைச் செய்தார்களே

[டாக்டர் கே. சமரசம்]

[1977 ஜூலை 28]

என்னுடைய நிலம் 12½ ஏக்கர் முழுமையாகப் பாதிக்கப்படக் கூடிய ஒரு திட்டத்தை எனக்காகவே வறட்சி மீட்புப் பணித் திட்டம் என்று போட்டு என் நிலத்தை பறிகொடுத்து விட்டேன். இன்றையதினம் வரை அந்த நிலத்திற்கான சரியான உதவித் தொகையை நான் பெறவில்லை என்பதை நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அன்று இப்படியெல்லாம் சித்திரவதைக்குள்ளான காலங்கள் பல உண்டு. ஆகவே அவசரக் காலச் சட்டம் மட்டும் தவறு என்று சொல்லாமல் அதற்கு முன்பே இருக்கக்கூடிய, செய்திருக்கக்கூடிய தவறுகள் தொடராத வகையில் இன்றுள்ள அரசு மிகவும் நல்லமுறையில் செயல்படும் என்பதற்காக வேண்டியவிளக்கங்கள் அளித்திருப்பதைப் பாராட்டுகிறேன். வரவேற்கிறேன்.

[பிற்பகல் 12-50]

அடுத்தபடியாக, அருமை பேராசிரியர் அவர்கள் மிகவும் சிறந்த முறையில் சில கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். கருத்துக்கள் சில எனக்கு மாறுபட்டதாக இருந்தாலும் அவர்கள் அழகாக தமிழைப்பயன்படுத்திச் சொன்ன கருத்துக்களைக் கூர்ந்து கவனித்துக் கொண்டிருந்தேன். அதை நான் வரவேற்கக்கூடியவன் என்றாலும், உதவித் தொகை அளிக்கும் விஷயத்தில் மீனவ நண்பராக இருக்கிறார் முதலமைச்சர் என்று குறிப்பிட்டார். அவர்கள் மீனவ நண்பன் மட்டுமல்ல, விவசாயியின் உறவினன் ஆகவும், தொழிலாளியின் தோழனாகவும் மட்டுமல்ல, நம் நாடு காக்கும் நல்ல காவல்காரனாகவும் இருந்து வருகிறார் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதுமட்டுமல்ல, இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய சூழ்நிலைகளைப் பார்க்கும் போது, சிலவற்றை மட்டும் நான் குறிப்பிட்டுக்காட்ட விரும்புகிறேன்... (மணியடிக்கப்பட்டது) நான் திரு வி. எம். கிருஷ்ணன் அவர்களுடைய நேரத்தையும் சேர்த்து பெற்றிருக்கிறேன். ஆகவே இன்னும் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல நேரம் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நீங்களாகவே நேரத்தை 'ஆல்டர்' செய்து கொள்ள முடியாது. சீக்கிரமாக முடித்துவிடுங்கள்

டாக்டர் கே. சமரசம் : இங்கே வரிவிதிப்புபற்றி சொல்லப் பட்டது. தர்மபுரி மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரை, கே. ஆர். பி. அணைக்கட்டு விவசாயிகளுக்கு சில வரிகள் இருக்கின்றன. அது எப்படியிருக்கிறது என்று பார்த்தால், 83-வது பசலியில் 30 ரூபாய், 84-ம் பசலியில் 60 ரூபாய், 85-ம் பசலியில் 120 ரூபாய், 86-ம் பசலியில் 240 ரூபாய் 87-ம் பசலியில் 480 ரூபாய் என இப்படியாக வரி விதிப்பு அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதைக் கவனித்து விவசாயிகளுடைய நலனை கருணை உள்ளத்தோடு பரிசீலனை

1977 ஜூலை 28]

[டாக்டர் கே. சமரசம்]

செய்து, எந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் எப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் இத்தகைய நிலை கொண்டுவரப்பட்டது என்ற காரணங்களை சொன்னாலும், இதை மாற்றி நல்ல முறையில் “வரி விதிப்பை” திருத்தி அமைக்கவேண்டும் என்று பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக, எங்கள் மாவட்டத்தைப் பற்றி சில கருத்துக்களை சொல்ல விரும்புகிறேன். தர்மபுரி மாவட்டம் என்றால் தர்மம் புரிகின்ற மாவட்டம் என்று சொல்வதுண்டு, ஆனால் இன்றைக்கு தர்மபுரி மாவட்டம் தரித்திர மாவட்டமாக இருக்கிறது. இந்த நிலையை மாற்றி அமைக்க வேண்டும். அங்கே பல கனிப் பொருட்கள் இருக்கின்றன. பலவிதமான வளங்கள் இருக்கின்றன. காவேரி ஓடுகிறது, தென்பெண்ணை பாய்கிறது. அங்கே கிடைக்கக் கூடிய கருங்கல் அன்னியச் செலாவணியை தருகிறது. காட்டு வளம் பெருகி வருகிறது, மூங்கில் இருக்கிறது, நெல் இருக்கிறது, சேலத்து மா இருக்கிறது, இன்னும் தென்னே, பலா, வாழை இருக்கிறது. இத்தனை இருந்தும் என்ன பலன்? “அத்தனையும் இருக்கு பெட்டியிலே ஆக்குவதற்கு சட்டியில்லே” என்ற நிலை தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. முன்னால் இருந்த ஆட்சியில் எங்கள் மாவட்டம் பிற்பட்ட மாவட்டமாக இருந்தது, அந்த நிலை இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய ஆட்சியிலும் தொடராமல் அது முன்னேறிய ஒரு மாவட்டமாகத் திகழுவதற்கு பயனுள்ள நல்ல பல திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு ஒப்புதல் அளிக்க வேண்டும் என்று விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக் கொண்டு, உண்மையிலே அருமையான நல்லதொரு கருத்துக்களை எடுத்துக் காட்டக்கூடிய புனிதமான, எளிமையான, யார் யார் கனவு கண்டார்களோ, அதாவது காந்திஜி, நேரு, ராஜாஜி போன்றவர்கள் கண்ட கனவு நினைவாகக் கூடிய வகையில் இது அமைந்திருக்கிறது. Rajaji was a great statesman. Nehru was a great statesman. Anna was a great statesman. என்று சொல்லக்கூடிய நேரத்தில். Our present Chief Minister, ‘Puratchi Thalaivar’, is also a great statesman என்கிற முறையில் அமைந்திருக்கிறது என்று சொல்லி வாய்ப்பு தந்த துணைத் தலைவருக்கு நன்றி தெரிவித்து அமருகிறேன்.

* திரு. தே. ஞானசிகாமணி : சட்டமன்ற துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்களால் இங்கு தாக்கல் செய்யப்பட்டிருக்கின்ற நிதிநிலை அறிக்கையில் கிராமப் புறங்களில் தொழில் வளர்ச்சி என்னும் தலைப்பில் கிராமங்களில் இருக்கக்கூடிய தொழில்களுக்கு, அதில், முக்கியமாக மூலப் பொருட்கள் இல்லாமல் முடங்கிக் கிடக்கும் தொழில்களுக்கு நிதி உதவியும் மூலப் பொருட்களும் அளிக்கப்படப் போவதாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரை, 100-க்கு அதிகமான முந்திரித் தொழிற்சாலைகள் மூலப்பொருட்கள் இல்லாத காரணத்தால் முடங்கிக் கிடக்கிறது. அதன் காரணமாக

[திரு. தே. ஞானசிகாமணி]

[1977 ஜூலை 28]

ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் வேலையின்றி தவிக்கின்றார்கள். இந்தத் தொழிற்சாலைகளில், 40 ஆயிரம் முதல் 50 ஆயிரம் தொழிலாளர்கள் வரையிலும் வேலை செய்து கொண்டிருந்தார்கள். இந்தத் தொழில் ஆரம்பித்து 10, 15 வருடங்கள் ஆகின்றன. இதில் முக்கிய தொழிற்சாலைகளிலும் முந்திய ஆண்டு அறவே வேலையில்லாமல் இருந்தது. கழிந்த ஆண்டு சமார் இரண்டு மாதங்கள் மட்டும் வேலை நடந்தது.

இந்த ஆண்டும் அதே நிலைமைதான் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதற்குக் காரணம், ஆப்பிரிக்கா நாட்டிலிருந்து முந்திரிக் கொட்டை, கச்சா முந்திரி வரவழைக்கப்படவில்லை. காலா காலங்களில் தேவையான கச்சா முந்திரி வரவழைப்பதற்காக அகில இந்திய அடிப்படையில் சென்ட்ரல் கார்ப்பரேஷன் என்று ஒரு நிறுவனம்கேரளாவில் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் கார்ப்பரேஷன் உண்மையிலேயே காலாகாலங்களில் ஆப்பிரிக்கா நாட்டிலிருந்து கச்சா முந்திரியை வரவழைப்பதில்லை. அப்படி வரவழைக்காததன் காரணத்தினால், இங்குள்ள பாக்டரிகள் எல்லாம் இன்றைக்கு மூடக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, இதைப்பற்றி தொழிற் சங்கத்தின் யோசனைகளையெல்லாம் ஒரு விண்ணப்பம் மூலமாக தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்களிடம் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் ஒரு யோசனை கூற விரும்புகிறேன். இந்தத் தமிழகத்திற்கு மட்டும் ஒரு தனிக் கார்ப்பரேஷன் அமைத்து, காலாகாலங்களில் நமக்குத் தேவையான கச்சா முந்திரியை ஆப்பிரிக்க நாட்டிலிருந்து வரவழைத்துக் கொடுத்தால், வேலைவாய்ப்புக்கு வசதியாக இருக்கும். நமக்கு ஒரு ஆண்டிற்குத் தேவையான கச்சா முந்திரி எவ்வளவு, எத்தனை டன் தேவை, ஒவ்வொரு பாக்டரிக்கும் எத்தனை டன் கொடுக்க வேண்டும் என்று கணக்கிட்டால், வேலைவாய்ப்பிற்கு வசதியாக இருக்கும். கிராமங்களில்தான் அத்தனை பாக்டரிகளும் நிறுவப்பட்டிருக்கின்றன. அதில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களில் 95 சதவிகிதம் பேர்கள் பெண்கள்தான். ஆகவே, இந்த எல்லாக் கிராமங்களிலும் பொருளாதார முன்னேற்றம் ஏற்படக்கூடிய வகையில், ஒவ்வொரு பாக்டரிக்கும் ஆண்டு ஒன்றுக்குத் தேவையான கச்சா முந்திரியை வரவழைத்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்தில், இந்த கச்சா முந்திரியை வரவழைப்பதில், ஏற்றுமதி இறக்குமதி வியாபாரத்தை குளச்சல் துறைமுகம் மூலமாகச் செய்தால் மிகவும் லாபகரமாக இருக்கும். முன்னால் மணவாளக்குறிச்சியில் தயாரித்து வந்த உலோக மணல் இந்தத் துறைமுகத்தின் வழியாகத்தான் எடுத்துச் செல்லப்பட்டு வந்தது. அந்நிய நாடுகளிலிருந்து இந்தத் துறைமுகத்திற்கு சிறு, நடுத்தர கப்பல்கள் வந்து ஏற்றுமதி செய்துகொண்டு போகப்பட்டது.

1977 ஜூலை 28] [திரு. தே. ஞானசிகாமணி]

எனவே, இந்த குளச்சல் துறைமுகம் இதற்கு லாயக்கானது. ஆகவே, இந்தத் துறைமுகத்தின் வழியாக இந்த ஏற்றுமதி,, இறக்குமதி வியாபாரத்தை, கார்ப்பரேஷன் மூலமாகச் செய்தால் அதிக லாபம் அடைய முடியும்.

அதேபோல, இன்னும் நாம் அந்நிய நாடுகளையே சார்ந்திருக் காமல், நமது நாட்டிலேயே குறைந்த பட்சம் 10 ஆயிரம் ஏக்கரா நிலப்பரப்பில் முந்திரிச் செடிகளை வளர்ப்பதாக இருந்தால், அந்நிய நாடுகளுக்கு நாம் நம் பணத்தைக் கொடுக்க வேண்டிய தில்லை. 5 ஆண்டுகளில் பலன் ஏற்படும். அப்படி ஏற்படும் போது, இன்னும் அதிகமான தொழிலாளர்களுக்கு வேலை கிடைக் கும். அப்போது நமக்கு தன்னிறைவு ஏற்படும். ஆகவே, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலேயே, இந்த ஆண்டிலேயே குறைந்த பட்சம் 10 ஆயிரம் ஏக்கரில் முந்திரிச் செடிகளை நட்பு, வளர்ப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யும்படி நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இதற்கு முன்னால் இருந்த அரசு, ஒருசில ஆயிரம் ஏக்கரில் இதற்கான திட்டங்கள் வகுத்திருப்பதாக நான் பத்திரிகைச் செய்தியைப் படித்தேன். அது எவ்வளவுதூரம் வளர்ந்திருக் கிறது என்பதுபற்றி இப்போது நான் கூற முடியாது.

தவிர, இங்கிருக்கக்கூடிய தொழிற்சாலைகளின் முதலாளிகள் பெரும்பாலோர் கேரளத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். பாக்டரிகளில் கூலி குறைவாகத்தான் கொடுக்கிறார்கள். அதிகமாகக் கேட்டால் தொழிற்சாலைகளை நாங்கள் மூடி விடுவோம் என்று பயமுறுத்தி, குறைந்த கூலி கொடுக்கக்கூடிய நிலைதான் இருக்கிறது. இங்கு பாக்டரி சட்டம் அமுல்படுத்தப்பட்டிருப்பதாகத் தெரியவில்லை. எத்தனை பேர்கள் வேலை செய்கிறார்கள், எத்தனை பாக்டரிகள் இருக்கின்றன என்கின்ற கணக்குகளை கூட அறிய முடியாத நிலை யில்தான் பாக்டரிகளை வைத்திருக்கிறார்கள். இந்தத் தொழில் கேரளத்திலும், தமிழகத்திலும், கர்நாடகத்திலும், ஆந்திரா விலும் இருக்கிறது. மொத்தமாக இந்த 4 மாநிலங்களிலும் சேர்த்து 4 முதல் 5 லட்சம் தொழிலாளர்கள் வரை இந்த வேலை யில் ஈடுபட்டிருப்பதாக பத்திரிகைச் செய்திகள் கூறுகின்றன. ஆகவே, இது பல மாநிலங்களில் இருப்பதினால், இதற்கு ஒரு தேசிய மினிமம் வேஜஸ் நிர்ணயிப்பது நல்லது என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

(பிற்பகல் 1-00.)

அடுத்ததாக, குமரி மாவட்டத்தில் 35,000-க்கும் அதிகமான பணியேறும் தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். இவர்களுக்கு ஆறு மாதந்தான் வேலை, ஆறு மாதம் வேலை இல்லை. அவர்களுக்கு வேலை இல்லாத காலத்தில் மாற்று வேலை கொடுக்கவோ, மானியம் கொடுக்கவோ அரசு முன் வரவேண்டும். அவர்

[திரு. தே. ஞானசிகாமனி]

[1977 ஜூலை 28]

களுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய கூலி மிகக் குறைந்த கூலி. சராசரி கணக்கு ஒரு ஆள் பனையேற, அதைக் கருப்புக் கட்டியாக்க இரண்டு பேர் வேலை செய்தாகவேண்டும். ஆக மூன்று பேருக்கு சராசரி 2½ அல்லது 3 ரூபாய்தான் ஒட்டுமொத்தத்தில் கிடைக்கும். இவ்வளவு குறைந்த ஊதியம் பெறுவோருக்கு கடன் வழங்க பாம்கூர் சொசைட்டி முன்போல உடனடியாக சொசைட்டியின் போர்டு ஏற்படுத்த வேண்டும். பாம்கூர் பெடரேஷன் என்ற அமைப்பு முன்பு இருந்தது. இப்போது அது இல்லை. ஒரு தனி அதிகாரி மட்டும் செயல்படுகிறார். அதன் மூலம் அவர்களுக்குக் கடன் உதவி கிடைக்கச் செய்ய வேண்டும். விறகு குறைந்த விலையில் கிடைக்க வேண்டும். பாத்திரங்கள் பாதி விலையில் கிடைக்க வேண்டும். வேலையில்லாத காலத்தில் மானியம் கிடைக்க வேண்டும்.

பனையேறும் தொழிலாளர்கள் விழுந்து இறந்து விட்டால் ஆயிரம் ரூபாய் கொடுத்து வந்தார்கள். அதே போல் மீனவர்களுக்கும் கொடுத்து வந்தார்கள். இந்த இரண்டு தொழில்களுமே ஆபத்து மிகுந்தது. இந்த நாட்டில் ஒரு பழமொழி உண்டு. கடலில் செல்லுகிறவர்களும், பனையேறுகிறவர்களும் திரும்பி வந்தால்தான் நிச்சயம் என்று, கடலில் செல்லும் தொழிலாளர்களுக்கு ஆபத்து ஏற்பட்டால் ஆயிரம் ரூபாய் என்று கொடுத்து வந்த உதவித் தொகையை ஐயாயிரம் என்று உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். ஆனால் பனையேறும் தொழிலாளர்களுக்கு இன்னும் ஆயிரம் ரூபாய் என்ற அளவிலே தான் இருக்கிறது. இவர்களுக்கும் ஐயாயிரம் ரூபாய் என்று ஆக்கிக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். 1974-ம் ஆண்டுக்குப் பிறகு இந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கக்கூடியவர்கள் விழுந்து இறந்து விட்டால் உதவித் தொகை கொடுக்கப்படவில்லை என்று பல கிராமங்களிலும் சொல்லுகிறார்கள். 60, 70 பேருக்குமேல் கிடைக்கவில்லை என்று சொன்னார்கள். பாம்கூர் பெடரேஷன் காரியாலயத்தில் கேட்டால் அவர்ட்மென்ட் தீர்ந்துவிட்டது என்று சொல்லுகிறார்கள். அவர்களுக்கு அந்தப் பணத்தை உடனடியாகக் கொடுக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மீனவர்களுக்கும் வருஷத்தில் ஐந்து மாதங்கள்தான் வேலை இருக்கிறது. சீசனில் மட்டுந்தான் அதிகமாக மீன் கிடைக்கிறது பாக்கியுள்ள மாதங்களில் அவர்களுக்கு வேலை அறவே இல்லை. ஐந்து மாத கால ஊதியத்தை வைத்து ஓராண்டுக்காலம் வாழ முடியாது. ஆகவே, அவர்களுக்கு வேலை இல்லாத 7 மாதங்களுக்கு மாற்று வேலை கொடுக்கவேண்டும் அல்லது நிவாரணம் கொடுக்க வேண்டும்.

கடலில் திடீரென்று வரக்கூடிய கடல் கொத்தளிப்பைப் பற்றி காலாகாலங்களில் வாடொலியில் அறிவிப்பு வருகிறது. அதைக் கடலோரப் பகுதிகளில் கடலில் செல்லும் மீனவர்கள் அறிந்து

1977 ஜூலை 28]

[திரு. தே. ஞானசிகாமணி]

கொள்ள தக்க வசதிகள் செய்ய வேண்டும். அப்படி வசதி செய்தால் ஆபத்துகளிலிருந்து தப்புவதற்கு உதவியாக இருக்கும். அப்படிப் புயல் ஏற்படுவதை மீனவர்களுக்கு, கடலோரப் பிரதேசங்களில் உள்ளவர்களுக்கு அறிவிப்பதாய் இருந்தால் அவர்கள் செல்லாமல் தடுக்கமுடியும். அந்தப் பிரதேசத்திலே புயல் வரப்போகிறது என்று அறிவிப்புச் செய்தால் வானிலை ஆராய்ச்சி நிலையத்திலிருந்து வருகிற தகவலை கடலோரத்திலே வாழ்கின்ற மக்களுக்கு தெரிவிக்கும்படியான அறிவிப்பைச் செய்வதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும்.

அடுத்து, மலையோரப் பிரதேசங்களில் 75 முதல் 100 டன் வரையில் ரப்பர் உற்பத்தியாகிறது. ரப்பர் அதிகமாக உற்பத்தியாகிற பிரதேசமாக இருப்பதாலே அங்கே ஒரு பெரிய ரப்பர் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்த வேண்டும். அதனால் அரசாங்கத்திற்கும் லாபம் கிடைக்கும், அங்கே ஆயிரம், 2 ஆயிரம் பேர்களுக்கு வேலையும் கிடைக்கும். ஆகவே இதைக் கவனித்துச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அடுத்து ஆர். சி. சுப்பிரமணியம் தயவுசெய்து 7 நிமிடத்திற்குள் முடித்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஆர். சி. சுப்பிரமணியம் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய நிதியமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்த நிதிநிலை அறிக்கையின்மீது என்னுடைய ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு இருக்கிறேன். நான் சட்டமன்றத்திலேயே முதன்முறையாகப் பேசுகின்ற முறையிலே இருப்பதால் நான் உதவித் தலைவர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்கள் குறித்த நேரத்தைப் பார்க்காது கொஞ்சம் அதிகமாக நேரம் வழங்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை நான் வரிவரியாகப் படித்துப் பார்க்கிறபோது இந்த அரசாங்கத்தின்மீது மக்கள் வைத்திருக்கிற நம்பிக்கையையும் மக்கள் மீது இந்த அரசாங்கம் கொண்டிருக்கிற நல்ல எண்ணத்தையும் வெளிப்படுத்துவதாக இருக்கிறது என்பதை உணர்ந்து நான் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை மனதார வரவேற்கிறேன்.

கடந்த 8-ஆம் தேதியன்று இங்கே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் மதிப்பிற்குரிய பாலகிருஷ்ணன் அவர்கள் முதுகுளத்தூர் பகுதியைப்பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகளைச் சொன்னார்கள்.. அதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே மறுத்துச் சொல்லாமல் என்னுடன் இருக்கமுடியவில்லை. அது என்ன என்று கேட்டால், முதுகுளத்தூர் பகுதியிலே உள்ள மக்கள் சாராயக் கடைகள் வைத்திருக்கிறார்கள், அது மட்டுமல்ல, கலப்பையைத் திருடுகிறார்கள், ஆடு

[திரு. ஆர். சி. சுப்பிரமணியம்] [1977 ஜூலை 28]

திருடுகிறார்கள், மாடு திருடுகிறார்கள், அங்கேயுள்ளவர்கள் திருட்டைத் தொழிலாகக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று குறிப்பிட்டுப் பேசினார்கள். அது எப்படி என் மனதிற்குப்படுகிறது என்று கேட்டால் ... ..

திரு. சோ. பாலகிருஷ்ணன் : ஒரு விளக்கம். பெருமதிப் பிற்குரிய துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் அங்கேயுள்ள மக்களைப்பற்றிப் பேசவில்லை. அங்கே சாராயம் விற்பனை செய்கிறார்கள், சாராயம் குடிப்பதற்கு காசு இல்லாத நேரத்திலே சில நேரங்களிலே சில திருடுகளைச் செய்கிறார்கள் என்றுதான் சொன்னேன் தவிர பொது மக்கள் திருடுகிறார்கள் என்று நான் சொல்லவில்லை.

Mr. Deputy Speaker :

This is self-explanation, I think.

திரு. ஆர். சி. சுப்பிரமணியம் : அந்த நிலை எதைக் காட்டுகிறது என்றால் இந்த மன்றத்திலே 1957-ல் முதலுளத்தூர் பகுதி எப்படி விமர்சிக்கப்பட்டது என்பது இந்த அவையிலே உள்ள உறுப்பினர்களுக்கு எல்லாம் நன்றாகத் தெரியும். இருபது ஆண்டுகளுக்குப் பின்பும் அப்படிப்பட்ட கருத்தையே அந்த பகுதியின்மீது ஏற்படுத்தும் தவறான எண்ணத்தை ஏற்படுத்துகின்ற முறையிலே பேசவில்லையென்றால் நான் அதை பொருட்படுத்தப்போவதில்லை என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். இப்போது முதலுளத்தூரில் டெபுடி சூப்பிரன்டெண்டெண்ட் இருக்கிறார், கமுதிப் பகுதியிலே ஒரு டெபுடி சூப்பிரன்டெண்டெண்ட் இருக்கிறார். ஆகவே அங்கே சட்டம், நல்ல முறையில் பாதுகாக்கப்பட்டு, மக்கள் பாதுகாப்பான முறையிலே இருக்கிறார்கள். அங்கே எந்தவிதமான தவறும், குற்றமும் நடைபெறவில்லை. வழிப்பறி போன்ற திருடுகள் சம்பந்தமான குற்றங்கள் எதுவும் தற்போது அங்கே உள்ள காவல் நிலையங்களில் பதிவு செய்யப்படவில்லையென்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[பிற்பகல் 1.10]

அங்கே வறுமை இருக்கிறது என்பதை ஒத்துக்கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில் அங்கே தவறான நடவடிக்கைகள் இருக்கின்றன என்பதை என்னால் ஒத்துக்கொள்ள முடியாது. அந்தப் பகுதியில் உள்ள நிலைமையைப் பற்றி அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர வேண்டியது என்னவென்றால், அங்கு கிட்டத்தட்ட 5,000 ஏக்கர் உப்பு உற்பத்தி செய்யக்கூடிய திட்டம் போடப்பட்டு நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. அங்கிருந்து உப்பை எடுத்து வெளியிடங்களுக்குச் சென்று கெமிகல் ஆக்கும் திட்டம் ஏற்கனவே இருந்த அரசாங்கத்தால் போடப்

1977 ஜூலை 28] [திரு. ஆர். சி. சுப்பிரமணியம்]

பட்டிருக்கிறது. அந்தப் பகுதியிலே உள்ள வேலையற்றவர்களுக்கும், படித்த மாணவர்களுக்கும் பயன்படும் வகையில் அதே இடத்தில் இந்த ஃபேக்டரியை ஆரம்பித்து அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு நல்வாழ்வு அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதோடு அந்தப் பகுதியில் சிமெண்ட் செய்யக்கூடிய சிப்சம் கிடைக்கிறது. கடற்கரைப் பகுதிகளில் குறிப்பாக தாழையூத்து, துலுக்கப்பட்டி, எங்கள் கடலாடி போன்ற பகுதிகளில் இருந்து ஏற்றிச் செல்கிறார்கள். அந்த இடத்திலேயே சிமெண்ட் பேக்டரியை ஆரம்பித்தால் நல்லது. முப்பது மைல் சுற்றளவிலே மூலப்பொருட்கள் முதுகுளத்தூர் பகுதியில் கிடைப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். அதை அரசாங்கம் பயன்படுத்தி வேலையில்லாத அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு வேலைவாய்ப்பை அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, அந்தப் பகுதியிலே கிடைக்கின்ற இரால் மீன்கள் மற்றப் பகுதிகளிலே கிடைக்கின்ற மீன்களைவிட தரமான இராவாக கிடைக்கிறது என்று மீனவத் தொழிலாளர்கள் சொல்கிறார்கள். அவர்கள் சொல்கிறார்கள், 20 இரால் கொண்டது ஒரு கிலோ என்று கிடைக்கும் அளவிற்கு ஏர்வாடி, கடலாடி பகுதிகளில் கிடைக்கிறது என்று. அதைப் பதனிடக்கூடிய தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்தினால் அங்குள்ள மக்களுக்கு வேலைவாய்ப்பாக இருக்கும் என்று அவர்கள் கருதுகிறார்கள்.

அதோடு அந்தப் பகுதியில் மூன்று நான்கு வருடங்களுக்கு ஒருமுறைதான் மழை பெய்கிறது. ஆகவே, அங்கே பால் வளத்தைப் பெருக்கும் அளவிற்கு மாடுகளை அங்குள்ள விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்து பால் வளத்தைப் பெருக்க வழி செய்தால், பால் வளத்தை அதிகப்படுத்தி தேசத்திற்கு ஒத்துழைப்பதோடு அவர்களும் உரிய மேம்பாடு அடைய வழியாக இருக்கும் என்பதை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

பெரியாறு தண்ணீரை அந்தப் பகுதி விவசாயிகள் மூன்று போகத்திற்குப் பயன்படுத்துகிறார்கள் என்று நான் கேள்விப்படுகிறேன். எங்கள் பகுதியில் விவசாயத்திற்கு மட்டுமல்லாமல், குடிதண்ணீருக்காகவும் அங்குள்ள மக்கள் படும் சிரமங்கள் சொஞ்சநஞ்சமல்ல. எங்கள் முன்னோர்கள் ரகுநாத கால்வாய் மூலமாகத் தண்ணீரைப் பயன்படுத்தியிருக்கிறார்கள். மீண்டும் அந்த உரிமையைப் பெற வேண்டுமென்பதற்காக தண்ணீர் கொடுங்கள் என்று கேட்கவில்லை. பெரியாறு தண்ணீர் விருந்து குடிதண்ணீர் கொடுங்கள், அந்த விவசாயிகளிடம் தயவு காட்டுங்கள் என்றுதான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஜூலை - ஆகஸ்ட் மாதங்களில் நாற்றுப் பயிரிட மட்டும் பெரியாறு தண்ணீரைக் கொடுத்தால் உபயோகமாக இருக்கும். நாற்று பால் தண்ணீர் கொடுங்கள், ஜூலை, ஆகஸ்ட்

[திரு. ஆர். சி. சுப்பிரமணியம்] [1977 ஜூலை 28]

செப்டம்பர் மாதங்களிலே மழை பெய்து விடும். அப்போது நடவசதியாக இருக்கும். இப்பொழுது குடி தண்ணீருக்காகப் படும் கஷ்டம் கொஞ்சநஞ்சமல்ல. குருவாடி, கொக்காடி போன்ற பகுதிகளில் நான்கைந்து மைல் தூரம் தாய்மார்கள் போய்த் தண்ணீர் எடுத்து வந்து பயன்படுத்துகிறார்கள். உதாரணமாகச் சொன்னால், மாலை நான்கு மணிக்கு தண்ணீர் எடுக்கச் சென்றால் இரவு எட்டு மணிக்குத்தான் திரும்ப முடியும். அதற்குப் பிறகு உலை வைத்து சமைத்து இரவில் போடுவதற்குள் குழந்தைகள் தூங்கி விடுகின்றன. அப்படிப்பட்ட பயங்கரமான நிலைமை அங்கே இருக்கிறது என்று சொல்லி, இந்தக் குடிதண்ணீருக்கு இந்தக் காரணம் அரசாங்கம் தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்து, அந்தப் பகுதிக்குத் தனியாக திட்டத்தைத் தீட்டி உருவாக்கித் தர வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இதற்கு முன்யிருந்த அமைச்சர்கள் அந்தப் பகுதியிலே பல பொதுக்கூட்டங்களிலும் பேசியிருக்கிறார்கள். கள்ளர்களுக்கும் மறவர்களுக்கும் ரெக்ளமேஷன் ஏற்படுத்தப் போவதாகப் பேசப்பட்டு வந்தது, பல கூட்டங்களிலும் கேட்டிருக்கிறேன், பத்திரிகைகளிலும் பார்த்திருக்கிறேன். ஆனால் அது நடைமுறைக்கு வந்ததா என்றால் வரவில்லை. அந்த மாதிரி மறவர்களுக்கும் ரெக்ளமேஷன் ஏற்படுத்தி நிவாரணம் அளிக்க வேண்டும். அப்பொழுதுதான் மறவர் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு ஒரு நிவாரணம் அளிக்க முடியும். அவ்வாறு செய்ய வேண்டுமென்று கூறி அதற்குத் தனியாக ஒரு டிபார்ட்மென்டை ஆரம்பித்து அதை அமல் நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தேர்தல் முடிந்த பின்னர் நான் அந்தப் பகுதிக்குச் சென்றிருந்தேன். முத்துப்பேட்டை என்ற ஓர் ஊர் இருக்கிறது. அங்கிருந்து குழாய் மூலமாக ஓவர் ஹெட்டாங்கிற்கு தண்ணீர் போகிறது என்று சொன்னார்கள். அந்தத் தண்ணீர் எங்கு போகிறதென்றால் வண்ணன்குண்டு என்ற ஊருக்குப் போகிறது என்று சொன்னார்கள். எங்கள் ஊர் வழியாகத் தான் தண்ணீர் போகிறது, ஆனால் எங்கள் ஊருக்குத் தண்ணீர் இல்லையென்று சொன்னார்கள். அதைக் கேட்பது மனதிற்கு ரொம்பக் கஷ்டமாக இருக்கிறது. 100 வீடுகள் உள்ள ஊரைத் தாண்டி, 200 வீடுகள் உள்ள கிராமத்திற்குத் தண்ணீர் போகிறது. ஏன், இங்கு கொடுக்காமல், அந்த ஊருக்குப் போகிறது என்று கேட்டேன். அந்த ஊரிலே, திராவிட முன்னேற்றக் கழக எம். எல். ஏ. குடியிருக்கிறார், அதனால் தான் அந்த ஊருக்குப் போகிறது என்று சொன்னார்கள். எவ்வளவு கொடுமையாக இருக்கிறது. குழாய் வைத்து வேறு ஒரு ஊருக்குப் போகிறது, எந்த ஊர் வழியாகப் போகிறதோ

1977 ஜூலை 28]

[திரு. ஆர். சி. சுப்பிரமணியம்]

அந்த ஊருக்குத் தண்ணீர் இல்லை. குடி தண்ணீருக்காக மக்கள் சொன்ன வார்த்தைகள் கேட்க மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கின்றன. ஆகவே, அரசாங்கம் தக்க நடவடிக்கை எடுத்து நைமைரக்காட்டம் என்று நினைக்கிறேன், அந்தக் கிராமத்திற்கும் குடி தண்ணீர் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, வாய்ப்பு அளித்த தலைவருக்கு நன்றி தெரிவித்து அமர்கிறேன், வணக்கம்.

*திரு. ஏ. சுவாமிதாஸ் : மதிப்பிற்குரிய சட்டப் பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, நிதியமைச்சரவர்கள் இந்த மன்றத்தின் முன்னால் வைத்துள்ள நிதி நிலை அறிக்கை மீது ஒரு சில கருத்துக்களை நான் சொல்ல முற்படுகிறேன். இந்த அரசு 1977-78-ல் ஏறத்தாழ ரூ. 663½ கோடி செலவு செய்ய திட்டமிட்டிருக்கிறது. வருவாய் கணக்கிலே நமக்கு வருவாய் குறைவாக இருப்பதாலே, ரூ. 30 கோடி துண்டு விழும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த அளவுக்குத் துண்டு விழக்கூடிய ஒரு பட்டுஜெட்டை கன்னி பட்டுஜெட்டாகத் தயாரித்திருக்க வேண்டாம். கன்னி பட்டுஜெட் என்பதாலே, அரசு திட்டத்தைக் கொடுத்திருக்கும், அதிகாரிகள் அதற்காகப் போட்ட தொகையிலே இந்த மாதிரி கூடுதல் செலவு வந்து துண்டு விழுகிறது. இந்தத் துண்டுத் தொகையை நாம் ஈடுகட்டியாக வேண்டும். ஆகவே, வரியை அதிகமாகப் போடாமல், சிக்கனமாக அரசாங்கத்தை நடத்திச் செல்கின்ற வழிவகைகளைத்தான் நாம் காண வேண்டும். ஏனென்றால், நாம் போட்டிருக்கிற வரி மக்களாலே தாங்க முடியாத நிலைமையிலேயிருக்கிறது. மக்களில் எவ்வளவு பேருக்கு வருமானம் இருக்கிறதென்று பார்த்தால், 10 சதவிகித மக்களிடத்திலே தான் வருமானம் வந்து கொண்டிருக்கிறதே தவிர, எஞ்சிய 90 சதவிகிதம் மக்கள் அன்றாட வருவாயை எளிதாக சமாளிக்கக் கூடிய நிலைமையிலே இல்லாமல் அவதிப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எடுத்துக் காட்டாக பட்டணத்திலே ஒரு அதிகாரி, ரூ. 1,000 சம்பளம் பெற்றால் கூட, ஒரு கார் வைத்து ஓட்டக் கூடிய நிலையில் இல்லை. அந்த அளவு விலை வாசிகள் இருக்கின்றன. ஆகவே, வரிப் பளுவை நீக்கி, சிக்கன நடவடிக்கையை அரசாங்கம் மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். வருமானமில்லாமல், அரசாங்கத்தை எந்தக் கட்சியாலும் நடத்த முடியாது. இருந்தாலும் இந்த வரி விதிக்கப்பட்டிருக்கிற முறையில், விற்பனை வரியை எடுத்துக் கொண்டால், நடைமுறையில் பல சங்கடங்களைப் பார்க்கிறோம். பெரிய வியாபாரிகளை எடுத்துக் கொண்டாலும் சரி, சிறிய வியாபாரிகளை எடுத்துக்கொண்டாலும் சரி, எல்லோரும் ஒருமுனை விற்பனை வரியை வரவேற்கிறார்கள். ஒட்டுமொத்தமாக அந்த வரியை வசூலிப்பதில் சங்கடம் இராது. வரி வசூலிக்கும் அதிகாரிகள் கொடுக்கும் தொல்லை பல வழிகளில் இருப்பதாக வியாபாரிகள் நம்மிடத்

[திரு. ஏ. சுவாமிதாஸ்]

[1977 ஜூலை 23]

திலே நேரடியாகச் சொல்கிறார்கள். ஆனால் அதை நிரூபிக்க முடியுமா என்றால் நம்மால் நிரூபிக்க முடியாது. அவர்கள் சாட்சி சொல்ல முன் வருவதில்லை. ஆகவே, அந்தக் குறைபாடுகளை அகற்றுவதற்காக ஒருமுனை வரியை எப்படி போட்டால் நலமாக இருக்கும் என்று அறிய ஆலோசனைகளைப் பெற அதிகாரிகளை வைத்து, நிபுணர்களை வைத்து ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பல்வேறுவிதமான கருத்துக்களைச் சொல்ல வேண்டுமென்று நினைத்தாலும் எனக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற நேரத்தில் எல்லாவற்றையும் சொல்ல முடியாதென்பதால் எங்கள் மாவட்டப் பிரச்சனைகளைப் பற்றி மட்டும் சொல்ல வேண்டுமென்று நினைக்கிறேன்.

(பிற்பகல் 1-20)

குடி நீர்ப் பிரச்சனை பெரிய பிரச்சனை. நாம் சுதந்திரம் பெற்று 30 ஆண்டுகளாகியும் குடி நீர்ப் பிரச்சனை தீர்க்கப்படவில்லை. தேசம் முழுவதும் இருக்கிறது. தமிழ் நாட்டிலே இருக்கிற எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் நல்ல குடி நீர் வசதி இதுகாறும் கிட்டவில்லை. அது நாம் வெட்கப்படவேண்டிய விஷயம். நாமெல்லாம் மன்றத்திலே இருக்கிறோம். நமக்கு நல்ல குடி தண்ணீர் கிடைக்கிறது. பட்டணத்திலே நல்ல தண்ணீர் கிடைக்கிறது. இருந்தாலும் கிராமத்திலே நல்ல குடி தண்ணீருக்கு ஏற்பாடு செய்யப்படவில்லை. இந்த அரசாவது அதற்கான நல்ல திட்டத்தை மேற்கொள்ள வேண்டும். பல திட்டங்களை நிறைவேற்றாமல் இருந்தாலும் ஓர் ஐந்தாண்டுத் திட்டம் தீட்டியாவது, இந்த அரசு இந்தக் குடி நீர் திட்டத்திற்கு முதலிடம் கொடுத்து, எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் குடி நீர் கொடுக்கத் திட்டம் கொண்டு வரவேண்டும். இப்பொழுதிருக்கிற நிலையிலே எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் நல்ல தண்ணீர் கிடைக்காது. பல இடங்களிலும் குழாய்க் கிணறுகள் வைத்திருக்கிறோம். ஆனால் பம்ப் ஓர்க் பண்ணுவது கிடையாது. எங்கள் ஊரிலே 5 பம்ப்கள் இருக்கின்றன. ஆனால், அவை வேலை செய்யவில்லை. அவை பழுதடைந்தால் ரிப்பேர் பார்க்க ஆளே கிடையாது. வாட்டர் போர்டின் மூலம் எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் ஆழ் கிணறு போட்டு என்ன பலன்? பூமிக்கு அடியிலே 200 அடி ஆழத்திற்கு, அப்பால் இருக்கிற தண்ணீர் நல்ல தண்ணீராக இல்லை. ஆகவே சிறு சிறு திட்டங்களைப் போட்டு, தண்ணீரை—பணத்தை வீணாகாமல், பெரிய திட்டமாகப் போட வேண்டும். கன்னியா குமரி மாவட்டத்தில், பூமிக்கடியில் 90 சதவிகிதம் இடத்தில் நல்ல தண்ணீரை கிடைக்காது. அதனால், மழைக் காலத்தில், தண்ணீரைத் தேக்கி வைத்து, கிராமங்களுக்குப் பயன்படுத்துகிற அளவுக்குப் பெரிய திட்டமாகப் போடவேண்டும், பணம்

1977 ஜூலை 28]

[திரு. ஏ. சுவாமிநாதன்]

இல்லையென்றாலும் உலக வங்கியிலே கடன் வாங்கி அணைகள் கட்ட ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இப்பொழுது போடுகின்ற கிணறு வெட்டும் திட்டங்களால் இலாபம் யாருக்கு? காண்ட் ராக்டருக்கும் அந்தத் திட்டத்தைப் போடுகிற சில அதிகாரிகளுக்கும் தான். என் மாவட்டத்திற்கு வந்து பாருங்கள். பயனில்லாமல் மிகுதியான கிணறுகள் வெட்டியிருக்கிறோம். ஒரு இடத்திலும் தண்ணீர் கிடையாது. அதே போல், குழாய்க் கிணறுகளும் பாழாகியிருக்கின்றன. இந்த மன்றத்திலே ஏற்கனவே ஒரு திட்டம் குறித்து நான் பேசியிருக்கிறேன். மாம்பழத்துறையாறு அணை என்ற ஒரு திட்டம் இருக்கிறது. அத்திட்டத்தை நிறைவேற்றினால் விவசாயத்திற்குத் தேவையான நீரை அளிக்கமுடியும். திரு—கொச்சி அரசாங்கம் காலத்திலேயே அதனைக் கட்ட வேண்டுமென்று நாங்கள் வற்புறுத்தி வருகிறோம். அந்த அணையைக் கட்டினால், விவசாயத்திற்கும் பயன்படுத்தலாம், பக்கத்திலேயிருக்கிற கிராமங்களுக்கும் குடி நீருக்கும் பயன்படுத்தலாம். அதோடு அருகிலுள்ள தக்கலை, குளச்சல் நகரங்களுக்கும் பயன்படுத்தலாம். 1964-ம் ஆண்டிலிருந்தே அத்திட்டம் பற்றி கத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். மக்கள், ஆளுங்கட்சி கையிலே பணத்தைக் கொடுத்து செலவு செய்யுங்கள் என்று சொல்கிறார்கள். நாங்கள் எல்லாம் எதிர்க் கட்சியிலே இருக்கிறவர்கள். செலவு செய்யப்படுகின்ற பணம் எப்படி செலவு செய்யப் படுகிறது என்று பார்ப்பவர்கள். நல்ல முறையில் செலவிட பட வேண்டுமென்று விரும்புகிறவர்கள் நாங்கள். செலவு செய்யப்படுவது சரியா என்று பார்ப்போம். இவ்வளவு காலம் செய்யாமலிருந்தாலும் கூட, இந்த அரசாங்கமாவது இந்த மாம்பழத்துறை திட்டத்தைச் செயல்படுத்த வேண்டும். ஏழு அணைத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவோம் என்று அரசு சொல்லியிருக்கிறது. அந்த 7 அணைகளில் இதையும் ஒரு அணையாக எடுத்துக் கொண்டு, இந்த நீர்த்தேக்கத் திட்டத்தைக் கொடுத்தால், விவசாயத்திற்கும் பயன்படும், குடி நீருக்கும் பயன்படும் என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

அதே போல் காவிரி நீர்ப் பாசனத்திற்கு, கால்வாய்களை, வாய்க்கால்களைச் செப்பனிட உலக வங்கியிலிருந்து கடன் பெற்று பெரிய திட்டம் அமைத்திருக்கிறோம். அதேபோல் பெரியாறு திட்டத்திற்கும் உலக வங்கி கடன் கொடுக்கிறது அதோடு, கோதையாறு கால்வாய்களையும் செப்பனிடும் திட்டத்திற்கும் முதலிடம் கொடுக்க வேண்டும். கோதையாறு திட்டம் சுமார் 100 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் உருவான திட்டம். திருவிதாங்கூர் மகாராஜா காலத்திலே கட்டப்பட்ட திட்டம். கால்வாய்களின் கரைகளில் பழுது பார்க்கும் வேலை செய்யப்படாமல், வாய்க்கால்கள் சரியாகச் செப்பனிடப்படாமல் இருப்பதால் தண்ணீர் பாழாகிப் போகிற நிலையிலே இருக்கிறது. எல்லாக் கால்வாய்களும் அப்படித்தானிருக்கின்

[திரு. ஏ. சுவாமிநாதன்]

[1977 ஜூலை 28]

றன. அதனால், தண்ணீர் சரியாகப் பயன்படுத்தப்படாமல் நெல் பயிர் தீய்ந்து போகிற நிலைமை இருக்கிறது. கால்வாய்களைச் செப்பனிடாமல் இருந்தால், கோதையாறு திட்டத் தாலே பயன் இல்லை. அணையிலே போதிய நீர் இருந்தும், அது கடைவரம்பு வரை வருவது கிடையாது. காரணம் என்ன என்றால், வழியிலே பழுதுபட்ட கரைகளின் வழியாக பாழாகிப் போகிறது. கால்வாயின் மடைகளில் ஷட்டர்ஸ் கிடையாது. அதனால், தண்ணீர் வீணாகக் கரையை உடைத்துக் கொண்டு போகிறது. போதிய நீர், நிலங்களுக்கு கிடைப்பதில்லை. ஆகவே, அரசாங்கம் இதை முன்னேடித் திட்டமாக எடுத்து, கன்னியாகுமரி மாவட்ட விவசாயிகளுக்குச் செய்கிற நல்ல திட்டமாக இதனைக் கவனிக்கவேண்டும். கால்வாய்கரைகளில் “சிமென்ட் லைனிங்” போட வேண்டும், பேச்சிப்பாறை நீர் கடைவரம்பு வரைக்கும், எல்லாக் கால்வாய்களுக்கும் வந்து சேரும்படியான நிலையிலே, அதனைச் செப்பனிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கல்வியைப் பொறுத்தவரையில், அரசாங்கப் பள்ளிக்கூடங்கள் அதிகமாக இருக்கிற மாவட்டம் கன்னியாகுமரி மாவட்டம். ஆனால், அந்தப் பள்ளிக்கூடங்களின் கட்டடங்கள் மன்னர் காலத்தில் கட்டப்பட்ட அதே கட்டடங்கள்தான். அதற்காக, அதிகாரிகளைக்குறை சொல்லவில்லை. போதிய பண வசதி இல்லை. ஆகவே, அதிக நிதி ஒதுக்கினால்தான் அக்கட்டடங்களுக்குக் கூரை போட முடியும். புதிய கட்டடம் கட்ட முடியும். எனவே, அதிக நிதி ஒதுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தாற்போல் நமது அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு இடைக்கால நிவாரணமாக, ஆளுநர் ஆட்சியின்போது 10 ரூபாயும், இந்த புதிய அரசு வந்த பிறகு இப்போது 10 ரூபாயும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது அறிவிக்கப்பட்டுள்ள இடைக்கால நிவாரணம் 200 ரூபாய்க்கு மேற்பட்ட சம்பளம் பெறும் ஊழியர்களுக்கு மட்டும் என்று அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், கடைநிலை ஊழியர்கள் அரசினர் கண்ணுக்குத் தென்படவில்லையா என்று கேட்கிறார்கள். ஏதோ தெரியாமல் விடுபட்டுப் போயிருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன். ஆகவே இந்த நிலையை மாற்றி, எல்லா ஊழியர்களுக்கும் ‘டிஸ்கிரிமினேஷன்’ இல்லாமல் அறிவிக்கப்பட்டுள்ள இடைக்கால நிவாரணம் கிடைக்கச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நமது மாநிலத்தில் ஆறு போக்குவரத்துக் கழகங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளை எல்லாம் ஒன்றாக இணைத்து, அதில் வேலை செய்யும் ஊழியர்களுக்கெல்லாம், அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு அளிக்கப்படும் சலுகைகள் எல்லாம் வழங்கப்பட ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அந்த ஊழியர்கள் எல்லாம் இப்போது குறைபடுகிறார்கள். கார்ப்பொரேஷன்

[1977 ஆகஸ்ட் 28]

[திரு. எ. சுவாமிநாதன்]

களாக தனித்தனியாக இருப்பதால் தான் பல சலுகைகள் கிடைக்காமல் போகின்றன என்கிறார்கள். ஆகவே இந்த போக்குவரத்துக் கழகங்களில் பணியாற்றுகின்ற ஊழியர்களையும் கலந்தாலோசித்து, அத்தனை கழகங்களையும் ஒன்றாக்கி, ஒரே அரசுக் கழகமாக்கினால் நலமாக இருக்காதா என்பதை அந்தத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் சீர்தூக்கிப் பார்த்து குறைபாடுகளைப் போக்க முனைய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வேலைவாய்ப்புத் திட்டங்கள் பற்றி பட்ஜெட்டில் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. அரசாங்கத்தில் தாற்காலிகமாக வேலைபார்த்து, பின்னர் வேலையில்லாமல் பல இளைஞர்கள் திண்டாடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட இளைஞர் அணிக்கு முன்னுரிமை கொடுத்து அவர்களுக்கு வேலை கிடைக்கும் வகையில் வேலைவாய்ப்புத் திட்டங்கள் அமைக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். எம்பிளாய்மெண்ட் எக்ஸ்சேஞ்சில் தங்கள் பேரை பதிவு செய்து கொண்ட ஏராளமான இளைஞர்களுக்கு வேலையளிக்க நம்மிடம் வேலை வாய்ப்பு இல்லை. நமது இளைஞர்களில் ஏராளமான பேர் படித்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் தங்கள் பெயரை எம்பிளாய்மெண்ட் எக்ஸ்சேஞ்சில் பதிவு செய்திருக்கிறார்கள். 5 வருடம், 10 வருடம் வேலை கிடைக்காமல் போனவுடன் அவர்கள் 30 வயதைத் தாண்டிவிடுகிறார்கள். அப்போது அவர்களுக்கு அரசு அலுவலகங்களில் வேலை கிடைக்க வழியில்லாமல் போய்விடுகிறது. அதே போன்று ஆசிரியர் பயிற்சி பெற்றிருக்கும் ஆசிரியர்கள் 30 வயதைத் தாண்டிவிட்டால் அவர்களுக்கும் வேலை கிடைக்க வாய்ப்பு இல்லாமல் போய்விடுகிறது. ஆகவே இந்த வயது வரம்பை தளர்த்தி, 30 வயது என்றிருப்பதை 35 என்று உயர்த்த நடவடிக்கை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இல்லை என்றால், வேலை கிடைக்காத பலர், வயது அதிகமாகி விட்ட காரணத்தால், படித்து பட்டம் பெற்றும் வேலை கிடைக்காமல் இருப்பவர்கள், எவ்வளவு நாட்களுக்கு திண்டாடுவது என்று மனச்சோர்வுற்று சிலர் தற்கொலை செய்துகொள்ள வேண்டிய முடிவுக்குச் செல்கிறார்கள். எங்கள் ஊருக்குப் பக்கத்தில் அப்படி ஒரு திகழ்ச்சி நடந்திருக்கிறது. இந்த நிலையை மாற்ற, இன்னும் சில வருடம் பொருத்தாலும் வேலை கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கை ஏற்பட, வயது வரம்பை தளர்த்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மருத்துவத்தை எடுத்துக் கொண்டால், இருக்கின்ற பண வசதியைக் கொண்டு செய்கிறோம் என்றாலும், மேலும் பல வசதிகளைச் செய்ய திட்டங்கள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. நடமாடும் மருத்துவ நிலையங்கள் அமைக்கப்படும் என்று சொல்லப்படுகிறது. இருந்தாலும் ஏற்கனவே இருக்கின்ற மருத்துவ மனைகள் எப்படி இருக்கின்றன என்பதை நாம் பார்க்க வேண்டும். என்னுடைய தொகுதியில் தக்கலையில் அரசு மருத்துவ மனை இருக்கிறது. கல்குளம் தாலுக்காவில் உள்ள நோயாளிகள் எல்லாம் அங்கே வருகி

[திரு. ஏ. சுவாமிதாஸ்]

[1977 ஜூலை 28]

றார்கள். நாள் ஒன்றுக்கு 800 பேருக்கு அதிகமானவர்கள் அங்கே வந்து சிகிச்சை பெறுகிறார்கள். அவர்களுக்கு போதிய சிகிச்சை அளிக்க அங்கே வசதி இல்லை. போதிய டாக்டர்கள் இருந்தாலும் விரும்பியபடி, சிகிச்சை அளிக்க மருந்தில்லை. நல்ல டாக்டர்கள் அங்கு பணிபுரிவதால் எல்லா ஊர்களிலிருந்தும் சிகிச்சை பெற அந்த மருத்துவ மனைக்கு மக்கள் அடிக்கடி வருகிறார்கள். ஆனால் அந்த மருத்துவ மனையில் போதிய படுக்கை வசதி இல்லை. ஆண்களுக்கும், பெண்களுக்கும் சேர்த்து 50 படுக்கைகள்தான் இருக்கின்றன. டாக்டர்களின் தாராள மனப்பான்மையின் காரணமாக 100-க்கு அதிகமான பேரை அங்கே வெராண்டாவில் பாயைப் போட்டு படுக்க வைத்திருக்கிறார்கள். குடி தண்ணீர் வசதி சரியாக இல்லை. அங்கே ஒரு கிணறு இருக்கிறது. அதிலிருந்து தண்ணீர் இறைத்து டாக்டர்களுக்கும், நோயாளிகளுக்கும் கொடுக்க ஒரு ஆள் மட்டுமே வேலை செய்ய போடப்பட்டிருக்கிறது. கிணற்றில் நிறைய தண்ணீர் இருக்கிறது. ஆகவே ஒரு மேல்நிலை நீர்த் தொட்டி அமைத்து தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுக்க ஆவன செய்யவேண்டுமென்று அரசைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அந்த மருத்துவ மனைக்கு ஒரு பெரிய கட்டடம் கட்டவேண்டும். அது நீண்ட காலமாக இருக்கின்ற பிரச்சனை. கட்டடம் கட்டுவதற்கான பிளானை, என்ஜினியர்கள் போட்டு அரசுக்கு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அதையும் அரசு கவனிக்க வேண்டும்.

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், பனை மரத் தொழிலாளர்கள் பிரச்சனை ஒரு முக்கியப் பிரச்சனை. எப்படி மீனவர்களுக்கு 5,000 ரூபாய் கொடுக்கப்படுகிறதோ, அதுபோன்று இவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடிக்கின்றேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று, நாளை காலை 9-00 மணி அளவில் பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1-30 மணியளவில் ஒத்திவைக்கப் பட்டது.

(7) பேரவைமுன் வைக்கப்பெற்ற ஏடுகள்.

A. STATUTORY RULES AND ORDERS

Nil.

B. REPORTS, NOTIFICATIONS AND OTHER PAPERS.

†28. Notice of Demands for Grants during the year 1977-78 (English and Tamil).

†Laid on the table of the House on 27th July 1977.

1977 ஜூலை 28]

இணைப்பு.

[...409-ம் பக்கத்திலுள்ள அடிக்குறிப்பைக் காண்க.]

இந்திய ரிசர்வ் வங்கியின் உதவியுடன் குறுகிய காலக் கடன்கள் மத்திய காலக் கடன்களாக மாற்றப்பட்ட விவரம்.—

தொடர் எண்ணும் மத்திய கூட்டுறவு
வங்கியின் பெயரும்.

மாற்றப்
பட்ட தொகை
(ரூபாய்
இலட்சத்தில்.)

1. வேலூர்	65.08
2. தென்ஆற்காடு	62.65
3. மதுரை	294.53
4. இராமநாதபுரம்	120.40
5. காஞ்சிபுரம்	16.60
6. கோயம்புத்தூர்	306.45
7. தர்மபுரி	63.99
8. நீலகிரி	43.45
9. சேலம்	319.64
10. திருநெல்வேலி	127.50
11. தஞ்சாவூர்	600.00
12. கும்பகோணம்	823.37
13. திருச்சிராப்பள்ளி	194.15
14. புதுக்கோட்டை	44.51
15. கன்னியாகுமரி	39.32
மொத்தம்	3,121.64

